

B E S

BÜRO EMEKÇİLERİ SENDİKASI

3. OLAĞAN GENEL KURUL

ÇALIŞMA RAPORU

(17-18-19 Mart 2006)

BES,
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (KESK)
KAMU HİZMETLERİ ENTERNASYONALİ (PSI)
AVRUPA KAMU HİZMETLERİ FEDERASYONU (EPSU)
ÜYESİDİR

Meşrutiyet Cad. Atıf Bey Apt. No:31/4 Kızılay-ANKARA
Tel: 0312 425 65 06-425 63 21-425 63 79
Faks: 0312 425 61 85
www.bes.org.tr - bes@bes.org.tr

MYK ÜYELERİ

Genel Başkan	: Bülent KAYA
Genel Sekreter	: Döndü TAKA ÇINAR
Genel Örgütlenme Sekreteri	: Abidin SIRMA
Genel Mali Sekreter	: Murat İrfan IŞIK
Genel Eğitim Sekreteri	: Mehmet KARAASLAN
Genel Hukuk ve TİS Sekreteri	: Kenan AKBABA
Genel Bas. Yay. Halkla İlişk.ve Dış İlişk.Sek	: Selma GÜRKAN

MERKEZ DENETLEME KURULU ÜYELERİ

Başkan	: Ahmet Necati YEŞER
Yazman	: Mehmet Nedim KORKMAZ
Üye	: Şahin Mehmet BİNİCİER

MERKEZ DİSİPLİN KURULU ÜYELERİ

Başkan	: Hatice KÖKSAL
Yazman	: Şahin SAĞDIÇ
Üye	: Ferhat ÖZGÜN
Üye	: İlknur BİLGİN
Üye	: Mustafa ÖZEL

GÜNDEM

- 1- Yoklama, açılış, saygı duruşu
- 2- Divan oluşumu
- 3- Genel Başkanın konuşması
- 4- Konukların tanıtımı ve konuşmaları
- 5- Sinevizyon gösterimi
- 6- Yönetim, Denetim, Disiplin Kurulları Çalışma Raporları ile Mali Raporun sunulması ve görüşülmesi
- 7- Yönetim, Denetim, Disiplin Kurulları ile Mali Raporun aklanması
- 8- Tahmini Bütçenin okunması ve onaylanması
- 9- Tüzük maddelerinde değişiklikler ve Genel Kurulda alınacak kararların görüşülmesi
- 10- Yönetim, Denetim, Disiplin Kurulları Asıl ve Yedek Adaylarının tespiti
- 11- Dilek ve temenniler
- 12- Seçimler
- 13- Kapanış

MERKEZ YÖNETİM KURULU

İÇİNDEKİLER

1- Sunuş	7
2- Uluslararası Durum	9
3-Türkiye’de Durum	19
4- İstatistiki Bilgiler (KESK-AR)	22
5- Çalışma Raporu	33
- Kurumsal İlişki ve Çalışmalarımız	35
- KESK ile İlişkilerimiz ve Yürütülen Faaliyetler	36
- Örgütlenme Alanında Yapılan Çalışmalar	39
- Mali Alanda Yapılan Çalışmalar	39
- Eğitim Alanında Yapılan Çalışmalar	95
- Hukuk ve TİS Alanında Yapılan Çalışmalar	65
- Uluslararası İlişkiler, Kadın ve Basın Yayın Alanında Yürütülen Çalışmalar	145
6- Merkez Denetleme Kurulu Raporu	152
7-Merkez Disiplin Kurulu Raporu	154
8- Belgeler	155
- Başkanlar Kurulu Sonuç Değerlendirmeleri	157
- Merkez Temsilciler Kurulu Sonuçları	161
-KESK Danışma Meclisine Sunulan Yazılı Görüşler	
- Şubelerle Önemli Yazışmalar	167
- Kurumlarla Yapılan Yazışmalar	169
- Kurum İdari Kurullarına Sunulan Yazılı Raporlar	189
-Yasal Düzenlemelere Dair Yazılı Görüşler	190
- Basın Açıklamaları	197
- Örnek Basılı Materyaller	254

GİRİŞ

Mart 2004-Mart- 2006 çalışma döneminde, 2. Olağan Genel Kurulumuzda alınan kararlar ve Sendikamızın ilke ve amaçları doğrultusunda, kamu emekçilerinin ve sınıfın çıkarlarına, demokrasi mücadelesinin gereklerine uygun çalışmalar gerçekleştirdik.

11-12-13 Mart 2004 tarihlerinde gerçekleştirdiğimiz 2. Olağan Genel Kurulumuzdan bu yana sendikamızca yürütülen faaliyetlere geçmeden önce, ülkemizde ve dünyada yaşanan gelişmelerin kısaca değerlendirilmesinde yarar bulunmaktadır. Geçtiğimiz dönemde sosyal, siyasal ve ekonomik alanda yaşanan tüm gelişmeler yürüttüğümüz ve yürüteceğimiz sendikal mücadeleyi doğrudan etkilemektedir.

ABD'nin Irak'ı işgali ve sonrasında yaşanan gelişmeler, Türkiye'de yapılan NATO zirvesi ve Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), bir başka ifade ile Genişletilmiş Ortadoğu Projesi, dini önyargıları kışkırtıcı gerici milliyetçi kışkırtmalar dünyanın gündemini oluştururken, Türkiye'de ise NATO ve BOP karşıtı mücadele, kürt sorununda sürdürülen çözümsüzlük politikası, Susurluk'un devamı Şemdinli olaylarının bir kez daha açığa çıkardığı devlet içindeki JİTEM, kontrgerilla vb halk karşıtı gizli örgütlerin dağıtılması ve demokratikleşme talepleri, artan işsizlik ve yoksulluk ile kamunun 'yeniden yapılandırılması' adı altında sürdürülen emekçi sınıflara yönelik saldırılar geçtiğimiz dönemin önemli gündemleri arasında yer aldı.

ABD ve İngiltere, Irak'ta karşılaştıkları direniş karşısında, düştükleri bataklıktan çıkmak için Birleşmiş Milletler ve NATO silahını kullanmak istemektedir. ABD çıkarları temelinde Ortadoğu'nun 'yeniden yapılandırılmasının' planı olan Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) Irak merkezli olarak tartışmaya açılmıştır.

NATO Zirvesi'nin 28-29 Haziran 2004 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilmesi, öncesinde, ABD'de yapılan G-8 toplantısına Türkiye'nin 'demokratik ortak' olarak katılması, BOP'ta Türkiye'ye 'eksen ülke' rolü verildiğinin göstergeleridir. ABD'nin Irak'tan sonra, İran ve Suriye başta olmak üzere Ortadoğu ülkelerine yönelik dize getirme çabaları dikkate alındığında, Türkiye yüklendiği rol gereği, Ortadoğu'da gelişecek kaosun içine sürüklenebilir.

28-29 Haziran 2004 tarihlerinde İstanbul'da yapılan NATO Zirvesi, küreselleşme karşıtlarının ve Türkiye'de anti-empyralist güçlerin tek bir hedef doğrultusunda birleşmesinin zemini yaratmıştır. Savaş karşıtı, NATO ve BOP karşıtı örgütlerce, illerde yapılan eylemler, 26 Haziran'da Ankara'da, 27 Haziran'da İstanbul'da yapılan büyük mitinglerle daha da güçlenmiştir. Bu eylemler sonucunda Irak'ta esir düşen iki işçi serbest bırakılmıştır.

Diğer taraftan, AKP iktidarı uluslar arası sermayenin isteği doğrultusunda, emek ve halk düşmanı 'yeni liberal' politikaları hızla uygulamaya devam etmektedir. Kamu kurumlarını ve kamu hizmetlerini tasfiyeye yönelik Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Yerel Yönetimler Yasası, Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması, Personel Rejimi ve Sosyal Güvenlik ile Sağlık alanında hedeflenen değişiklikler birbiriyle iç içe geçen değişikliklerdir.

Emeklilik hakkını ortadan kaldıracak, emeklilik aylıklarını düşürecek, sağlık hizmetlerini paralı, hastaneleri işletme haline getirecek Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası; iş güvencesini ortadan kaldıracak, esnek ve sözleşmeli çalışmayı ve performans göre ücret uygulamasını öngören Kamu Personel Yasası'na maliye emekçilerinin önemli bir bölümünün tasfiyesi, aralarında rekabeti körükleyecek düzenlemeler ve vergi hizmetlerinin taşeronlaştırılmasına yönelik Gelir İdaresinin yeniden yapılandırılmasına karşı mücadele sendikamızın ana gündemlerinden biri olmuştur. 27 Ocak 2005 tarihinde kamuoyuna açıkladığımız mücadele programı ile, "kamu personel, sosyal güvenlik ve gelir idaresi yasası geri çekilsin" talebiyle İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş, 4 Mart'ta iş bırakma eylemi

gerçekleştirdik. Gelir İdaresi Yasasının Meclis gündemine gelmesiyle birlikte, “işimize, işyerimize ve iş güvencemize sahip çıkıyoruz” şiarıyla 8-9 Mart iş bırakma ve alanlara çıkma, 6-7- 12-13 Nisan 2005 iş bırakma ve alanlara çıkma, Meclise yürüme eylemleri, sendikamızın BES olarak gerçekleştirdiği, diğer sendikalara üye ve sendikasız tüm emekçileri etrafında birleştirdiği bir direnme ve mücadele hattı oluşturması bakımından tarihsel öneme sahiptir. Ancak, bu mücadele sürecinde ortaya çıkan örgütü büyütme olanağının yeterince örgütümüzce kullanılamaması örgütsel olarak değerlendirilmesi gereken bir başka boyuttur.

Geçtiğimiz dönemin önemli gündemlerinden biri de Eğitim Sen’in kapatılmasına yönelik Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca açılan davadır. Bu dava sadece Eğitim Sen’e değil büyük bir mücadele örgütü olan KESK ve bağlı sendikaların yürüttüğü mücadeleyi kuşatmaya yöneliktir. Anadil üzerine başlatılan saldırılar, KESK ve bazı sendikalarımızın tüzüğünde yer alan “emperyalizm” savaşızsız sömürsüz bir dünya”, “sınıf”, “grev ve TIS” gibi kavramlara kadar ilerletilmiştir.

Son iki yıl Türkiye-AB ilişkilerinde Türkiye’nin iç politikasını da dolaysız bir biçimde etkilediği bir aşama olmuştur. AB’nin 17 Aralık 2004 ve 3 Ekim 2005 zirvesinde Türkiye ile tam üyelik görüşmelerinde önemli aşamalara karşılık gelmiştir. AB’nin isteklerini yerine getirmek için pek çok yasa ve Anayasa maddesi değiştirilmiştir. Kıbrıs, Türkiye-Yunanistan ilişkilerinde kronikleşen pek çok sorunda geleneksel tutumların dışına çıkmıştır. MGK’da asker sayısının azaltılması, kürtçenin nispeten serbestleştirilmesi vb. pek çok şekli değişiklikler yapılmıştır. Bu durum egemen güç odakları arasında çatışmalara ve gerilimlere yol açmaktadır. Diğer yandan, emekçilerin taleplerinin karşılanmaması, AB’ye uyumun işsizliği azaltmadığı, refah, demokrasi ve özgürlükleri artırmadığı emekçilerce görünür hale gelmektedir.

Geçtiğimiz yıl, eski DEP milletvekillerinin serbest bırakılması, farklı dillerde TRT’de yayın yapılması, farklı kimlik ve kültürlerin ifade edilmesine yönelik kimi adımlar atılmış olmakla birlikte, bu adımların ‘AB’ye girmek için atılmış göstermelik adımlar olduğu açığa çıkmıştır. Susurluk kazası ile ortaya çıkan devlet- mafya ilişkisi, geçtiğimiz yıl gündeme damgasını vuran MİT-mafya-Yargıtay ilişkisi, Şemdinli’de halkın ortaya çıkardığı JİTEM faaliyetleri, aslında kurumsal düzeyde kirli ve derin ilişkilerin varlığına işaret etmekte ve halkın adalete ve yargı sistemine karşı güvensizliğini derinleştirmektedir.

Ülkemizde bir taraftan demokratikleşme adı altında bir takım yasal düzenlemeler yapılırken, diğer taraftan halen insan haklarına yönelik ihlaller devam etmekte, demokratik kitle örgütleri ve sendikalar üzerindeki baskılar sürmekte, örgütlenme ve ifade özgürlüğü önündeki engeller artırılmakta, halen halkın bir bölümünün kimlik, dil, kültür gibi en demokratik talepleri görmezden gelinerek, kürt sorununda çözümsüzlük, inkar ve yok sayma politikaları, yargısız infazlar devam etmekte, şöven-milliyetçi duygular kışkırtılmakta, cezaevlerinde tecrit koşulları yeni cezaevleri ile ağırlaştırılmakta, insanlık adına mahkum edilen Hitler Almanya’sındaki toplama kampları benzeri uygulamalarla tutukluları kölelik koşullarında istihdam alanı haline getirilmektedir.

Yaşanan gelişmeler, demokrasinin AB’ye uyum yasalarıyla değil, işçi ve emekçiler ile tüm ezilen kesimlerin birleşik mücadelesi ile gerçekleştirebileceğini, emekçilerin ve ezilenlerin dayanışması ve saflaşmasının zorunluluğunu ortaya koymuştur. Temel insan hak ve özgürlüklerinin koşulsuz ve herkes için talep edilmesi ekmeğimizi büyütme, haklarımızı koruma mücadelesinden ayrı ele alınamayacak önemdedir.

Ekonomik iyiye gidiş söylemleri ise halkın günlük yaşamında iflas etmektedir. Devletin resmi rakamları bile dikkate alındığında istatistikler işsizliğin ve yoksulluğun arttığını göstermektedir. Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2004 verilerine göre Türkiye genelinde nüfusun % 1.29'u, (909 bin kişi) açlık, %25.6'sı ise (17milyon 991 kişi) yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Yoksulluk sınırının altında yaşayanların oranı kırsal kesimde, %40'a kadar çıkmaktadır.

Hükümetin ekonomik ve siyasi tercihlerinin belgesi olan 2005-2006 Bütçesinde de, kaynaklarının yarısına yakını yine faiz ödemelerine ayrılmış, eğitim, sağlık ve altyapı hizmetlerine yeterli pay ayrılmamış, yatırımlar kısılmış, kamu personeline 2005'te yıllık %10, 2006'da %5 ücret artışı ile sefalet dayatılmıştır. Bu durumu değiştirecek büyüklükte etkili bir mücadele geliştirilememiştir. 2004-2005 toplu görüşme sürecinin merkezinde ekonomik ve sosyal haklarımız kadar Kamu Personel Rejiminde tasarlanan değişikliklerin geri çekilmesi de temel taleplerimiz arasında yer almıştır.

Hükümetin politikaları, kamu hizmetleri ve kamu emekçilerinin yanı sıra tüm toplum kesimlerini hedef almaktadır. Vergi adaletsizliği sürmekte, işsizlik ve yoksulluk büyümekte, yaşam koşulları giderek ağırlaşmaktadır.

Dolayısıyla, emekçilere ve ezilenlere yönelik bu kapsamlı saldırılara karşı en güçlü duruş, birleşik bir mücadele merkezi oluşturmak ve mücadele hattını iş yerlerimizden, illerimizden başlayarak örmekten geçmektedir. Önümüzdeki dönem yoğun ve yaygın bir mücadele içine girmemiz gereken bir dönemdir. Yapmamız gereken örgütümüzü canlı tutmak ve iş yerlerimizi mücadele merkezi haline getirmektir.

Kamu hizmetlerinin tasfiyesini, kamu emekçilerinin iş güvencesini yok etmeyi hedefleyen kamu personel yasası ile sağlık ve sosyal güvenlik hakkımızı gaspetmeye yönelik SSGSS yasa tasarısına ve özelleştirmelere karşı, ülke ekonomisinin IMF, dış politikasının ABD, iç siyasetin AB tarafından belirlenmesine karşı, emek ve demokrasi güçlerinin birleşik mücadelesinin gerçekleştirilmesinde hepimize görev düşmektedir.

Yıllarca bedeller ödeyerek kurduğumuz sendikalarımızın yok edilmesine, mücadele ederek ve bedellerle kazandığımız haklarımızın geri alınmasına izin vermeyeceğiz. Sendikamız, yoksul halk kesimlerinin ve kamu emekçilerinin geleceklerini karartan saldırı yasalarına karşı en güçlü mücadele cephesini oluşturmak için bütün olanaklarını seferber edecektir. Bu mücadele bizlerin temel varlık nedenidir.

Bu çalışma raporu, Mart 2004- Mart 2006 dönemine ilişkin sendikamızca sürdürülen çalışmaların yanı sıra, ülkemizde ve Dünyada gelişen olaylara ilişkin değerlendirmeler ile kamu emekçilerini ve sendikal hareketi etkileyen gelişmeleri de içermektedir. Raporda, çeşitli açılardan örgütsel istatistiki bilgiler, eğitim, basın yayın, hukuksal alanda yapılan çalışmalar ve mali rapor ile Merkez Denetleme ve Merkez Disiplin Kurulları Raporları yanı sıra bazı örgütsel belgeler yer almaktadır.

Geçen dönem, Şube ve İl Temsilciliklerinde görev almış yöneticilerimize, işyeri temsilcilerimize, üyelerimiz ile sendikamız merkez ve şubelerinde çalışan arkadaşlarımıza katkılarından dolayı teşekkür ederken, yeni dönemde görev alan arkadaşlarımıza çalışmalarında başarılar dileriz.

3. Olağan Genel Kurulumuzun, önümüzdeki dönemin görev ve sorumlulukları doğrultusunda, eksikliklerimizin aşılmasına hizmet edecek değerlendirme ve tartışmaların yapıldığı, örgütümüzü daha canlı ve güçlü hale getirmemize yönelik politikalar ve mücadele

kararları alınacak bir zeminde gerçekleşeceği inancımızla, Genel Kurula ve önümüzdeki dönem görev alacak arkadaşlara başarılar diliyoruz.

MERKEZ YÖNETİM KURULU

ULUSLAR ARASI DURUM

BÖLGEMİZ VE ARTAN EMPERYALİST SALDIRGANLIK

Uluslararası tekeller ve büyük sermaye güçlerinin, emekçi sınıflara ve mazlum halklara karşı gerici ve çok yönlü saldırılarının pervasızlaştığı bir dönemden geçmekteyiz. Tüm dünyada sermaye sınıfı, işçi sınıfı ve emekçilerin kazanılmış haklarını gaspetmeye ve yeni sömürge alanları yaratmaya yönelmektedir. Ekonomiden siyasete, eğitimden sağlığa, iletişimden adalete, kültürden bilimsel araştırmaya, sanattan dine kadar, insan hayatının bütün alanlarını tekellerin kar alanına dönüştürecek politikalar planlı bir şekilde yürütülmektedir. Kimi zaman yasal düzenlemeler dayatılarak, kimi zaman da ülkelerin yer altı ve yer üstü kaynaklarını yağmalayarak ya da askeri işgaller ve savaşlarla bu plan sürdürülmektedir.

ABD'nin başını çektiği emperyalist devletlerin, dünyayı kendi çıkarları doğrultusunda yeniden biçimlendirme isteğinin ilanı olan Afganistan ve Irak işgali devam etmektedir. Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) yeni adıyla Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOP) çerçevesinde, ABD'nin Ortadoğu, Orta Asya ve Kuzey Afrika'ya yönelik stratejisinde, Türkiye'ye savaşın merkez üssü rolü verilerek, ABD'nin savaş arabasına koşulmak istenmekte ve NATO üsleri arttırılmaktadır. Irak işgalinin yüz bini aşkın Irak'lının ölümü pahasına sürdürülmesi, Afganistan'da ABD'nin 'kalicılaştırma' amaçlı girişimleri, Filistin'de siyonist saldırının ve işgalin sürmesi; İran ve Suriye'yi abluka çabaları; Gürcistan, Ukrayna, Moldova ve Kırgızistan'daki darbeler, nükleer tehdidin büyümesi vb gelişmeler, dünya ve bölgemizin emperyalist devletler ve tekellerce daha gerilimli ve çatışmalı bir ortama sürüklendiğini göstermektedir.

Eski Sovyet Bloku ülkeleri ve SSCB'nin dağılmasıyla bağımsızlık ilan eden ülkelerin büyük bölümü NATO'ya alınarak bu saldırgan savaş örgütü genişletilmiş aynı zamanda görev bölgesi de genişletilerek Ortadoğu kapsamı alanına alınmıştır. Bu ülkelerin Asya'daki önemli bir bölümünde ise Afganistan işgalinin yarattığı koşullardan yararlanılarak, Amerikan askeri üstleri kurulmuştur.

Ortadoğu, Kuzey Afrika, Ortaasya ve Çin'e kadar uzanan ve daha çok İslam ülkelerinden oluşan bölge, sözde 'medeniyetler çatışması' tezi ekseninde, İslamı da kendi dünya egemenliği stratejisine bağlamak üzere ABD emperyalizmi tarafından hedefe konulmuştur.

İşgalin ve Irak halkının işgale karşı direnişinin üçüncü yılında, Bush'un ikinci kez başkan seçilmesi, Amerikan yönetimince, ABD politikalarına verilmiş bir onay olarak değerlendirilmiştir. Dolayısıyla Bush, Amerikan emperyalizminin dünya egemenliği hedefine ulaşmak için, diplomatik baskıdan, işgale, şantajdan darbeye iç karışıklıklar ve muhalefet yaratmaya kadar her yola başvurabilecekti. Yine ırkçılık, milliyetçilik ve şeriatçılık gibi ortaçağ gericiliği devreye sokularak, Amerikan halkının yanı sıra, tüm dünya halklarının da ortaçağ karanlığıyla beslenmesi ve emperyalist dayatmaları benimseyip içselleştirmesi amaçlanmıştır. Birçok eyalette Darwin ve Evrim teorisinin yasaklanması, yöneticilerin koyu dincilerden

seçilmesi, konuşmasında sık sık İncil'den alıntılar yapması, Bush yönetiminin "dini, politik bir mücadele aracı" olarak kullandığını göstermektedir.

Diğer taraftan, ırkçılık ve milliyetçilikle karakterize gericiğin yükselişi ABD'ye özgü bir durum değildir. Avrupa ülkelerinde de neofaşist partiler ve yaklaşımların ağırlıkları artarken, Almanya'da sosyal demokratlar tutunamamıştır. Bir yandan Fransa, İngiltere ve Almanya gibi ülkelerde milliyetçilik yükselirken, öte yandan AB de, yeni bir milliyetçiliğe "Avrupa milliyetçiliği"ne temel oluşturan bir yönelim içine girdi. Fransa ve Hollanda'da AB Anayasası reddedilirken, Türkiye'nin AB üyeliği tartışılırken, AB bütçesi belirlenirken tanık olunan milliyetçi ırkçı yönelişin ağırlık kazanmakta olduğunu göstermektedir. Yine Paris banliyölerinde yaşanan "isyan varı" olaylarda Fransa'nın Afrika'ya saldırganlığıyla, Suriye atağında, göçmenlerin dışlanması, "terör yasaları"nın peş peşe gündeme gelmesinde kendini gösterdi. Hemen tüm Avrupa ülkelerinde, islam karşıtlığı, Hıristiyan değerlerin öne çıkarılması, Müslümanların fişlenmesi, yabancı düşmanlığı, neo-nazizm eğilimi güçlenmiş, iktidar yada iktidar adayı partilerde bu tür görüşler taraftar bulabilmiştir. Son olarak Hz. Muhammed'in, karikatürlerinin yayınlanması da emperyalizmin, Müslümanlara karşı provakatif dini kışkırtıcılıktan başka bir anlamı yoktur.

Tüm bunlara bakıldığında, Avrupa'da bir tür Bushçuluğun geliştiği söylenebilir. AB üyesi ülkelerde de tekeli sermaye partileri, dünyanın bir "muhafazakarlık iklimine uygun olduğu" fikrinden hareketle emekçi düşmanı ve şoven ayrımcı politikaları yoğunlaştırmaktadır.

Tüm bu çelişmelerin girift bir bölgesinde yer almaktadır. Gelişmeler "Türkiye ABD' Ortadoğu'daki en iyi müttefiki mi yoksa, hedef ülkelerinden biri midir? sorusunu gündeme getirmektedir. Türkiye'nin bu durumu, ABD'nin amaçları ve bu amaçlara ulaşmada Türkiye'ye biçmeye çalıştığı rolün yanı sıra, Türkiye'nin tarihsel, coğrafi, siyasi, askeri ve stratejik konumuyla da ilgilidir. Türkiye "üç kıtaya kapı" konumuyla Ortadoğu ve Ortaasya ülkeleriyle tarihsel bağları, bölgeye yönelik kendi hedefleriyle, yeri doldurulamayacak bir bölge ülkesidir. Bu konum ve önemi, ABD ve batı emperyalist ülkeleri için, Türkiye'yi Doğu'ya açılmanın kapısı ya da basamak ülkesi haline getirmiştir. Bu nedendir ki, ABD ve AB ülkelerinin Türkiye üzerindeki baskıları son yıllardaki gelişmelerle birlikte daha da yoğunlaşmıştır.

Bu süreç boyunca, Türkiye hükümetleri Amerikan stratejisiyle uyumlu olmak için ellerinden geleni yapmıştır. AKP Hükümeti de en Amerikancı hükümetlerden biridir ve Amerika'yı arkasında görmek isteyen bir iç politika tarzı izlemektedir. Bu hükümet, Irak'ın işgali gibi, BM yasalarına aykırı, bütün uluslararası hukuk normlarını çiğneyen ve halkın %95'nin karşı olduğu bir eylemi bile desteklemiş, Amerikan kuvvetlerinin Türkiye'de üstlenmesi ve Türkiye'nin işgal üssü haline getirilmesi için çaba göstermiştir. ABD, Türkiye'nin komşularıyla ilişkilerin "bağımsız bir ülke olarak" değil, Amerikan çıkarları ve yayılma stratejisine göre belirlemesini dayatıyor. İran ve Suriye ile ilişkilerin ABD'nin belirlediği ölçüler içinde sürdürmesi yönünde son dönemdeki baskılar bunun göstergesidir. ABD bu baskıyı, altmış yıla yakın bir zamandır devam eden ekonomik, politik ve askeri işbirliğinin sağladığı bağımlılık üzerinden dayatmaktadır.

Öte yandan Türkiye'nin başlıca emperyalist güçlerin çatışma alanında bulunması ve aynı zamanda 'çatışma konusu' olması; Türkiye'nin kürt sorunu başta olmak üzere demokrasi sorunundan, Ermeni ve Kıbrıs sorunu gibi tarihsel sorunlardan Şeriatçı eğilimlerin kışkırtılmasına, "ılımlı islamın" örgütlenmesi ve kullanılması gibi pek çok konuda müdahaleye açık olması, emperyalistlerin Türkiye'ye müdahalesini kolaylaştırıcı bir işlev görmektedir.

Tüm bu gelişmeler, emperyalizme karşı mücadelenin önemini artırmıştır. Yanı sıra, demokratik özgürlükler ve emperyalizme karşı mücadelenin taleplerini özgünleştirmeye aciliyet kazandırmıştır. Irak'ın işgali ve bölgeye müdahalesine karşı, ABD yanlısı politikalara son verilmesi, bölge ülke topraklarının ve üslerinin kullanımına izim verilmemesi, Kürt sorununun demokratik çözümü ve bu soruna ABD'nin müdahalelerinin önünü kesecek bir sahiplenme üzerinden mücadelenin geliştirilmesi bir zorunluluk haline gelmiştir.. Kapitalist emperyalizmin, insanlığa yeni "ortaçağ" denilecek karanlık bir gelecek hazırladığını anlatmak ve mücadeleyi örgütlemek dünden bin kat daha fazla önem kazanmıştır.

Diğer taraftan, emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleler ve direnişler de vardır. Amerikan işgali karşısında Afganistan ve Irak'ta direnişler devam etmektedir. El Kaide'nin provakatif eylemleriyle verdiği zararların ötesinde ülke genelinde merkezleşmeye yönelmiş görünüyor. Yine onca tehdit ve şantaj ve baskıya rağmen İran ve Suriye ABD'ye boyun eğmiyor.

Latin Amerika'daki anti-emperyalist hareketlilik ileri düzeye varmıştır. Chavez yönetimindeki Venezüella'nın Küba'nın yanına katılmasıyla genişleyen anti emperyalist cephe, Brezilya ve Arjantin'in desteği ve son olarak E.Morales'in Boliviya'daki gaz özelleştirmesine karşı geliştirilen ayaklanmanın ardından elde ettiği seçim başarısıyla daha da genişlemiştir. Kolombiya ve Ekvator'daki ayaklanmalar da dikkate alındığında, dünya halklarına umut verici yeni bir anti-emperyalist hareket dalga oluşturarak yükselmektedir.

Avrupa'da emekçiler neoliberal politikalara, hak gasplarına karşı sayısız grevlerin yanında, Fransa, İtalya, Yunanistan ve İspanya'da milyonları kapsayan genel grevler gerçekleştirdi. Fransa ve Hollanda'da AB Anayasası'nın reddedilmesi, neoliberal politikalara tepkinin ifadesi oldu. Paris banliyölerindeki isyan, göçmenlerin tecrit edilmiş tepki patlaması ve yoksulların içinde bulunduğu durumu yansıtmaktadır.

TÜRKİYE'DE DURUM

AKP Hükümeti, emperyalizmin finans ve siyasi organları olan IMF, DB, DTÖ ve AB tarafından tüm azgelişmiş ülkelerde dayatılan ekonomik, sosyal, siyasal politikaları uygulamakta en küçük bir tereddüt göstermemektedir. Tekeller, kriz, borsa vurgunları aracılığı ile siyasi iktidarı tehdit ederken, ülke kaynaklarına el koymanın yolunun da sınırsızca açılmasını istemektedir. Bütçelerin büyük bölümü borç ödemeye ayrılmasına rağmen, cari açık giderek büyümektedir. Ekonomik kriz kapıda ve hükümet krizi önlemek için hiçbir önlemi almaktan kaçınmayacağını ilan ederek IMF ile yeni bir stand-by anlaşması yapmak üzere dir. Uygulanmakta olan ekonomik politikalar nedeniyle, yoksulluk ve gelir adaletsizliği giderek büyümektedir. Özelleştirmeler hızlanmakta, yöneticilerini IMF'nin belirlediği üst kurullara, uygulanacak politikaları belirleme yetkisi verilmektedir. Merkez Bankası özerkleştirilerek Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Yasası, Doğrudan Sermaye Yatırımı yasalarıyla ekonominin denetimi tekellere bırakılmaktadır.

İşsizlik, yoksulluk büyüyor

Ekonomide büyüme ve iyileşme söylemlerine karşın, emekçiler, işçiler, köylüler ve bütün bir halk bu iyileşmeden hiçbir biçimde yararlanamamış, tersine ekonominin bütün yükü toplumun bu kesiminin sırtına bindirilmiştir. Emekçilerin gerçek ücretleri ve dolayısıyla alım güçleri düşmüş, yoksullaşma büyümüş, işsizlik artmıştır. Zorunlu tüketim maddelerine, ekmeğe, gıdaya, tekele, ulaşım, doğal gaz, benzine sürekli zamlar yapılmıştır.

Kamu işletmelerinde işten atılan veya zorla emekli edilen işçilerin yerine hiçbir işçi alınmağı gibi, özelleştirilen kurumlarda binlerce işçi işten atılarak işsizler ordusuna katılmıştır.

DİE verilerine göre, 2004 yılı sonunda işsizlik oranı 0.3 artarak % 10'a, 2005 yılında ise % 10.1'e yükseldiği belirtiliyor. Resmi rakamlara göre, Türkiye'de işsiz sayısı 2 milyon 487 bine ulaşmıştır. Genç nüfusta işsizlik oranı %18.8., kentlerdeki işsizlik oranı ise %22.1'e, kırsalda ise 13.8'e kadar yükselmiştir. Genç nüfus erkeklerin işsizlik oranı %9.7, kadının ise 11.1'dir. Lise ve dengi okul mezunlarında işsizlik oranı 2003'te %11 iken 2005'te %15'e, Yüksekokul mezunlarında ise, aynı dönemde %11 iken 13'e yükselmiştir. İstatistik sonuçlarına göre, istihdam edilen 22 milyon 197 bin kişinin %49.8'i ise kayıt dışı çalışmaktadır.

İşçi sayısı azalırken, İş Yasasında yapılan yeni değişikliklerin devreye sokulmasıyla üretim kat be kat artarken işçi ve emekçiler daha fazla üretim ve daha fazla sömürülmeye rağmen, daha az ücret aldılar. Yine DİE rakamlarına göre yoksulluk sınırı 1.5 milyarı, açlık sınırınının 500 milyonu aştığı bir dönemde 2006 yılı için asgari ücret 380 YTL olarak açıklandı. Kamu emekçilerine ise 2006 için % 5'lik bir zamla ücretler hızla düşürülmektedir.

TÜİK 2004 verilerine göre, 909 bin kişi aç, 17 milyon 991 kişi yoksul, 11 bin kişi günde 1\$'dan az gelire sahip, 1 milyon 752 bin kişi 2.15 \$'ın altında, 14 milyon 681 bin kişi 4.3 \$'ın altında gelire yaşamaktadır. Türkiye genelinde yoksulluk oranı %25.6 olarak açıklanmaktadır. Kırsal kesimde ise bu oran artarak %40'a kadar çıkmaktadır. Resmi rakamlara göre dört kişilik aile için açlık sınırı 192 YTL, yoksulluk sınırı ise 430 YTL olarak belirlenmiştir. TÜRK-İŞ verilerine göre ise açlık sınırı 513.93 YTL, yoksulluk sınırı ise 1.562.10 YTL olarak ifade edilmektedir. Resmi olmayan rakamlara göre bu oranların daha yüksek olduğu da düşünülürse, AKP iktidarının, yabancı sermaye ve işbirlikçi tekellerin karını büyüten, ama Türkiye halkını daha da yoksullaştıran bir ekonomi politikası izlediği devlet araştırmalarıyla belgelenmektedir.

Fabrikaları satışa çıkarılan, işsizlik ve yoksullukla cezalandırılan ilke insanı, seçim dönemlerini hatırlatan kandırmacalarla, bir tas çorbaya, bir çuval kömürle AKP hükümetinin başarısına ikna edilmeye, islam gelenekleriyle de desteklenerek ianecilik ve ulufecilikle göz boyamaya çalışılıyor.

Gelirler ve kurumlar vergilerinde indirimle gidilerek emek aleyhine sermayeye kaynak aktarımı gerçekleştirilmektedir. İndirimle oluşan açığın bütçede kapatılmasının vergilendirme açısından tek geçerli yolu, emeği hedefine koyan ve kapitalistlerle emekçileri tüketiciler olarak eşitleyen dolaylı vergilerin artırılması olacaktır.

Saldırıları ve hak gaspları devam ediyor

AKP hükümetinin ilk icraatı olan 1475 sayılı İş Yasasında değişiklik yapılmasına ilişkin "işçilerin kölelik yasası" olarak tanımladığı 4857sayılı yasa ile, sözleşmeli ve esnek çalışma, taşeron işçilik vb. yasal hal almış, esnek çalışmanın toplu sözleşmelere alınması gündeme gelmiştir. Çalışma yaşamındaki bu düzenlemeler, çalışma koşullarını olağanüstü kötüleştirdiği, sömürü oranını büyüttüğü ve geçim koşullarını zorlaştırdığı gibi, birkaç işçinin işini bir işçinin yapmasının dayatılmasıyla, işsizliğin büyümesine yol açmıştır.

Tekellerin çıkarları doğrultusunda devletin yeniden yapılandırılması için, kamu kurumlarının tasfiyesi, ve kamu hizmetlerinin piyasaya açılmasına yönelik, onlarca yasal düzenleme devreye sokulmaktadır. Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Yerel Yönetimler, İl Özel İdareleri, Genel Sağlık Sigortası, Sosyal Güvenlik Reformu ile sağlık, sosyal güvenlik, belediye, iletişim, ulaşım, yol,su hizmetleri gibi temel kamu hizmetlerinin özel şirketlere ve uluslar arası tekellere açık hale getirilmesi hedeflenmektedir. Sosyal Güvenlik sisteminde, prim ödeme gün sayısının 9000'e, emeklilik yaşının 68'e yükseltilmesi ve aylık bağlama oranlarının %50'ye kadar düşürülmesi ve aylık bağlanmasında alt sınır aylığının kaldırılması hedeflenmektedir.

Genel Sağlık Sigortası ile sağlık sigortasının kapsamının daraltılması ve masraflı tedavilerin özelleştirme kapsamına alınması, bireysel emeklilik ve sağlık sigortasının önünün açılması ve sağlık hizmetlerinin her aşamasında hastadan katkı payı alınması hedeflenmektedir. Kamu personel Yasası ile kamu emekçilerinin iş güvencesi kaldırılarak personel politikası da piyasa koşullarına uygun hale getirilmektedir. Tasarı ile memur sayısının azaltılmasının yanı sıra, performansa göre ücret ve sözleşmeli çalışmanın yerleştirilmesi öngörülmektedir.

İşçilerin işten atılması ya da emeklilik halinde aldıkları ve temel güvencelerden biri olan kıdem tazminatları da sermayenin ve AKP'nin hedefindedir. Sendikalar yasası ile grev ve toplu sözleşme yasalarında (2821-2822 sayılı) öngörülen değişikliklerle sendikal alanın yeniden düzenlenmesi gündeme alınmıştır. Bu değişikliklerle, grev ve toplu sözleşme hakkının işlevsizleştirilmesinin yasaya bağlanması amaçlanmaktadır.

Hükümet işçi sınıfı ve emekçilerin kazanılmış haklarına karşı öyle tahammülsüz ki, burjuva hukukunu bile çiğneyebilmektedir. Tepkiler karşısında, KYTK henüz yasallaşmamışken, Bakanlıklar, Kurumlar ya da Yerel Yönetimler Yasalarında değişikliklere başvurarak, kamuda yeniden yapılanma programını sürdürüyor. SSK ve bazı kurumlara ait sağlık kurumlarının Sağlık Bakanlığına devrini, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü ve Bölge Müdürlüklerinin kapatılarak İl Özel idarelerine ve Belediyelere devrini düzenleyen yasalar yürürlüğe sokulmuştur. Kamu Personel Yasası tasarı halinde olmasına rağmen, özellikle sağlık ve eğitim alanı başta olmak üzere kamuda fiilen sözleşmeli istihdam uygulanmasına yönelinmiştir.

AKP Hükümetinin en çok tahribat yarattığı alanlardan biri de eğitim alanıdır. AKP'nin bu alandaki ilk icraatı, okul binalarının satışına imkan tanımak ve Talim Terbiye Kurulunun denetimini ortadan kaldıran yasaya imza atmak oldu. İstanbul başta olmak üzere, il merkezlerinde arsa rantının yüksek olduğu yerlerdeki okul binaları arsa spekülâtorlerine ve sermaye çevrelerine peşkeş çekildi. Popülist yaklaşımla gündeme getirilen 10 bin zeki ve yoksul öğrencinin masraflarının devlet tarafından karşılanmak suretiyle özel okullarda okutulması girişimi, özel okullara yeni rant kapısı açmasının ötesinde bir anlam taşımıyordu. Devlet okulları aleyhine özel eğitim kuruluşlarına sağlanan teşviklerle eğitimin özelleştirilmesinin önü bütünüyle açılmış, okullarda sözleşmeli öğretmenlik yerleştirilmiştir. Onca öğretmen açığına rağmen Bakanlık öğretmen ataması yapmadığı gibi, kimi okullarda ücretli yada sözleşmeli öğretmenin ücreti okul idaresince velilerden tahsil etme yoluna gidilmektedir.

Yakın zamana kadar Türkiye kendi ürettiği tarımsal ürünleri kendine yeten ülke olmakla övünürdü. Ancak 20 yıldır uygulanmakta olan neoliberal politikaların tarıma yansımaları sonucunda artık en temel gıda ürünlerinde bile dışa bağımlı hale gelmiş bulunmaktadır. AKP Hükümeti diğer alanlarda olduğu gibi, tarım alanında da IMF ve DB'nin belirlediği politikaları uygulamıştır. Bunun sonucunda, ülke tarımı ve beslenme açısından kilit önem taşıyan ürünlerde üretim düşmüş, üretim alanları daraltılmıştır. Ürettiği ürünü mazot, gübre, tohum, ilaç gibi girdi maliyetlerinin altında satmaya zorlanan üretici köylü giderek yoksullaşmakta, Tarım Kredi Kooperatiflerinden ve Ziraat Bankasından aldıkları kredi borçlarını ödeyemez duruma gelmektedir.

IMF ile imzalanan stand-by anlaşmalarının dışına çıkmayan AKP, kendisinden önceki hükümetler gibi hızla özelleştirmelere girişmiş, Türkiye'nin en karlı ve en fazla vergi veren kurumları içinde ilk 500'e giren ve stratejik öneme sahip olan TÜPRAŞ, PETKİM, SEKA, TELEKOM, Seydişehir Eti Alüminyum, Erdemir, İsdemir, TEKEL, THY, Limanlar gibi kamu işletmelerini birer birer yabancı sermayeye vermek için satışa çıkarmıştır. Maliye Bakanı

Unakıtan “ne bulursam babalar gibi satarım” sözüyle hükümetin bu alandaki politikasını açıkça dile getirmiştir. TÜPRAŞ, SEKA, Seydişehir Eti Alüminyum, Erdemir, İsdemir, PETKİM, TELEKOM, TEKEL, THY, Limanların özelleştirilmesi tamamlanmaktadır. Yasal değişiklikler ve gece yarısı pazarlıklarıyla Kuşadası Limanı ve Galataport, MOSSAD’ın “kasası” konumundaki Ofer’e İstanbul’un gözbebeği alanları Dubai Şeyhine peşkeş çekilmiştir. Özelleştirmeler ve yolsuzluğa batmış ihalelerle, ekonominin dışa bağımlılığı ciddi boyutlara ulaşmıştır.

AKP Hükümeti göreve geldiği günden bu yana iç ve dış borç stoku 116 milyar dolar artmış, 2002 yılında 3 bin 214 dolar olan kişi başına düşen borç miktarı 4 bin 666 dolara çıkmıştır. 2002 Yılında 222 milyar dolar olan dış borç stoku, 2005 yılında 345.9 milyar dolara çıkmış, 2003 yılı sonundan bu yana iç borç 41.3 milyar dolar, dış borç 19.5 milyar dolar, toplam borç 60.8 milyar dolar artmıştır. Bu artışların %68’i iç borçlardaki artışlardır. 2005 yılında 159 katrilyon lira borç ödenmesine rağmen, yeni borçlanmalarla birlikte iç borç stoku 243.8 katrilyon TL’ye yükselmiştir. Aynı dönemde 35 milyar dolar dış borç ödenmiş, ancak dış borç stoku dokuz ayda 165.3 milyar dolar olmuştur.

2001 Yılında 10 milyar dolar olan dış ticaret açığı, 2005 yılı sonunda 32.1 milyar dolara yükselmiştir. Yine, 2002 yılında 1.5 milyar dolar olan cari açık, 23 milyar dolara yükselmiştir. Ülkeye giren sıcak para miktarı 48 milyar dolara yaklaşmıştır. 2001 yılında 10 milyarlık sıcak paranın ani çıkışının mali krize yol açtığı düşünüldüğünde, bu büyüklükteki sıcak paranın ülke ekonomisinden aniden çıkışının yaratacağı mali kriz daha büyük olacaktır.

Tüm bu gelişmeler göstermektedir ki, bağımlılığı pekiştiren iç ve dış borçlanmaya dayalı iktisadi ve mali politikalar sürdürülmüş, iç ve dış borçlanmada rekor düzeye ulaşılmış, işsizliği tırmandıran yatırımların kamu harcamalarının “sıfırlanması’na dayalı faiz dışı fazla hedefleri korunmuştur. Dış ticaret açığı ve borç/faiz ödemesi kısıcında büyüyen cari açık türü etkenlerle birlikte bu, bir iktisadi mali kriz ihtimalini göstermektedir.

Tüm toplum kesimlerinin sıkıştırıldığı bu cendere içinde, büyümesi muhtemel hoşnutsuzluk ve tepkilerin önünü almak ve toplumsal muhalefet geliştiğinde bastırılmak amacıyla alınan tedbirlerin başında ise “Milli Güvenlik Siyaset Belgesi”nin yenilenmesi gelmektedir. Belgede, ciddi grevlerin oluşturabileceği tehdidin yanında, iç göçle birlikte varoşlarda “sosyal patlama” tehdidi eklenmiş ve alınacak önlemlere vurgu yapılmıştır. Son günlerde, güvenlik güçlerince saldırılmayan, engellenmeyen hiçbir işçi ve kamu emekçileri eyleminin olmaması, siyaset belgesindeki bu vurgu kapsamında değerlendirilmelidir.

AB’den tarih almak amacıyla yapılan yasal düzenlemeleri, ‘demokrasiyi geliştirme’ olarak sunmaya çalışan hükümet, gerçek yüzünü yeni TCK’da göstermiştir. Eskisini aratır durumda olan TCK’nın yürürlük tarihini erteleyerek en küçük “demokratik kısıntı”ya dahi tahammülünün olmadığını göstermiştir. TCK’da yapılan değişikliklerle, düşünce ve ifade özgürlüğüne, basın ve toplanma özgürlüğü ile örgütlenme özgürlüğüne yönelik sınırlamalar ve yasaklamalarla doldurulmuştur.

Demokratikleşmenin temel konusu olan kürt sorununda ise inkarcılık ve yasakçılık yanında, imha politikaları, köyler ve şehirlerde faili meçhullerle, Şemdinli’de suçüstü edilen kontrgerillanın Şemdinli’yle sınırlı olmayan provokatif bombalamaları ve bayrak provakasyonları ve linç girişimlerine kadar uzanmıştır. 12 Yaşında “terörist” sayılarak babasıyla birlikte Uğur Kaymaz’ın öldürülmesinden sonraki süreç şoven milliyetçi saldırganlığın tırmandığı ve çatışmaların yaygınlaştığı bir dönem olmuştur. Milli Siyaset belgesinde, “aşırı sağın” tehdit olmaktan çıktığı tespitiyle, linç girişimleriyle yükselen

saldırganlığın resmi-sivil işbirliğine dayalı kontrgerilla operasyonu olduğu, Şemdinli faillerinden ve bu failerin “iyi çocuk” sayılmalarından anlaşılmaktadır.

Kıbrıs sorunu, Ermeni sorunu ve Kürt sorunu gibi Türkiye'nin önündeki konular, halklar arasında kardeşleşmenin pekiştirilmesi için ele alınıp çözülmesi gerekirken, halkların birbirine karşı düşmanlaştırıldığı bir kapsamda ele alınmaktadır. Kürt sorunu kapsamında Başbakanın, “Aydınlar bildirgesi” üzerine yaptığı açıklamalar ve Diyarbakır ve Şemdinli'ye gitmesi, gericilik içindeki hesaplaşma ve Kürtler içinde 'Kürt AKP'si' oluşturmaya yönelik manevrayı aşamamıştır.

Emek Hareketinin durumu

Sermaye güçleri sistemlerini yenilerken, sendikaları da kendi ihtiyaçlarına uygun hale getirmeyi, hatta ortadan kaldırmayı planlamaktadır. Özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalıştırma, toplam kalite yönetimi uygulamaları ile sınıfın birliğini bozmakta ve aralarında rekabeti kışkırtan eğilimler geliştirilerek emekçilerin örgütsüz kalmaları ve hiçbir sosyal ve yasal güvence olmadan kölelik koşullarında çalıştırılmaları hedeflenmektedir.

Emeğe, emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılar, her düzeyde ve giderek artan biçimde emek örgütlerine, sendikalara da saldırıya dönüşmüştür. Bu yüzden de az sayıda sendikalı işçi ve kamu emekçisi de sendikalı olmaktan caydırılmakta, sendikaların tümüyle işlevsizleştirilmesi için çaba gösterilmektedir. Emekçilerin haklarına ve sendikalarına yönelik saldırılar yoğunlaşırken, sendikal bürokrasi ise, TKY, esnek çalışmanın gerekliliğine, ücretlerin düşük olmasının olağanlığına işçileri ikna etmeye çalışmakta ve sermaye güçlerinin uzantısı olarak rol oynamaktadır.

Bugün, işçi ve emekçiler sendikalarını sermayenin saldırılarına karşı kendi birlik ve mücadele merkezleri olarak kullanamamaktadır. Mevcut sendikal örgütlenmelerin büyük bölümü, 'sosyal diyalog' adı altında sınıf uzlaşmacılığını esas almaktadır. Geline aşamada, sermaye, karını kısıtlayan tüm engellerden kurtulmak için, sendika, grev, TİS, iş güvencesi vb. hakkını tanımamakta, hatta bu hakları meşru görmemektedir. Dolayısıyla bugün uzlaşmak, her gün bir hakkın gasp edilmesine razı olmak anlamına gelmektedir. Sınıf uzlaşmacı anlayışın egemen olduğu sendikalarda, emekçiler sendikalarına güvenlerini kaybetmekte, üye kayıpları yaşanmaktadır. Bu durum sendikaların işlevini yitirdiğini değil, gerçek işlevini yerine getirmediği takdirde güç kaybettiğini göstermektedir.

Diğer temel bir sorun ise, var olan sendikaların kendilerini en iyimser yaklaşımla, “kendi üyelerinin sorunlarını çözmekle” sorumlu sendikalar olarak tarif etmeleridir. Öyle olunca da sınıfın sendikasız kesimleri, diğer sendikaların üyeleri, ve işsizler ateşe düşse sendika yönetimlerinin umurunda olmamaktadır. Nitekim, başka sendikaların üyeleri işten atılsa bile, kendi üyeleri henüz işten atılmamış sendikalar kılını bile kıpırtmamakta, hatta rakip firma zora girmiş gibi içten içe sevinmektedir. Mevcut sendikal anlayış sınıf içinde tahrip edici ve bölücü bir rol oynamaktadır.

Bu sendikacılık anlayışının çıkardığı tablonun kaçınılmaz sonucu olarak, işsizler, işi olan işçi kesimiyle, sözleşmeli olan kadroyla, düşük ücret alan yüksek ücret alanla, rekabet eder duruma düşerken, sendikalı işçi ve emekçiler de sendikasız kesimler gözünde başka bir sınıfın tabakası, imtiyazlı bir tabaka olarak görülmektedir.

Böylesi bir parçalanmanın ortasında duran sendikalar da; bu koşullarda üyelerinin ücret, sosyal haklar, daha iyi çalışma koşulları gibi günlük çıkarlarını da koruyamamakta, patronların saldırıları karşısında sendikaların yaptıkları sözleşmeler geçersizleşmektedir.

Şu bir gerçek ki, “geleneksel sendikacılık” olarak da ifade edilen reformcu, uzlaşmacı, sosyal diyalogu esas alan, devlet ve yasalar gölgesinde sendikacılık yapmayı marifet sayan anlayışın sonu gelmiş ve artık sendikal hareket sınıf mücadelecisi temelde yenilenmek zorundadır.

Bu yüzden de işçi sınıfı hareketi, “üyesinin çıkarını koruyan sendikacılık” anlayışından, “sınıfının çıkarlarını koruyan sendikacılık” anlayışına hızla geçmek durumundadır. Bunun anlamı ise, her sendikanın, her sendikacının, işkolu ve işyeri, üye ya da üye olmayan farkı gözetmeksizin tüm sınıfın çıkarlarını koruyan bir sendikacılık anlayışını benimsemesi ve buna göre bir pratik sergilemesidir. Bu durumda her sendika ve sendika yönetimi için temel ilke, sınıfın çıkarlarını savunmak olacaktır. İşte o zaman işçi ve emekçilerin sendikaya, sendikacıya güvensizlik sorunu aşılabılır, o zaman SEKA işçisi yalnız kendi işi için, kadrolu çalışan kamu emekçisi yalnız kendi işgüvencesi için değil, bir bütün emekçilerin talepleri için mücadele edecektir.

Bütün bunlara rağmen, ülkemizde ve dünyada emekçiler benzer saldırılara karşı mücadele içinde ve kendiliğinden direnişler ve sendikalaşma çalışmaları yükselebilmektedir. Kimi ülkelerde sendika bürokrasisine rağmen eylemler örgütlenmekte, yeni mücadele merkezleri kurulmaktadır. Uzlaşmacı sendikalar güç kaybederken, mücadelecisi çizginin egemen olduğu sendikalar güç kazanmaktadır.

Birleşik Mücadele ve Ortak örgütlenme

Sömürüyü sınırlayan engellerin ortadan kalkmasını ve kazanılmış hakların gaspını amaçlayan yasal düzenlemeler tüm işçi ve emekçileri etkilemektedir. Ancak, ülkemizde emek hareketinin en temel sorunu, aynı saldırıların hedefi olan kesimlerin dayanışması ve birleşik mücadelesinin örgütlenememesidir.

Günümüzde, ortak mücadelenin örgütlenmesi her zamankinden daha büyük önem taşımaktadır. Birleşik mücadelenin yaratılmasında, 1999 ‘Mezarda Emeklilik’ sürecinde EP’in oluşumu ve ortak eylemler ile 2002 Krizi sürecinde üretilen EP Programı, savaş karşıtı 1 Mart mitingi ve kamu reformuna karşı 6 Mart ve 20 Kasım eylemleri sürecinde izlenen birleştirici tutum geliştirilmesi gereken hattır. Bu hat, sermayenin sınıf hareketini kontrol mekanizmasına ve tüm sendikaların kendi sorumluluklarını havale yerine dönmüş merkezi Emek Platformundan beklemeden, yaşanan saldırılara karşı yerellerde, işyerlerinde mücadele birliklerinin oluşturulması üzerinden gelişecektir.

Mevcut sendikal yapılar bürokratik ve yığınlardan kopmuş, tecrit olmuştur. Dolayısıyla sendikal hareketin yenilenmesinin ana dayanağı işyerlerindeki çalışma ve ana kitlenin mücadeleye çekilmesi olacaktır. Bunun için kendiliğinden işyerlerindeki talepler üzerinden gelişen hareketin doğru değerlendirilmesi önemlidir.

Ortak örgütlenmenin yolu, öncelikle işyerlerinde, işkollarında ve ülke düzeyinde ortak mücadelenin yaratılmasından geçmektedir. Hizmet birimlerinde unvan ve statü farkı gözetmeksizin tüm emekçileri aynı sendikada örgütlemek ve mücadele komitelerinde birleştirmek çok yakıcı bir ihtiyaç ve kaçınılmaz zorunluluk haline gelmiştir. Açıktır ki, emekçilerin talepleri için mücadele eden, güven kazanan bir sendika ve dolayısıyla KESK, ortak mücadele ve örgütlenme için çekim merkezi olabilir.

Bugün PETKİM, TEKEL, işçilerinin özelleştirme karşıtı direnişleri, organize sanayi bölgelerinde sendikalaştıkları için işten atılan işçilerin direnişleri, üretici köylülüğün tepkileri ile işine, iş güvencesine ve sosyal haklarına sahip çıkan kamu emekçilerinin mücadelesinin, birleşik bir güce ve mücadeleye dönüştürülmesi mümkündür. Yapılması gereken, kazanılmış

haklarımıza yönelik yasaların geri çekilmesini hedefleyen, siyasi iktidarla hesaplaşmayı göze alabilen bir mücadele hattında tüm emekçileri ve emek örgütlerini birleştirmektedir. Bütün dikkatimizi ve güçlerimizi saldırılara karşı birleşik mücadelenin örgütlenmesi için seferber etmek durumundayız. Örgütümüzde, gündemdeki yasal düzenlemelerin yıkım getirdiği konusunda fikir birliği yaratılmıştır. Örgütümüzde her zamankinden çok, irade ve tutum birliğine ihtiyaç vardır.

Diğer taraftan, Hükümet, “kamu reformu” aldı altında devletin yeniden yapılandırılması sürecinde, kamu emekçilerinin statülerinin değiştirilmesi, dolayısıyla iş güvencesi başta olmak üzere bu alandaki tüm kazanımları yok etmeyi hedeflemiştir. Bu hedeflerin arasında, devletle tam bir uyumlaşma sağlamayan sendikalar ve mücadeleciler sendikacılık anlayışı da vardır. Bu bağlamda, en önemli müdahaleler, Eğitim Sen, BES, SES, Tüm Bel Sen gibi KESK’e bağlı sendikalar üstünde baskılar oluşturularak yapılmaktadır.

Sendikalarımızda yükselen şovenizmin baskısıyla istifalar, yeni sendikalar kurduklar gibi yollarla kamu emekçilerin son 15 yıllık mücadelesinin kazanımlarını tasfiye etmeyi hedeflemektedir. Dolayısıyla, siyasi-sendikal çevrelerin bu gerçeği görmek ve bu alanda emekçilerin birliğini ve çıkarlarını esas alan “sınıfın sendikası” olma ve mücadeleciler sendikacılık anlayışına yeniden yönelmeleri bir zorunluluktur. Aksi halde sendikal hareket geri bir çizgiye evrilmektedir.

Sonuç olarak, Sendikal mücadelenin yenilenmesi, işyeri çalışması ve işyeri örgütlenmesinin güçlendirilmesi, yanı sıra hareketin yerel düzeyde, yerel platformlar ve birlikler etrafında birleştirilmesi halinde mümkün olacaktır.

TÜRKİYE BÜYÜDÜ ÜCRETLER ERİDİ

DPT ve DİE rakamlarına dayanarak yaptığımız araştırmaya göre kamu emekçilerinin gerçek ücretleri hâlâ 1980 öncesindeki düzeyini yakalamaya çalışıyor. Kamu emekçilerinin ücretleri sadece 1992-1993 ve 1997-1999 yıllarında bu düzeyi geçti. Aynı dönemde Türkiye ekonomisi ise yaklaşık 3 kat büyüdü. Kişi başına düşen GSMH ise dolar cinsinden aynı oranda arttı.

1980 sonrasında uygulanan kemer sıkma politikalarından en fazla kamu emekçileri mağdur oldu. Türkiye 25 senede cari fiyatlarla 3 kat büyürken kamu emekçilerinin alım gücü ve reel ücretleri yerinde saydı. Türkiye 2005’i yaşarken kamu emekçilerinin reel ücretleri 1980 yılında takıldı kaldı.

Eğer kamu emekçilerinin reel ücretleri Türkiye ekonomisi oranında büyüseydi bugün 9/1’i bir öğretmenin 700 YTL olan maaşı yaklaşık 2000 YTL olacaktı.

Kişi başına GSMH’nin 1979 yılında 1404 \$ olduğu, bu miktarın 2004’de 4172 \$’a çıktığı düşünülürse, bu ülkenin öğretmeninin, doktorunun ücretlerinin yerinde sayması anlaşılır bir şey değildir, bu büyümeden en büyük payı rantiyenin, kolay yoldan köşeyi dönmeye çalışanların, hortumcuların aldığı, emeği ile geçinenlerin ise yoksullaştığı bir gerçektir.

1979 yılında 8636 TL olan ortalama memur maaşı 2004 yılında 702 milyon TL’yi bulmuştur. 1979 yılında kamu emekçisinin 100 lirası 2005 yılında reel olarak 99 liraya düşmüştür. Aynı dönemde GSMH ise yüzde 271 oranında artmıştır.

SON 12 YILDA BÜYÜK KAYIP

Kamu emekçileri IMF'li yıllarda 1994 ve 2001 krizleri ile gelirlerinde önemli kayıplar yaşarken, krizler sonrası ekonomik büyümeden yeterli derecede yararlanamadı. Ücretler erimeye devam etti. Sıkı mali politikalardan en önce nasbini alana kamu emekçileri oldu. Yoksulluk kamu emekçileri için kalıcılaştı. Ücretler enflasyon karşısında 12 yılda yüzde 10 eridi.

	Ortalama Ücretler	Reel Ücret Önceki Yılın İndeksi	Erime Oranı
1993	4.072.052		
1994	6.556.503	78,05yüzde	21,95yüzde
1995	12.091.709	74,35yüzde	25,65yüzde
1996	23.463.672	79,97yüzde	20,03yüzde
1997	50.759.457	93,16yüzde	6,84yüzde
1998	92.481.635	91,95yüzde	8,05yüzde
1999	159.429.000	96,13yüzde	3,87yüzde
2000	218.520.153	85,06yüzde	14,94yüzde
2001	324.738.063	81,87yüzde	18,13yüzde
2002	497.849.499	86,56yüzde	13,44yüzde
2003	619.873.260	85,79yüzde	14,21yüzde
2004	702.778.601	88,01yüzde	11,99yüzde
2005	773.877.650	90,48yüzde	9,52yüzde
*Aile Yardımı Ödeneği Hariçtir. Kaynak DPT			

Tablo 1

AKP hükümeti döneminde yaşanan ekonomik büyümeden de kamu emekçileri pay alamadı. Bu dönemde kümülatif artış binde 3'te kalırken, ortalamalar üzerinden artış yüzde 3'te kaldı. Aynı dönemde ekonomik büyüme ise yüzde 25,6 oldu.

2006 YILI YOKSULLUK YILI

2006 yılı için Kamu-Sen ve Memur-Sen'in altına imza attığı ve konfederasyonumuzun itiraz ettiği mutabakata göre yapılan ücret artışları yanlış olarak kamuoyuna aktarılmıştır. Hükümet kamuoyuna aile ve çocuk yardımı ile birlikte kamu emekçisinin en düşük ücretinin Temmuz ayında 750 YTL olacağını açıklamıştır. Bu rakam kamuoyuna en düşük kamu emekçisinin ücreti olarak yansımaktadır. Oysa şu anda 52 YTL olan ve çalışmayan eş için ödenen aile yardımından yalnızca 675 bin kişi faydalanmaktadır. Yine çocuk yardımı alan çocuk sayısı 1 milyon 594 bindir. Dolayısı ile en düşük ücret alan kamu emekçisinin ek ödeme ve yüzde 2,5+yüzde2,5'luk artışla temmuz ayında eline geçecek ise 649 YTL olacaktır.

Hükümet katsayıları etkilemeyen, emekliliğe ve vergi kesintisine tabi olmayan ek ödemeleri ücret artışı diye göstermeye çalışmaktadır. Oysa bütçede bile ücretler ile ek ödemeler ayrı kalemlerde gösterilmektedir. Hükümet kendisine maliyeti az olan ek ödeme ile, önerdiği sefalet ücretini gizlemekte, emekliyi ise açlığa mahkum etmektedir. Hükümetin gerçek ücret artışı önerisi ilk altı ay için yüzde 2,5, ikinci altı ay için yüzde 2,5'tur. Bunun ücretlere yansımaları ise en düşük ücretli kamu emekçisine ilk altı ay 14, ikinci altı ay 27 YTL'dir.

İlk altı ay 40 YTL, ikinci altı ay 40 YTL önerisi maaşa yansımayan ek ödemelerdir. Ek ödemeler emekliliğe yansımamakta, dolayısıyla hükümete maliyeti düşük bir artış biçimidir.

Ücret adaletsizliğinin sorumlusu kamu emekçileri değildir. 40+40'lik artış bunu gidermek için yetersizdir. 1 milyon 885 bin kamu emekçisinden sadece 1 milyon 377 bin kişiyi etkileyeceği için bu kalem ücret artışından bağımsız değerlendirilmelidir.

UNVANLAR	Mevcut Aylık	2006		Ek Tazminat Dahil Ücret		Fark	Emekliliğe Yansıyan Artış (YTL)	
		Ocak	Temmuz	İlk 6 Ay	İkinci 6 Ay		İlk 6 Ay	İkinci 6 Ay
MEMUR 9/1	560	574	588	614	668	108	14	28
MEMUR 14/2	557	571	585	611	665	108	14	28
ÖĞRETMEN 1/4	880	902	924	942	1.004	125	22	45
ÖĞRETMEN 9/1	708	725	744	765	824	116	18	36
POLİS MEMURU 9/2	928	951	974	991	1.054	127	23	47
MÜHENDİS - ŞANTİYE ¼	1.038	1.064	1.091	1.104	1.171	133	26	53
TEKNİSYEN - BÜRO 12/2	602	617	632	657	712	110	15	30
EN DÜŞÜK ÜCRET	542	555	569	595	649	107	14	27
ORTALAMA ÜCRET	799	819	839	859	919	120	20	40

Tablo 2

Aile yardımı hariçtir. Rakamlar yaklaşıktır.

ÇOCUK YARDIMI ALAN ÇOCUK SAYISI				1.594.000
AİLE YARDIMI ALAN K.Ç. SAYISI				675.000
	Mevcut	1. Altı Ay	2. Altı Ay	
Aile Yardımı	52	61,83	63,37	
Çocuk Yardımı	10,4	10,66	10,92	

Tablo 3

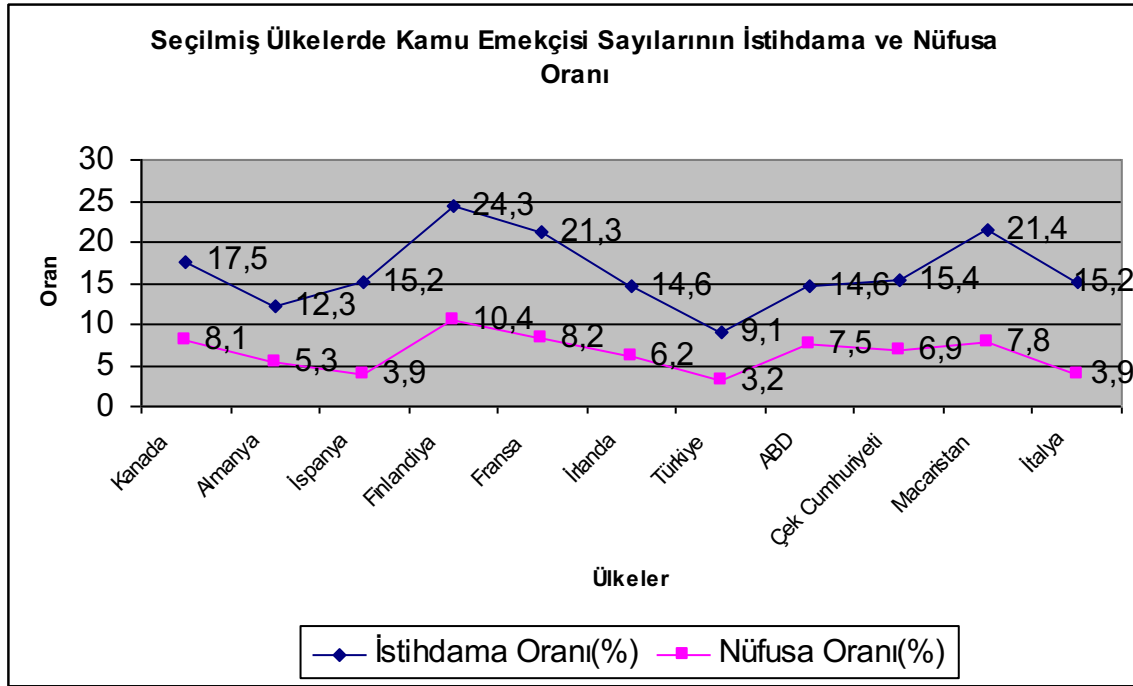
YETERSİZ VE KURALDIŞI İSTİHDAM, KAMU HİZMETLERİNİ OLUMSUZ ETKİLİYOR

2006 Merkezi Bütçe Kanun taslağının 22. maddesinde personel açıktan atamaları ile konsolide bütçe dışındaki kurum ve kuruluşlardan yapılacak memur nakillerinin toplamının emeklilik, istifa, ölüm ve nakil sonucu ayrılan personel sayısının yüzde seksenini aşamaz deniyor. Bu kadro sayısının azalması anlamına geliyor. Yani kamuda istihdam politikası halkın ihtiyaçları üzerinden değil, halka sıkı, sermayeye esnek mali politikaların ihtiyaçları üzerinden yürütülüyor.

Ayrıca kuraldışı sözleşmeli ve taşeron uygulamaları için, yasal zemin güçlendiriliyor.

Kamu çalışanına yapılan harcamanın fazladan bir yük olmadığını, kamu hizmetinin asli unsurunun yeterli çalışanın istihdamından geçtiğini belirlemek gerekiyor. Bu çerçevede kaynak yokluğu iddiası ile çocukların öğretmensiz, halkın hemşiresiz, doktorsuz kaldığını

personel azlığı, düşük ücret, sağlıksız çalışma koşulları nedeni ile kamu çalışanlarının yeterli düzeyde hizmet üretmediğini biliyoruz.

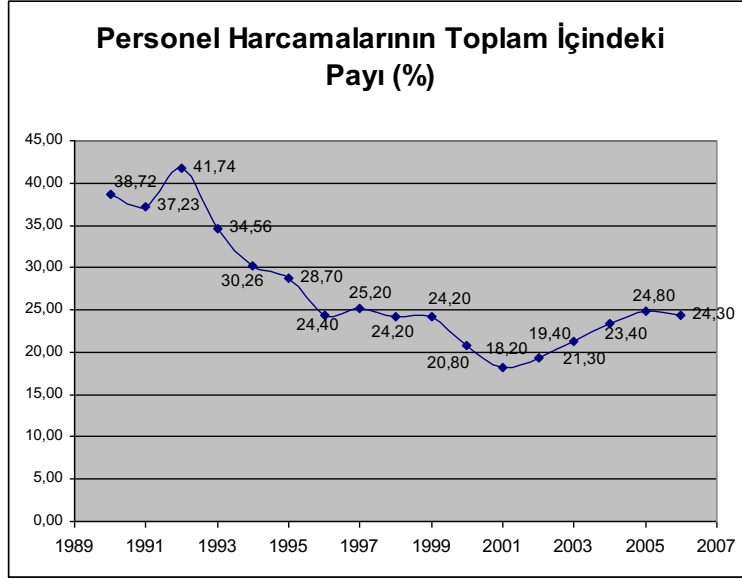
Tablo 4

Yetersiz istihdama rağmen Türkiye’de kamu emekçilerinin sayısı fazla olduğu demagojisi yapılmaya devam edilmektedir. Oysa OECD ülkelerinde kamu emekçilerinin nüfusa ve toplam istihdama oranlarına baktığımızda, Türkiye’de kamu çalışanı sayısının ne kadar düşük düzeyde kaldığını daha açık bir biçimde görebiliyoruz. Örneğin, Finlandiya, Fransa ve Macaristan gibi ülkelerde toplam istihdam içinde kamu çalışanlarının oranı yüzde 20’lerin üzerindeyken, Türkiye’de bu oran sadece yüzde 9 düzeyinde kalmakta.

KESK-AR’IN YAPTIĞI ARAŞTIRMAYA GÖRE 2006 YILINDA:

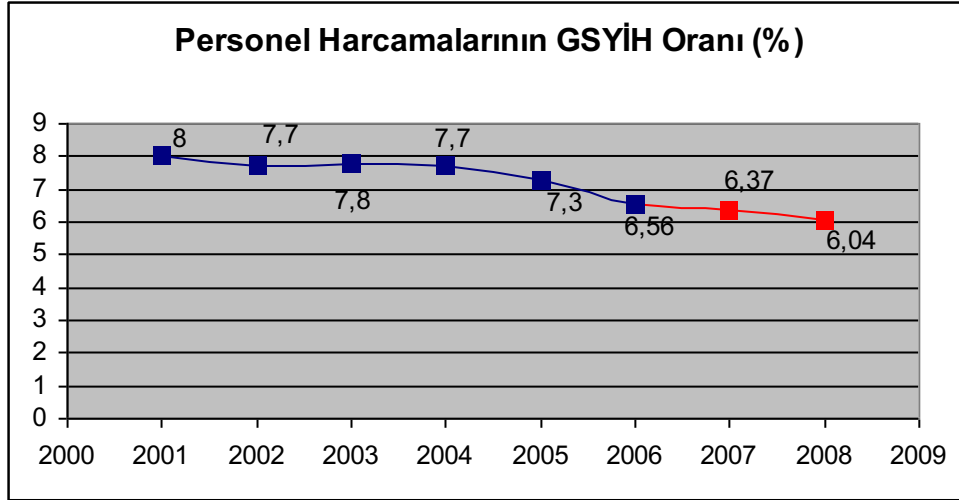
KAMU EMEKÇİSİ AÇLIĞA MAHKÛM

Kamunun niteliksizleştirilmesi sürecinin en önemli ayağını kamu emekçilerinin ücretlerinin baskı altında tutulması oluşturmaktadır. Kamu emekçilerinin bütçeden ve GSYİH’den aldığı pay azaltılmaktadır. Bütçeden personele ayrılan pay 1992 yılında yüzde 41,74 düzeyinde iken bu oranın 2006 yılı için yüzde 24,3 olması hedeflenmektedir. Tablo 7’de 2000’li yıllarda bütçe içerisinde personel giderinde görülen artış reel ücret artışlarından değil bütçenin küçülmesinden kaynaklanmaktadır. (Tablo 1)

Tablo 1

Nitekim GSMH içinde personel payına bakıldığında bu oran giderek azaldığı bir gerçektir. Tablo 6'da görüldüğü gibi 2006 Merkezi Bütçe Tasarısına göre personel harcamalarının GSYİH içindeki oranı 2001 yılında yüzde 8 iken, 2006 yılında bu oran yüzde 6,56 olarak belirlenmiştir. Bu oranın 2007 ve 2008'de de azalmaya devam etmesi hedeflenmektedir.

Tablo 2

Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı verileri esas alınarak yaptığımız bir araştırmaya göre sadece son 4 yılda iç borç faizi ile rant çevrelerine aktarılan kaynağın 183,1 milyar YTL (katrilyon TL) olduğu ortaya çıkmaktadır. Aynı dönemde kamu emekçilerine ayrılan kaynak ise 84 milyar YTL'de kalmıştır. Yani 4 yılda rantiyeye, 2 milyon kamu emekçisine ayrılan tutarın 2 katından fazla kaynak aktarıldı.

			İÇ BORCA	KAMU
			AYRILAN	EMEĞİSİNE
	ORTALAMA	ORTALAMA	KAYNAK	KAYNAK

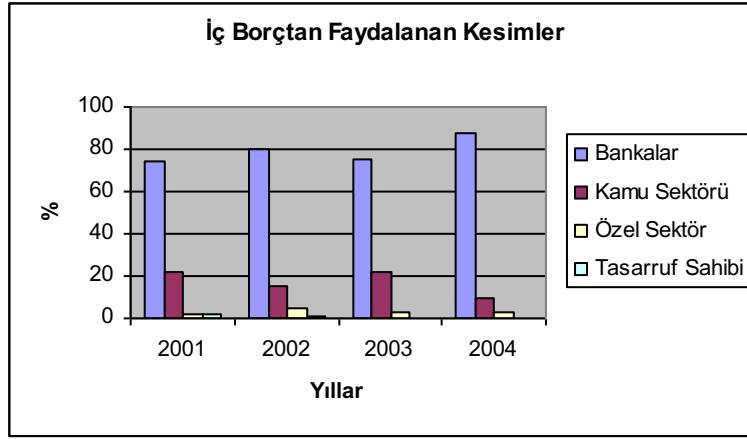
YILLAR	ÜCRET ARTIŞI (yüzde)	İÇ BORÇ FAİZİ(yüzde)	(Milyar YTL)	(Milyar YTL)
2001	48,6	96,2	40	12,4
2002	53,3	63,8	43	18,6
2003	24,5	45	52	23,8
2004	13,3	28,6	48,1	29,1
		TOPLAM	183,1	84,0

Tablo3

Kaynak: Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı, Maliye Bakanlığı

KAYNAKLAR BANKALARA

İç borç faizlerinden yüzde 70-90 oranlarında bankalar faydalaniyor. Bankaların yüksek kârları, yoksullaşma, kamu emekçilerinin ücretlerinin geriletilmesi, kamu hizmetlerinin niteliksizleşmesi pahasına sürdürülüyor.

Tablo 4

	2001	2002	2003	2004
Bankalar	74,5	79,8	75,5	87,4
Kamu Sektörü	22,1	14,9	21,8	9,7
Özel Sektör	1,5	4,3	2,7	2,9
Tasarruf Sahibi	1,9	1	0,1	0

Tablo 5

Araştırmaya göre iç borç faiz oranları kamu emekçilerinin ücretlerine yansıtılsaydı, ortalama kamu emekçisi ücreti 2004 yılında ortalama 1.300 YTL olacaktı.

	MEVCUT	İÇ BORÇ FAİZ
YILLAR	ORTALAMA ÜCRET	ORANI İLE ARTIŞ OLSAYDI
2001	325	429
2002	498	703
2003	620	1.019
2004	703	1.310

Tablo 6

Kaynak: Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı, Maliye Bakanlığı

ORTALAMADAN FAKİRİZ

DİE 2004 Hanehalkı Tüketim Harcaması Anketi sonuçları üzerinden yaptığımız çalışmaya göre, kamu emekçileri, harcamalara göre 2004 yılında ortalama 700 YTL gelire; en düşük gelir alan yüzde 40'lık gelir grubunun biraz üzerinde yer alarak yüzde 60'lık gelir dilimine zar zor girdi. Orta direk diye adlandırılabilen bu gelir grubu, en az 667 en çok 965 YTL gelire sahip.

Gelir dilimi	Gelir (YTL)	
	En yüksek	En düşük
1. Dilim (yüzde20)	463	
2. Dilim (yüzde20)	677	463
3. Dilim (yüzde20)	965	677
4. Dilim (yüzde20)	1416	965
5. Dilim (yüzde20)		1416
2004 Yılı DİE Hanehalkı Tüketim Harcaması Anketi Sonuçları		

Tablo 7

Buna göre;

Kamu Emekçisi Ortalama Bir Yurttaşın Yoksul

2004 yılında ortalama hanehalkı harcaması 889 YTL'yi bulurken kamu emekçilerinin ortalama ücretleri 700 YTL'de kaldı.

Harcamalara Göre Yoksulluk Kamu Emekçisi İçin Kentte Daha Fazla

Kentsel yerlerde ortalama harcamalar 1.017'yi bulurken, kentsel yerlerde ortalamaya göre yüzde 15 daha fazla harcama yapıldı. Kamu emekçisi ise ortalama 700 YTL gelire kentte yaşam mücadelesi vererek en yoksul yüzde 40'lık dilimin içinde yer aldı.

Kentsel Yerlerde Yüzde 40'lık Dilimde En Yüksek Gelir 774 YTL

Gelir dilimi	Kentlerde Gelir (YTL)	
	En Yüksek	En Düşük
1. dilim (yüzde20)	529	
2. dilim (yüzde20)	774	529
3. dilim (yüzde20)	1103	774
4. dilim (yüzde20)	1619	1103
5. dilim (yüzde20)		1619
2004 Yılı DİE Hanehalkı Tüketim Harcaması Anketi Sonuçları üzerinden hesaplanmıştır		

Tablo 8

Hane Halkı Ortalama Harcama Miktarları	
Türkiye genel	889 YTL
Kentler	1017 YTL
Kırlar	667 YTL
Ortalama Kamu Emekçisi Ücreti	700 YTL

Tablo 9

KESK-AR'ın araştırmasıdır.

ÇALIŞMA RAPORU

KURUMSAL İLİŞKİLERİMİZ

Sendikamızca, Genel Kurul kararları, Merkez Temsilciler Kurulu, Başkanlar Kurulu kararları ve tüzük hükümleri çerçevesinde faaliyetler planlanmış ve yürütülmüştür. Sendikamız, gerek iş işleyişinde gerekse, diğer kurum ve kuruluşlarla olan ilişkilerinde kurumsal bir ilişki geliştirmeyi esas almıştır.

Dönem içinde, Sendikamız Yönetim, Denetim, Disiplin Kurulları ile Merkez Temsilciler Kurulu ve Başkanlar Kurullarımız dönemsel toplantılarını gerçekleştirmiştir.

Bu dönemde, Sendikamız sendikal haklar, demokrasi ve barış mücadelesinin gereği olarak, sendikalar ve meslek örgütleriyle, demokratik kitle örgütleri ile ilişkilerini kurumsal düzeyde örgütsel ve sınıf dayanışması temelinde sürdürmüştür.

Örgütlenme alanımızda bulunan kurum emekçilerinin sorun ve talepleri, üyelerimizin yaşadığı sendikal sorunlar çerçevesinde işveren vekilleriyle görüşmelerde bulunulmuştur. Yine, örgütümüzün karşılaştığı yerel sorunlar nedeniyle il ve ilçe merkezlerinde bulunan işveren vekilleriyle görüşmeler gerçekleştirilmiş, sorunların çözümü yönünde taraf olma ilişkisi geliştirilmiştir.

Yine Kurumların sendikamıza yönelik yasa ve yönetmelikler gereği yapması gereken işlemler ve bildirimler ile, üye ve aidat bilgilerinin düzenli iletilmesi, uygulamada doğan sorunların aşılmasına yönelik başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı olmak üzere işkolumuzdaki kurum ve kuruluşlarla yazışmalar yapılmıştır.

İŞVEREN VEKİLLERİYLE GÖRÜŞMELER

23 Mart 2004 tarihinde, Genel Başkan başkanlığında bir heyetle, Maliye Bakanlığı Personel Genel Müdürü Ali KARAASLAN ile görüşülmüş, Gelir İdaresindeki yeniden yapılanma, bazı vergi dairelerinin birleştirilmesi, norm kadro, servis sorunu, nöbetçi memur uygulaması, Elmadağ VD çalışanı bayan arkadaşlarımızın cezaevinde arama görevlisi olarak görevlendirilmesi gibi uygulamalara ilişkin taleplerimiz iletilmiştir.

30 Mart 2004 tarihinde Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Hukuk TİS Sekreteri, Genel Basın Yayın Dış İlişkiler Sekreterinden oluşan heyetle, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başeskiöğlü ile görüşülmüş, SSK İstanbul servis sorunu, SKK, Bağ-Kur, İş-Kur fazla mesai sorunu, Bakanlık ek ödemeleri, SSK'lardaki sınavsız asaleten atamalar ve şef görevlendirmelerinde taraflı tutumlar belirtilerek, çözülmesi istenilmiştir.

31 Mart 2004 tarihinde servis, fazla mesai, şef görevlendirmeleri, Urfa İl Başkanının üyelerimize yönelik tutumu konularında SSK Kurum Başkanı Nemci Güleybioğlu ile görüşülmüştür. İş-Kur Genel Müdürü ile görüşülerek, fazla mesai, Personel Daire Başkanının sendikamıza karşı Türk Büro Sen'i örgütlenme tutumu ve ek ücretlerden izin ve hastalık raporları süresince kesinti yapılmasına karşı dava sürecimiz konusunda görüşülmüştür.

7 Nisan 2004 tarihinde, Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Mali Sekreter, Genel Örgütlenme Sekreterinden oluşan heyetle, Adalet Bakanlığı Müsteşarı ile görüşülmüş, adalet hizmetleri tazminatı, Mardin Cumhuriyet Savcılığının sendikal faaliyetleri engellemesi, Suçüstü nöbetleri, yargı reformuna sendikamızın katılım talebi, KİK kararlarının uygulanması gibi sorun ve taleplerimiz iletilmiştir.

21 Nisan 2004 tarihinde Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Mali Sekreter, Genel Hukuk TİS sekreterinden oluşan heyetle, İç İşleri Bakanlığı Müsteşarı ile görüşülmüş, ek

ödeme, tayin bedeli, servis ve kreş, sivil savunma nöbetleri, personel istihdamı, sendikal talepler, pano, işyeri temsilciliği vb konularda Genelge yayınlanması talebimiz iletilmiştir.

1-10 Mayıs 2004 tarihlerinde Genel Başkan ve Genel Sekreter tüm gazetelerin Ankara Temsilcilikleri ziyaret edilerek, sendikamız hakkında bilgi verilerek, sendikal etkinliklerimizin basında yer alması konusunda duyarlılık talebimiz iletilmiştir.

11 Mayıs 2004 tarihinde Ankara Şubeleri ile birlikte Ankara Defterdar Vekili ile işyerlerine yönelik sorun ve taleplerimiz iletilmiştir.

3 Eylül 2004 tarihinde SSK Genel Müdürü Nazif Aksoy'la görüşülmüş, SSK ek ödemeler, ücretli yöneticilik, SSK Yükselme Sınavı Yönetmeliğine dair görüşlerimiz iletilmiştir.

21 Aralık 2004 tarihinde Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Hukuk TİS Sekreterinin katılımıyla SSK Genel Müdürü ile SSK havuz paraları, işyeri sorunları üzerine görüşmelerde bulunulmuştur.

24 Aralık 2004 tarihinde Ankara Şube Yöneticileri ile birlikte Genel Sekreter ve Genel Hukuk ve TİS sekreterinin katılımıyla Ankara Defterdarı ile görüşülmüş, şubeye bağlı işyerlerinde yaşanan sorun ve emekçilerin talepleri ve beklentileri iletilmiştir.

27 Aralık 2004 tarihinde Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Basın Yayın Dış İlişkiler, Genel Hukuk TİS Sekreterinin katılımıyla, Gümrük Müsteşar Vekili ile görüşülmüş, gümrük çalışanlarının sorunları, yılda üç kez almakta oldukları ceza paralarının ve Başbakanlıktan ödenen ek ücretlerin ödenmesinde doğan sorunun giderilmesi, Görevde Yükselme Yönetmeliğine ilişkin görüş ve önerilerimiz iletilmiştir.

16 Mart 2005 tarihinde Plan Bütçe Alt Komisyonuna, Genel Sekreter, Genel Mali Sekreter, Genel Hukuk ve TİS Sekreterinden oluşan heyet tarafından, sendikamızın Gelir İdaresi Yasa Tasarısına ilişkin sendikamızın eleştirisi, görüş ve talepleri yazılı ve sözlü olarak aktarılmış, katılımcılara raporumuz ayrıca verilmiştir.

28 Mart 2005 tarihinde Genel Başkan başkanlığında bir heyetle, Emekli Sandığı Genel Müdürü ile görüşülmüş, İzmir'in yer değişikliği sorunu, MYK üyelerinin kesenekleri ve KİK kararlarının uygulanmasına ilişkin görüş ve taleplerimiz iletilmiştir.

5 Nisan 2005 tarihlerinde Genel Başkan, Genel Mali Sekreter ve Hukuk TİS Sekreteri, Meclis'te grubu bulunan CHP ve AKP Grup Başkanlıkları ziyaret edilerek Gelir İdaresinin yeniden yapılanması sürecine ilişkin yaklaşımımız ve bu süreçte Ankara Defterdar Vekili Cemal Boyal'nın sendikamıza yönelik hasmane tutumuna karşı Mecliste soru önergesi çalışmaları yapılmıştır.

11 Nisan 2005 tarihinde Maliye Müsteşarı ile, Genel Başkan, Genel Sekreter ve Genel Hukuk TİS Sekreterinin katılımıyla, Gelir İdaresinin yeniden yapılandırılmasına ilişkin görüş ve taleplerimiz ile Ankara Defterdar Vekilinin 4 Mart'ta gerçekleştirilen iş bırakma eyleminden sonra sendikamız yönetici ve üyelerine yönelik, sürgün, soruşturma ve cezalandırmalar ve sendikalar arasındaki ayrımcı tutumu hakkında bilgi aktararak, sendikamız üye ve yöneticilerine yönelik sürgün ve soruşturma ve cezalandırmaların durdurulması ve geri alınması istenmiştir. 2 Mayıs 2005 tarihinde Genel Başkan ve Genel Sekreter katılımıyla aynı konuda ikinci görüşme yapılmış, Ankara Defterdar Vekilinin de bulunduğu görüşmede, 44 üyemiz hakkındaki kademe ilerlemesinin durdurulması istemli soruşturmaların durdurulması, verilen ceza ve sürgünlerin geri alınması ve sendikamıza ve üyelerimize yönelik düşmanca taraflı tutumdan alıkonulması talep edilmiştir. TBMM'de grubu bulunan siyasi parti grup Başkanlıkları ile Genel Başkan ve Genel Hukuk TİS Sekreteri ve Genel Basın Yayın ve Dış

İlişkiler Sekreterinin katılımıyla, Ankara Defterdar Vekilinin sendikamıza yönelik tutumu konusunda bilgilendirmede bulunulmuş ve dosya sunulmuştur. Cumhurbaşkanlığı'na yazılı müracaatta bulunulmuştur.

Ayrıca, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısına yönelik, 2 Haziran 2005'de TBMM Aile, Sosyal ve Çevre komisyonu çalışmalarına KESK heyeti içinde sendikamız Genel Sekreteri, TBMM Plan Bütçe Alt Komisyon çalışmalarına 23.06.2005 tarihinde Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

21 Haziran 2005'de, Suçüstü nöbetlere ilişkin izin genelgesi, ve tazminat konuları ile Elazığ İl Temsilcilik Yönetimiz Suphi İZOL'un sürgünü konularında, Adalet Bakanlığı Kurum İdari Kurulu Başkanı ile Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Mali Sekreter, Genel Hukuk TİS Sekreterinin katılımıyla, 17 Haziran'da kadrolaşma ve işveren vekillerinin Memur Sen'e taraf olarak, yetkilerini kullanarak sendikamızdan istifaları örgütlemesi, İstanbul SSK işyeri Temsilcisi'nin işyeri değişikliği konularında, SSK Genel Müdürü ile Genel Başkan, Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri ile Genel Mali Sekreterin katılımıyla görüşmelerde bulunulmuştur.

19 Ağustos 2005 tarihinde İş-Kur Genel Müdürü ile görüşülerek, Personel Daire Başkanının sendikamıza yönelik karşı tutumu ve Büro Sen'e ilişkin taraftar tutumu iletilerek, suç duyurusunda bulunulacağı belirtilmiş, İş-Kur ek ödeme yönetmeliğinde kazandığımız davanın sonuçlarının uygulanması istenilmiştir.

3 Ekim 2005'de Ankara Gelir İdaresi Başkanı Cemal Boyalı, 4 Ekim 2005 Maliye Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı KİK Başkanı ile görüşmelerde bulunularak, Yeniden yapılanma sürecinin işyerlerinde yarattığı sorunlar ve yasadan doğan uzmanlık sınav hakkının kullanılmasının engellenmesine yönelik KPSS şartın yönetmelikte yer almaması gerektiği üzerine görüşlerimiz ifade edilmiştir.

5 Ocak 2006 tarihinde Genel Başkan, Genel Sekreter, Genel Hukuk TİS Sekreteri, Genel Eğitim Sekreterinden oluşan bir heyetle Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ahmet Erozan ile görüşülmüş, Bakanlık çalışanlarının ücretlerinin iyileştirilmesi, yükselme yönetmeliğinin çalışanların talep ve beklentilerine uygun hale getirilmesi, şoför ve geçici işçilerin ekonomik ve sosyal haklarının iyileştirilmesi gibi taleplerimiz iletilmiştir.

KESK ile İLİŞKİLERİMİZ VE YÜRÜTÜLEN FAALİYETLER

Bu dönemde KESK'ten gelen her türlü eylem ve etkinliğin örgütsel olarak gerçekleştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmıştır. KESK adına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesinde oluşan Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu toplantılarına Genel Başkanımız katılmıştır. KESK tarafından oluşturulan Barış ve Adalet Komisyonunda Genel Başkan, Emek Demokrasi Kurultayı Yürütmesinde Genel Sekreter, Kamu Personel Yasası, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarıları ile ilgili çalışma yapmak üzere KESK bünyesinde oluşturulan çalışma gruplarında sendikamızdan Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri görev almıştır. KESK ilgili sekreterler toplantılarına ve Danışma Kurulu ve Danışma Meclisi toplantılarına örgütsel katılım sağlanmıştır.

6 Haziran 2004 tarihinde Adıyaman'da yapılan Demokrasi Mitingine MYK üyeleri ve bölge illerinin katılımı sağlanmıştır.

28-29 Haziran 2004'de İstanbul'da yapılan NATO zirvesine ve Türkiye'yi bölge ülke halklarını tehdit eden emperyalist ABD'nin fikir babası Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)'ne karşı örgütsel karşı koyuş gerçekleştirilmesi yönünde çalışmalar yürütülmüş, 26 Haziran'da Ankara'da, 27 Haziran'da İstanbul'da yapılan büyük mitinglere örgütsel katılım sağlanmıştır.

Diğer taraftan, KESK'in planladığı 7-10 Eylül 2004 tarihlerinde saldırı yasaları ve TİS, Eğitim Sen'in kapatılması, 2005 bütçesi olmak üzere sürece yönelik aydınlatma çalışmaları çerçevesinde Genel Başkan Urfa, Mardin, Diyarbakır'da, Genel Sekreter Mersin, Adana, Hatay'da, Genel Örgütlenme ve Genel Mali Sekreter İstanbul merkezli Edirne, Kırklareli, Tekirdağ'da, Genel Eğitim Sekreteri Ankara merkezli Çankırı, Eskişehir, Kırıkkale'de, Genel Basın Yayın Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri Denizli, Aydın ve Muğla'da ayrıca, KESK Adalet ve Barış Komisyonu üyesi olarak Genel Başkan Diyarbakır Belediyelerine ziyaret ve Barış mitingine katılmak üzere 3-5 Eylül tarihlerinde Diyarbakır'da örgütsel çalışmalarda bulunmuşlardır.

2004 TİS süreci, bütçe ve kamu hizmetleri ve kamu emekçilerinin tasfiyesini hedeflen saldırı yasalarına karşı, 13-15 Eylül tarihleri arasında İstanbul-Ankara Danışma Meclisi yürüyüşüne katılmış, 19 ve 25 Eylülde merkezi illerde yapılan miting ve işyerlerinde stand çalışmaları örgütlenmiştir.

SKK'nın Sağlık Bakanlığına devri, Köy İşleri Genel Müdürlüğün kapatılmasına karşı Emek Platformu olarak "Sosyal Devlet Sosyal Adalet" talepli 20 Kasım 2004 Mitingine kitlesel katılım sağlanmış, öncesinde KESK tarafından 18 -19 Kasımda yapılan İstanbul ve Diyarbakır'da başlatılan yürüyüşlere sendikamız MTK kararı doğrultusunda sendikamızın daha etkin katılımı için mitinge "Sosyal Güvenlik, Gelir İdaresi, Personel Rejimi Yasaları Geri Çekilsin" talepli pankart ve önlüklerle katılmıştır. Yürüyüş kollarında İstanbul hattında Genel Basın Yayın Dış İlişkiler Sekreteri ile Hukuk TİS Sekreteri Diyarbakır hattında Genel Eğitim Sekreteri katılmıştır.

22-24 Ekim 2004 tarihlerinde Ankara'da yapılan KESK Kadın Kurultayına örgütsel olarak katılım sağlanmış, DİSK, TÜRK-İŞ, TMOBB ve KESK temsilcilerinin konuşmacı olduğu "Çalışma Yaşamında Kadın" konulu oturum Genel Sekreterimiz başkanlığında,

“Küreselleşmenin Kadın Emeğine Yansımaları” konulu atölye çalışmasına ise Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri başkanlık etmiştir.

KESK’e bağlı sendikaların Genel Kurullarında örgütsel temsiliyet sağlamış, 4 Şubat 2005 tarihinde Kocaeli’nde gerçekleşen ve SEKA direnişine de destek sunularak, Olağanüstü Danışma Meclisi toplantısına Genel Başkan, Genel Mali Sekreter, Genel Eğitim Sekreteri ve Genel Hukuk TİS Sekreteri katılmıştır.

Emek Platformunun, SSK’ların devri, Köy Hizmetlerinin kapatılması ve özelleştirmelere karşı 16 şubat 2005 tarihinde “genel uyarı eylemine” 1 saat iş bırakarak katılım çalışmaları yürütülmüştür.

ABD’nin Irak’ı işgalinin yıldönümünde tüm dünyada yapılan protestolara paralel olarak 19 Mart 2004 tarihinde diğer emek ve kitle örgütleri ile birlikte İstanbul’da yapılan mitinge katılım sağlanmıştır. Tek Gıda –İş’in “TEKEL sigara fabrikalarının satışının durdurulması” için Tokat’ta yapılan eyleme katılım çalışmaları yapılmıştır.

7 Nisan 2005 tarihinde yapılan KESK Danışma Meclisi toplantısında 13 Nisan’da yapılacak BES iş bırakma eylemi ile 21 Nisan ‘da SES’in Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası yasa tasarısına karşı yapacağı iş bırakma eyleminin birleştirilmesi önerilmiş ise de KESK MYK’sınca 27 Nisan’da iş bırakma kararı alınmıştır. Bununla birlikte, sendikamızca her iki eylemede katılım ve örgütlenme çağrısı yapılmış ancak, işlerinde yeterince karşılık bulmamıştır.

6-7-8 Mayıs 2005 tarihlerinde KESK Merkezi Emek ve Demokrasi kurultayına Adana, Diyarbakır, Gaziantep, İzmir, Kocaeli şube yönetimleri adına isim bildirilmiş, sadece Diyarbakır ŞYK adına katılım olmuş, Gaziantep MYK bilgisi dahilinde olmak üzere diğer illerden ŞYK adına katılım olmamıştır. MYK’dan Genel Sekreter ve Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

Dünya Kadın Yürüyüşü çalışmalarına ve 6 Mayıs tarihinde yapılan Türkiye Kadın yürüyüşüne yönelik çalışmalar yürütülmüş, İstanbul ve Atina yürüyüşlerine Sendikamız adına Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

Şubat ve Mart aylarında yapılan KESK’e bağlı Sendika Genel Merkez Genel Kurullarına ve 13-14-15 Mayıs tarihlerinde yapılan KESK 2. Olağan Genel Kuruluna katılım sağlanmıştır.

TİS sürecine ilişkin KESK tarafından hazırlanan anket çalışması örgütlenmeye çalışılmıştır.

13.08.2005 ‘de KESK’ TİS taleplerine yönelik basın toplantısına Genel Başkan katılmıştır.

2005 TİS sürecinde KESK tarafından açıklanan eylem ve politikalara uygun örgütsel çalışmalar yapılarak katılımlar sağlanmaya çalışılmıştır. Toplu Görüşmelere ilişkin bilgi akışı sağlanmıştır.

24 Mayıs 2005’te Seydişehir ETİ Alüminyum fabrikasının satışına karşı işçilere destek ziyaretine Genel Sekreter ve Ankara İşyeri temsilcilerimizin katılımı sağlanmıştır.

26 Mayıs-3 Haziran 2005 tarihleri arasında SES sendikamızca Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortasına karşı sürdürülen mücadele programına örgütsel katılım sağlanmaya çalışılmıştır.

28 Mayıs 2005'te Savaş karşıtı platform tarafında İncirlik'te yapılan kitlesel alan eylemine bölge illerimizin katılımı sağlanmıştır.

4-5 Haziran 2005 tarihlerinde Eğitim Sen tarafından yapılan "Örgütlü Toplum Demokratik Türkiye" mitingine örgütsel katılım konusunda çalışmalar sürdürülmüştür.

10 Haziran 2005'te Seydişehir Eti Alüminyum işçilerinin "Seydişehir Bizimdir" mitingine Ankara örgütlerimizin katılımı sağlanmıştır.

Haber-Sen'in TELEKOM'un özelleştirilmesine ilişkin geliştirmiş olduğu eylem ve etkinliklere katılım sağlanmıştır.

Sendikalarımızın Şanlıurfa Şube yönetici ve üyelerinden 18 kişinin demokratik haklarını kullanmaları nedeniyle Şanlıurfa Valiliğince il dışına sürgün edilmeleri örgütsel olarak protesto edilmiştir.

Limanlar ve Demiryolu taşımacılığının özelleştirilmesine karşı BTS sendikamızca geliştirilen eylem ve etkinliklere katılım sağlanmıştır.

30 Haziran 2005'de Seydişehir Eti Alüminyum Fabrikasının özelleştirilmesine karşı KESK ve Ankara Sendikaları Şubeler Platformu tarafından geliştirilen dayanışma ziyaretine MYK adına Genel Sekreter katılmıştır.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortasının Plan Bütçe Komisyonundan geri çekilmesi talepli faks eylemi AKP ve Meclise yönelik 02.07.2005'de gerçekleştirilmiştir.

Filistin'de yaşanan işgal ve insan hakları ihlallerine karşı 11-14 Temmuz tarihleri arasında İstanbul-Adana hattında gerçekleştirilen "Filistin Kervanı" yürüyüşüne dayanışma sağlamaya çalışılmıştır.

20 Temmuz 2005'de Eskişehir'de görülen Uğur Kaymaz davasına gözlemci olarak katılan heyete sendikamız adına Genel Eğitim Sekreteri katılmıştır.

2005 Toplu görüşme süreçlerinde KESK tarafından belirlenen eylem programı örgütsel olarak gerçekleştirme yönünde çalışmalar sürdürülmüştür. Gelişmelere ilişkin bilgi notları düzenli olarak örgütümüzle paylaşılmıştır.

12 Eylül 1980 darbesinin 25 . yıldönümü nedeniyle çeşitli illerde yapılan mitinglere örgütsel katılım sağlanması için çalışma yapılmıştır.

19-30 Eylül 2005'de gerçekleşen KESK il ziyaretlerine MYK'mızdan, Genel Mali Sekreter, Van, Muş, Bitlis; Genel Örgütlenme Sekreteri Giresun, Trabzon, Rize, Genel Eğitim Sekreteri, Diyarbakır, Batman; Genel Hukuk TİS Sekreteri Antalya, Muğla; Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri Aydın illerinde işyeri çalışmalarına katılmışlardır.

24 Eylül'de yapılan "Kocaeli Halkı TÜPRAŞ İçin Yürüyor" mitingine çevre illerden de katılım sağlanması için çağrıda bulunulmuştur.

8 Ekim'de Ankara'da yapılan TMMOB Mitingine katılım çağrısı yapılmıştır.

14 Kasım 2005 tarihinde KESK Genel Sekreteri başkanlığında oluşturulan Şemdinli heyetine sendikamız adına Genel Başkan katılmış olup, heyetin incelemeleri ile ilgili basın toplantısı ve kimi kitle örgütlerince düzenlenen panel, söyleşi, konferans gibi etkinliklere de Genel Başkanımız katılmıştır.

“Sağlıkta Dönüşüm Projesi” çerçevesinde kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesine yönelik adımlardan biri olan “Aile Hekimliği” uygulamasına karşı 20 Kasım 2005 tarihinde Düzce’de yapılan mitinge Genel Sekreter ile bölge illerimizin katılımı sağlanmıştır.

25 Kasım kadına yönelik şiddete karşı mücadele günü çerçevesinde illerde çeşitli etkinliklere katılım sağlanmıştır.

2005 bütçesine ilişkin kurum önlerinde sendikalarımız tarafından yapılan eylemlere katılım sağlanmış, sendikamızca da Maliye ve Adalet Bakanlıkları önünde eylemler yapılmıştır.

26 Kasım 2005’de gerçekleştirilen “büyük eğitimci yürüyüşüne” örgütsel katılım sağlanmıştır.

17 Aralık 2005 tarihinde KESK, DİSK, TMMOB, TTB tarafından yapılan “Demokratik Türkiye Halk için Bütçe” konulu mitinge kitlesel katılım sağlanmıştır.

Tunceli Valiliğince il dışına sürgün edilen sendikalarımız yöneticileri ile dayanışma ve sürgünlerin protesto edilmesi için KESK tarafından oluşturulan heyete genel Hukuk TİS Sekreterimiz katılmıştır.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortasına karşı Emek Platformu bütünlüğünde gerçekleştirilen eylem ve etkinlerin örgütsel olarak gerçekleştirilmesi yönünde çalışmalarda bulunmuş, ancak şube genel kurulları dönemi ile çakışması nedeniyle hafta sonu eylemlerine katılım istenilen düzeyde olamamıştır.

GENEL ÖRGÜTLENME SEKRETERLİĞİ

DÖNEM FAALİYETİ

*“Zorbalıkların olduğu yerde,
başkaldırı düşleri öldürülemez”*

SENDİKAL HAREKET VE ÖRGÜTLENME

İçinde bulunduğumuz yüzyıl toplumsal yapının yeniden şekillendiği, yeni bir çağı da beraberinde getirmiştir. Genelde bilgi toplumu, endüstri ötesi toplum olarak adlandırılan bu toplumda üretim ilişkileri yeniden şekillenmektedir.

Teknolojik gelişmeler, ekonomideki liberalleşme hareketleri, globalleşme, artan rekabet gibi gelişmeler işin ve iş organizasyonunun yeniden yapılanmasına neden olmakta, esneklik arayışlarıyla birlikte standart dışı istihdam biçimleri yaygınlaşmaktadır. Bilgi çağında temel üretim faktörünü bilgi oluştururken, imalat sektöründen hizmetler sektörüne doğru bir kayış yaşanmaktadır. Böylece endüstri toplumunun yükselen kurumları olan sendikaların üye kitlesi sürekli azalmaktadır. Bilgi, iletişim ve endüstri teknolojisinde yaşanan gelişmeler esnek çalışma biçimlerini artırmakta, iş, işyeri, kamu hizmetlerini, mesai kavramlarını yeniden tanımlamaktadır.

Tarihsel bir dönüşüm süreci olarak görülen bilgi çağında iş, istihdam, mesleki yapıda meydana gelen değişimler, kamu hizmetlerinde yeniden yapılanma, kamusal alanın özel sermaye gruplarına açılması, kamu çalışanların tasfiye edilmesi, özel sektörde çalışanların taşeron firmalarının insafına bırakılması, bir bütün olarak emekçilere dayatılan örgütsüzleşme ve sendikasızlaşma sermayenin bir stratejik saldırısı olarak önümüzde durmaktadır. Sendikalar ve sendikamız BES bu durum karşısında yeni stratejiler ve örgütlenme perspektifleri geliştirmek durumundadır.

Türkiye'deki sendikal hareketin temel sorunu emperyalizmin ve sermayenin dünya çapında geliştirdiği saldırı dalgasını bir bütünsellik içinde kavramaması, bu tasfiye saldırılarına bir bütün olarak karşı duramamasıdır.

Ülkemizdeki sendikalar sermayenin bu saldırılarına karşı eski paradigma içinde kalarak etkinliklerini, işlerliklerini ve mevcut yapısını koruyamazlar.

Bugün IMF, DB ve AB tarafından ülkemize dayatılan kamu yönetimi temel yasası çerçevesinde tüm kamusal hizmetlerin özel sektöre açılması eğitimden sağlığa, temel hak ve özgürlüklerin parasal hale getirilmesi, bu alanda çalışan tüm emekçilerin tasfiye edilmesi ve bu alanda bulunan tüm sendikaların süreç içinde ortadan kaldırılması, tüm emekçilere kölelik koşullarında çalışma dayatılması ülkemizdeki sendikal hareket açısından yeni bir dönemin başlangıcıdır.

Sermayenin bu saldırılarına karşı yeni strateji ve taktikler belirlemek, bunu alanlara taşımak, tüm emekçileri seferber etmek, sürecin bize dayattığı zorunlu ve ertelenemez bir görev olarak karşı durmaktadır.

Bu saldırıların ideolojik ve pratik temellerine baktığımızda neler görüyoruz?

Üretim süreçleri, küreselleşen kapitalizm koşullarında bilimsel teknolojik devrimin yarattığı olanaklardan da yararlanarak yeniden örgütleniyor. Ölçek ekonomilerden küçük ölçeklere, taylorist-fordist standart üretimden esnek üretime geçiliyor. Esnek üretim ve çalışma dünya ölçeğinde yaygınlık kazanıyor, kapitalizmin küreselleşmesi sonucu da üretim sistemi parçalanarak pazara en elverişli noktalara taşınıyor. Küçük ve orta ölçekli işletmelerin yaygınlaşmasına paralel olarak uluslar ötesi şirketler üretim ve pazarlama sisteminin organizasyonunu yönlendiriyor.

Keynesyen ekonomi politikaları devre dışı bırakılırken ulusal coğrafyalarda toplumsal ve insani hayat ekonomi politikalarından bütünüyle dışlanıyor. Devlet işgücünün yeniden

üretiminde üstlenmiş olduğu işleri artık terk ediyor. İşletmelerde küçülme, özelleştirme ve piyasaların oluşturulması adına devletin ekonomideki rolü daraltılıyor.

Standart istihdam ve üretim ilişkileri esnekleştiriliyor, bunun yerine parçalı istihdamı (part-time çalışma, eve iş verme, geçici işçilik, taşeron ilişkileri, süreli, sözleşmeli ve kayıt dışı istihdam vb.) yaygınlık kazanıyor. Buna paralel olarak işyerinin ve çalışma zamanının sınırları da esnemeye ve silikleşmeye başlıyor. Çalışma zamanının ve işyerinin nerede başlayıp nerede bittiği belirsizleşiyor. Emekçiler hizmet ve üretim süreçlerinde sürekli baskı altında tutuluyor, iş güvencesi ortadan kaldırılıyor.

Ülkemizde ve dünyada üretim ve istihdam süreçleri sermayenin istemleri doğrultusunda yeniden belirleniyor, sermaye işçi sınıfının tarihsel süreç içinde mücadeleyle elde ettiği tüm hakları ortadan kaldırmanın politikalarını geliştiriyor. Sosyalist blokun tasfiye edilmesiyle birlikte dünya işçi sınıfına emperyalizmin yeni saldırı stratejileri geliştiriliyor, özellikle Amerika ve Avrupa ülkelerinde işçi sınıfına yönelik ciddi hak gasplarını ön gören yasalar bir bir uygulamaya konuluyor.

Bu politikalar işçi sınıfı ve bileşenleri cephesinde ciddi hareketlenmeler yaratıyor, mevcut sendikal anlayışı sorguluyor, unutturulmak istenen sınıflar gerçeği yaşamda ve mücadelede tekrar safını belirliyor ve belirlemek zorunda kalıyor. Tarihin uzlaşmaz çelişkisi tekrar yaşamda rolünü oynuyor.

KÜRESELLEŞME VE SENDİKALAR

Emperyalistler, “küreselleşme” adını verdikleri, sürecin ekonomi politikalarının güçlü sendikalar karşısında uygulanmasının zor olacağı bilinciyle, büyük ölçüde düzen içileştirilmiş, uzlaşmacı çizgiye çekilmiş sendikalara karşı küreselleşmeye paralel olarak yeni bir operasyon daha geliştirdiler.

Özü itibarıyla bu operasyon tüm muhalif güçlere karşıdır. Sendikal alanda yapılan emperyalist müdahale toplumsal muhalefetin bütününe yapılan müdahalenin tüm özelliklerini taşımaktadır.

Sivil toplumculuğun hakim kılınması, izlenen saldırı politikalarına karşı toplumsal muhalefetin baskı altına alınması ve geriletilmesinin en önemli aracı ve uygulama alanı sendikalar olmuştur.

Emperyalist sömürü ve talanın önündeki en büyük engel sınıf sendikacılığıdır. Sınıf sendikacılığının tasfiyesi elbette küreselleşmeyle başlamadı. Ülkemizden Latin Amerika'ya kadar tüm ülkelerde faşist cuntaların ilk işlerinden biri sendikaları kapatmak ve sendikacıları hapse atmak olmuştur. İşçi hareketinde sosyalizme sempatinin yoğun olduğu 1960-70'li yıllarda sendikacılara karşı infazlar, tutuklamalar, baskılar birbirini izledi. Bu terörün yanı sıra emperyalizmin çizgisine giren her sendika emperyalist tekeller veya onların aracısı olan “uluslar arası kuruluşlar” aracılığıyla maddi desteğe boğuldu. Tüm bunlar tek bir noktada birleşiyordu, “ya sınıf sendikacılığından vazgeçin, yada bedel ödersiniz”. Emperyalizmin yeni dünya düzeni, tek kutuplu dünya ve küreselleşme olarak adlandırılan dönemde ise, bu politika çok daha yoğunlaştırılmış ve inceltmiş biçimde uygulandı.

Küreselleşmenin sendikacılık alanındaki karşılığı işçinin ve patronun çıkarlarını birlikte gözeten “çağdaş sendikacılık” oldu.

Bu çağdaşlık üzerinde kısaca duralım, çünkü sivil toplumculuk ideolojik gıdasını çoğu kez buradan almıştır. Günümüz siyasi literatüründe çağdaşlık kelime anlamının ötesinde “tek merkez ve ulaştırılması gereken tek model olarak Batı'nın kabul edilmesi” anlamına

gelmektedir. “Çağdaşlık” bu içeriğini özellikle sosyalist sistemin yıkılmasından sonra kazanmıştır. Artık tek kutuplu dünyada çağdaşlığın tek ölçüsü vardır, bu ölçü gelişmiş emperyalist ülkelerdir. Ülkemizde de bir çok sendika ve konfederasyon sözde de olsa ifade ettikleri sınıf sendikacılığından, çağdaş sendikacılığa geçiş yaptılar, bunu tüzüklerine yerleştirdiler. Çağdaş sendikacılığın yaratıcısı ABD ve Avrupa’dır. Bunun için ABD farklı, Avrupa farklı yöntemler kullanmıştır. Teorisi ise esas olarak Avrupa burjuvazisi ve işçi aristokrasisi tarafından yapılmıştır. Bu teoriye göre “sınıf mücadelesi”nin yerine diyalog ve uzlaşma konulmalıydı. Avrupa emperyalizmi bu politikayı sendikalara kabul ettirmek için bir süre sendikaları mali olarak destekledi, sendikacıları aristokratlaştırdı, sosyal haklara bir süre için saldırmadılar ve işyeri yönetiminde sendikalara kısmi söz hakkı verildi. Sınıf sendikacılığı bir kez tasfiye edildikten sonra verilenleri geri almak zor olmayacaktı.

1990’larda özellikle dünya bankası ve uluslar arası sendikal örgütlenmeler aracılığıyla bu anlayış yeni biçimlere büründürülerek sürdürüldü. “Yönetişim”, “toplam kalite yönetimi” gibi kavramlar küreselleşmeye paralel olarak yaygınlaştırıldı. Toplam kalite denen şey işçinin veya çalışanın görünürde “yönetime ortak edilmesi”ne denle kendi kendini denetleyici hale getirmesi, üretim için fazla mesai, tatil günleri çalışmaları gibi fedakarlıklarda bulunması, yani kısacası işçiyi kendi çıkarını savunmaktan vazgeçirmenin işçide patronla kendi çıkarının ortak olduğu yanılgısını yaratmanın başka bir adıdır.

Sermayenin sendikalara yönelik ideolojik, politik saldırıları bununla da sınırlı değildi, “sosyalizmin öldüğü”, “sınıflar mücadelesinin bittiği” artık “Marks’ın söz ettiği proletaryanın olmadığı”, “kapitalizmin alternatifsiz olduğu” söylemleriyle hem emperyalist ülkelerde hem de bağımlı ülkelerdeki sendikalar sınıf sendikacılığı çizgisinden uzaklaştırıldı. Emekçi örgütleri mücadele örgütü olmaktan çıkartılıp “sivil toplum örgütleri” haline dönüştürüldü. Temsili eylemler, hükümetlerle, patronlarla “diyalog”un ötesine geçmeyen, grevleri göstermelik hale getiren bu sendikacılık emperyalizmin hakim kılmaya çalıştığı sivil toplumculuğa uygundu.

“Sendikalar, sosyal politikaları etkileyerek küreselleşmeye insani bir çehre kazandırılmasına katkıda bulunabilirler” (Petrol-İş Dünya Sendikal Hareketi Dosyası) diyen sendikacılıktı.

Sermaye tarafından yeniden belirlenen sosyal diyalogcu sendikal anlayışta emperyalizmin hegemonyasına itiraz yoktur. Yalnız küreselleşme biraz insanileştirilmelidir.

Sınıflar gerçeğini ve onun gelişim diyalektiğini reddeden bu anlayış elbette işçi sınıfının ve onun bileşenlerinin ekonomik-demokratik, ideolojik ve politik taleplerine cevap vermesi mümkün değildir.

Küreselleşme teorisyenlerinin “tartışılmaz” gördükleri ön kabulleri, emperyalizmin ekonomik ve askeri gücünün önünde durulmazlığıdır. Küreselleşme üzerine öngörülerini iflas ettirende işte bu tartışılmaz kabul edilen önkabullerdir. Küreselleşmenin önünde durulmaz bir süreç olduğuna hükmedenlerin beyinde dünya işçi sınıfı ve dünya halkları yoktur. Ama toplumlar tarihinin odağında hep sınıflar vardır.

Sosyalist sistemin yıkılmasıyla “emperyalizm ve proleter devrimler çağı”nın bittiğine hükmedenleri halklar yanılttı. Henüz bir proleter devrim olmadı ama halkların emperyalizme karşı mücadelesi ve direnişi dünya çağında yükselerek sürdü bu 15 yıl boyunca. Ne emperyalizmin başvurduğu yeni sömürü ve sömürgecilik yöntemleri ne sosyalist sistemin yıkılışı, dünyanın baş çelişkisinin emperyalizmle halklar arasında olduğu gerçeğini değiştirmemiştir.

Küreselleşme aldatmacasına karşı Türkiye ve Dünya sendikal hareketi olumsuz süreçler yaşadılar.

Emperyalizmin dünya işçi sınıfına karşı başlattığı bu saldırı dalgasına ülkemizde ve dünyada bir çok sendika sınıflar gerçeğinin üstünden bakarak ağır ideolojik tahribatlar yaşadılar. Bu yaklaşım sendikaları saldırılara karşı tavır alma yerine emekçilerin hak ve çıkarlarını koruma, sendikal yapıyı güçlendirme yerine onları tasfiye noktasına getirerek etkisiz bir duruma getirdi.

Küreselleşme bugün emek-sermaye çelişkilerinin dünya ölçeğinde derinleşmesi üzerine iflası kanıtlanmış bir illüzyondur. Küreselleşme saftalarıyla dünya ve ülkemizde işçi sınıfının ve bileşenlerinin hiçbir sorununun çözülmediği, açlık, yokluk, sefalet, işsizlik, toplumsal yapıda çürüme ve çözülmenin hızlandığı, sömürünün katmerleştiği, beşikten mezara kadarki süreçte her şeyinin boş yasa koşullarına terk edildiği, modern köleliğin yeniden yasal statüye kavuşturulması gerçeği olduğu tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır.

Sendikalar sermayenin emekçilere dayattığı tüm kazanımları ortadan kaldıran ve modern köleliği yeniden tasvip etmek isteyen emperyalizmin küreselleşme saldırılarına karşı sınıf sendikacılığını tüm ilkeleriyle hayata geçirmeli, savunmalı, sermayenin saldırılarına bu perspektifle cevap vermek zorundadır. Sınıflar gerçeğini ve onun gelişim diyalektiğini reddeden, görmezlikten gelen tüm sendikal yaklaşımlar tasfiye olmaktan kurtulmayacaklar.

Tarih dün olduğu gibi bu gün de sınıflar mücadelesi tarafından belirleniyor. Sınıflar mücadelesinde bugün öne çıkan çarpışma sermaye ile işçi sınıfı arasındaki çarpışmadır. Tarihin akışını bu mücadele belirleyecektir.

NASIL BİR BES?

Sermayenin yeniden yapılandırma adı altındaki saldırı dalgasına karşı kamu emekçileri hareketi ne yapmalıdır? BES ne yapmalıdır?

Bu sorulara verilecek cevap önümüzdeki süreçte kamu emekçileri hareketinin ve BES varlığını ve gündemini belirleyecektir.

AKP iktidarının IMF, DB, AB ve diğer emperyalist kurumların direktifleri doğrultusunda başta KESK örgütlenmesi dahil olmak üzere tüm sendikal örgütlenmeleri tasfiye etme çalışmaları içinde olduğunu görmekteyiz.

Kamu Yönetimi Temel Yasası çerçevesinde tüm kamusal alan ve kamu hizmetleri yeniden dizayn edilmekte, onbinlerce kamu çalışanı bu yasayla tasfiye edilmek istenmektedir. Bu yasayla tüm kamu hizmetleri piyasaya açılmakta, eğitimden sağlığa, beşikten mezara her şey özel sektörün ve sermayenin insafına bırakılmaktadır.

Kamu Yönetimi Temel Yasasının alt yasaları olan Personel Reformu, Sağlıkta Dönüşüm Projesi, sosyal güvenlik kurumlarının yeniden dizayn edilmesi, performans kriterleri, esnek çalışma, toplam kalite yönetimi ve onlarca saldırı yasalarıyla bu güne kadar emekçilerin mücadele sonucu elde ettikleri tüm kazanılmış haklar birer birer ince bir politikayla ortadan kaldırılıyor.

Genelde tüm işçi sınıfının örgütlenmeleri, özelde kamu emekçilerinin örgütlenmeleri kamunun yeniden yapılandırılması gerekçesiyle toplumsal muhalefetin temel güçleri olan sendikaları “demokratikleşme” ve “uyum yasaları” adı altında sermayenin istemleri doğrultusunda tasfiye edilerek etkisiz hale getiriliyor.

Peki bütün bu gelişmeler karşısında sendikal hareket ne yapıyor? Türkiye’de sendikal hareketin bütün bunlar karşısında esasen hala varolanı koruma güdüsüyle hareket ettiğini görüyoruz, var olanı koruma, yani statükoculuk. Ama bunun bir çıkış veya çözüm olmadığı, olamayacağı artık net olarak görülmelidir. Geldiğimiz noktada egemen güçlerin saldırılarına güçlü bir yanıt vermek ve saldırıları durdurmak geleceğimiz açısından varlık-yokluk sorunudur.

1990’lı yıllarda başlattığımız fiili-meşru sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi, gelişim sürecin 1999’lu yıllarda yüzbinlerce kamu emekçisini hak arama mücadelesine katmış, fiili grevler, direnişler, iş bırakmalar, alan eylemleri, yüzbinlerce kişiyle oturma eylemleri gerçekleştirilmiştir. 1994 Aralığında 1 milyon kamu emekçisi iş bırakma eylemine katılmış, kamu emekçilerine dayatılan kapı kulu mantığı yerle bir edilmiştir. Dönemin Başbakanı “isyan etmeyen memurun insanlığından şüphe duyarım” burada asıl sorun, söyleyen değil söylettirene bakmak gerekiyor. Akabinde 15-16 Haziran’da Ankara Kızılay’da onbinlerce kamu emekçisi 2 günlük oturma eylemi yaparak, kendisine dayatılan tüm statükoları yerlebir etmektedir. Artık kamu emekçileri hareketi dosta düşmana hak arama mücadelesini ve meşruluğunu kabul ettirmiştir. 1990’lı yıllarda kurulan memur sendikaları sistem tarafından meşru görülme de gelişen süreç ve mücadele artık onların da görülmesi ve kabul edilmesi gerektiğini ortaya koyuyordu. Sistem kamu emekçileri hareketini baskılarla, sürgünlerle, işten atmalarla, sendika kapatmalarla bitirmek istiyordu. Ancak, hesapları tutmadı, bu noktada hareketi bölmek için devlet güdümlü sendikaları piyasaya sürdüler.

Bu sendikalar üzerinden milliyetçiliği, ırkçılığı, şovenizmi geliştirerek hareketin içini boşaltmaya çalıştılar. Ancak fiili ve meşru mücadele hattından gelen KESK’in alt yapısını oluşturan sendikalar, sistemin bu politikasını bir süre engellemede başarılı oldular, ancak sendikaların kendi yetmezliklerinin ortaya çıkmasıyla bu politikalar hayat bulmaya başladı, emekçiler sistem tarafından bölündü ve hak alma mücadelesinde zaafiyetler süreç içinde ortaya çıkmaya başladı.

Ülkemizde ve dünyadaki gelişmeler emekçiler lehine olmadığından, sendikal hareketin önemli bir parçası olan kamu emekçileri hareketi muhalif olma özelliğini hala korumaktadır. Çünkü sınıfsal çelişmeler devam ediyor, sınıfsal mücadele her alanda sürüyor, yaşanan krizler sınıflar çelişmesini hızla derinleştiriyor. Dolayısıyla nasıl bir örgütlenme, nasıl bir örgüt yapısı ve sermayenin politikaları karşısında nasıl bir mücadele stratejisi oluşturulması birincil sorun olarak genelde emek hareketinin özelde BES ve KESK önünde durmaktadır.

Kamu emekçileri hareketi fiili ve meşru bir mücadele çizgisinden gelerek tüm baskılara ve saldırılara rağmen ülkenin gündemini belirlemiş ve kamu emekçilerinin umudu olmuş ve umudu olmaya devam etmektedir.

Ancak süreçleri içinde yaşanan kırılmalar hak alma mücadelesini geliştirmede. Yüzbinlerce emekçinin çıkış orijini itibariyle güvenini kazanan bu hareket hak almada, sorun çözmede somut kazanımlar ortaya koymadığı için, emekçilerin ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük sorunlarını çözmede bir irade göstermediğinden, ciddi sendikal bunalımlar yaşamaktadır. Fiili ve meşru bir çizgiden gelen BES ve KESK 4688 sayılı Yasanın kalıpları içinde hedef kitlesinin tüm sorunlarının çözülmeyeceğini artık görmek durumundadır. Sistem kamu emekçileri hareketini 4688 sayılı Yasayla boğmaya çalışmıştır, bu konuda da önemli oranda başarı sağlamış, hareket çıkış orijininden hızla uzaklaşmıştır. Bu uzaklaşma BES ve KESK’te önemli oranda gerilemelere neden olmuştur.

Ayrıca, sermaye tarafından egemen kılınmak istenen sosyal diyalogcu sendikal anlayış KESK'in uluslar arası kuruluşlarla geliştirdiği ilişki sonucu KESK yapısı içinde de hayat bulmaya başlamış, bu da hareketi fiili ve meşru mücadele çizgisinden uzaklaştıran bir faktör olmuştur. Tüm olumsuzluklara rağmen BES ve KESK önemli mücadele potansiyeline sahip olup temel dinamik güçleriyle bunu aşabilecek ve başarabilecek bir perspektife sahiptir. Önemli olan mücadele sürecinde yaşanan olumsuzlukların muhasebesi yapılarak hataların hızla terk edilmesi, süreci göğüsleyecek politikaların ortaya konulmasıdır.

BES'in mücadele tarihi KESK'in de mücadele tarihidir. Büro Emekçileri Sendikası, fiili ve meşru bir mücadele çizgisinden gelmektedir. Bu mücadele sürecinde yaşananlar büro emekçilerinin ve tüm kamu emekçilerinin ortak mücadelesi, ortak emeği ve ortak bedelidir. Yukarıda kısaca açıkladığımız süreç ve mücadele kamu emekçilerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinin önemli bir parçası olduğunu ortaya koymaktadır.

BES, gelinen noktada eksiklerini ve hatalarını görmeli, mücadelecilik çizgisini daha da büyütmek için tüm büro emekçilerini kucaklayan bir perspektifle hareket etmelidir.

Sistemin dayattığı tasfiye yasalarına karşı önemli bir mücadele dinamiği olan BES bu çizgisini diğer sendika ve örgütlerle birleştirmeli ve bunun zeminini yaratmalıdır, BES bu güce ve dinamizme sahiptir, BES'i var edecek potansiyel de budur. Bu potansiyeli mücadeleye katmak BES'in önümüzdeki dönemde temel görevi olmalıdır.

Sendikalar, ekonomik ve sosyal nitelikte olmakla birlikte, emekçilerin mücadele alanlarından biridir. Ülkemizdeki sendikaların, özelde KESK ve bağlı sendikaların temel zaafı, olanı biteni bütünsellik içinde kavrayamamaktır. IMF politikalarıyla, F tipi hapishanelerdeki devrimcilere uygulanan tecriti, işçi sınıfı ve bileşenlerinin sendikalarının tasfiye edilmesiyle, devrimci demokratik muhalefetin tasfiye edilmesini, Kamu Reformu Temel Yasasıyla, özelleştirme ve linç saldırıları arasındaki bağlantıyı bir bütün olarak görememektir. Teorik kimi tahliller yapılsa da pratikte emperyalizmin bu saldırılarına karşı muhalefet cephesi oluşturulamamış, toplumsal muhalefet bu saldırılara bir bütün olarak cevap vermemiştir. Dolayısıyla bu yaklaşım egemen sınıflara büyük cesaret vermiş, saldırı dalgası daha da büyümüştür.

Gelinen noktada emekçi yığınlarına karşı top yekün savaş açan sermayeye karşı birleşik mücadele cephesinin açılması ve örülmesi sendikamızın ve sendikalarımızın önümüzdeki dönem itibarıyla temel görevlerinden biri olmak zorundadır.

Nasıl bir sendika sorusuna yanıtımız ise tüzüğümüzde de kendini ifade eden sınıf ve kitle (devrimci sendikacılık) sendikacılığıdır. Kamu emekçilerinin mücadelesindeki gerilemenin giderek artması ve yaşanan tikanıklık tekrar devrimci sendikacılığın anlatılmasını zorunlu kılmıştır.

Sendikalar sınıf ve kitle örgütüdür: Faaliyet gösterdikleri alan içerisinde en geniş emekçi kesimi içine alarak kitleleri mücadeleye çekebilme amacı taşımaktadır. Sendikalar kitle örgütüdür ve kitleliliği önemlidir. Ancak kitlelilik tek başına amaç haline getirildiğinde sendikaların ilke ve amaçları sapmakta ve içi boşaltılmaktadır.

Üyeleri geri ilişkiler temelinde örgütleyerek sendikalara çekmek, ilişkileri bu düzeyde tutarak kalıcılaştırmak sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı değildir. Sınıf ve kitle sendikacılığı üyelerini, sendikalarına aidatlarını ödeyen, kendisine oy veren birer yığın olarak değil; kitlelere ve üyelerine karşı önderlik misyonunu yerine getiren ve kendi öz güçlerine güvenmelerini sağlayan bir sendikacılığı ifade eder. Üyelerine sınıf bilinci vererek sorunlarına sahip çıkmayı ve mücadele içerisinde aktif bir unsur haline gelmelerini hedeflemektedir.

Sınıf ve kitle sendikacılığın en önemli ilkelerinden biri de demokratik işleyişi sendikalara hakim kılmaktır. Sendikalarda en alt yapılanmadan en üst yönetim mekanizmasına kadar her yönetim kademesi, tabanın iradesinin yaratılacağı seçimle belirlenir. Ancak böylesi bir işleyişle kamu çalışanları kendi haklarını savunanları seçebilir. Bu işleyişin oturtulması, tabanın söz ve karar sahibi olabilmesi ancak DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK ilkesi ile mümkündür.

Sınıf ve kitle sendikacılığında mücadele, düzen partilerine ve örgütlerine karşı BAĞIMSIZLIK en ön planda olmalıdır. Ancak bugün pek çok sendikada düzen partileri ile sıcak ilişkiler geliştirme çabası görülmektedir.

Kamu emekçilerinin de ilkesi herhangi bir siyasi partiden umut beklemek olmamalıdır ve her koşulda kalıcı olabilecek örgütlenmeler yaratılmalı, faaliyetler sürdürülmeli, üyelere güven verilerek 90'lardan bu güne gelen mücadele, bağımsız olarak devam edilmelidir.

Bugün sözde sınıf ve kitle sendikacılığını savunduğunu söyleyerek sendika yönetimlerine gelenler bu anlayışı kağıt üzerinde bırakmaktadırlar. Sınıf ve kitle sendikacılığı ancak yaşam bulduğu sürece anlam taşır. Bu anlayışı hayata geçirmek ise sınıf bilincine sahip tüm kamu emekçilerinin sorumluluğu altındadır. BES; bu anlayışla hareket ederek, sendikal hedefimiz olan grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı, toplu sözleşme ve özlük hakları, demokratik haklar için; ekonomik, demokratik ve ideolojik mücadeleyi iç içe sürdürmenin gerekliliğini savunmak durumundadır. BES, ekonomik, demokratik ve ideolojik mücadele yöntemlerini etkin bir şekilde kullanmayı hedeflemelidir.

BES mücadele ile birlikte eğitim ve örgütlenme faaliyetlerini de bir bütün olarak yürütmeyi de esas alan bir çalışma tarzını hedef almalı ve eğitimi mücadelenin ve örgütlenmenin temeli olarak görmelidir.

Çalışma anlayışımız mücadelede kolektivizmi esas almalı, Katılımcılığı ve tartışmayı teşvik etmeli, İhtiyaca göre komite ve komisyon kurulması ve işlerin bu şekilde yürütülmesini öngörmelidir. Somut programlar çerçevesinde, disiplinli, emeğe dayanan bir çalışma yürütmeli, eleştiri ve özeleştiri çalışmamızın her safhasında egemen kılınmalıdır.

BES in dün olduğu gibi, bugünde ortak ilkeleri devam etmeli ve bu korunmalı ve geliştirilmelidir.

:

- Temel ilkemiz sınıf sendikacılığıdır.
- Üyelerin söz, karar sahibi olmasını sağlayacak mekanizmalar olmalıdır,
- Güven temelinde demokratik merkezîyetçilik sağlanmalıdır,
- Bürokratizme karşı mücadele edilmelidir,
- Azınlığın çoğunluğa tabiliği ile birlikte azınlığın hakları korunmalıdır,
- Kamu emekçilerinin, mücadele temelinde ulus, ırk, dil, din ve siyasi düşünce ayrımı yapılmadan birliği sağlanmalıdır,
- İşçi sınıfı ideolojisine bağlı bir sendikal mücadele tarzı oluşturulmalıdır,
- Irkçılık, şovenizm gibi akımlara karşı halkların kardeşliği savunulmalı, ülkemizde ezilen halkların mücadelesine sahip çıkılmalıdır,

- Kadın çalışanlarımızın cins ayrımcılığından doğan eşitsizliği ile mücadele edilmelidir,
- Her türlü anti-demokratik uygulamaya karşı etkin mücadele verilmelidir.

BESin temel çalışma anlayışı güncel sorunlarla birlikte genel hedefleri bir bütünsellik içerisinde ele almalıdır. Günlük sorunların peşinden koşan değil, önüne geçen, yön veren programlı bir çalışmayı hayatta geçirmelidir.

Meşruluk temelinde grev hakkının kullanılması ile birlikte, grev ve toplu sözleşme hakkımızın yasal güvence altına alınması için mücadelemiz ısrarla devam etmelidir.

NASIL BİR ÖRGÜTLENME?

Örgütlenme çalışmaları sendikaların ve sendikamızın en temel çalışma alanlarından biridir. Sınıf ve kitle sendikacılığı çizgisini kendisine mücadele eksenini olarak kabul etmiş bir sendikal hareketin çalışanlar tarafından sahiplenilmesi yaygın bir örgütlenme faaliyeti ile gerçekleşir. Sendikal yapılarda, karar alma organlarından en sade üyeye kadar bütün sendika üyelerinin en başta gelen görevlerinden birisi de sendikal mücadeleye bir kişiyi daha nasıl kazanırım olmalıdır. Örgütlenmenin bir ekip işi olduğu anlayışından hareket etmek, zaman ve mekanı da iyi kullanmasını bilerek, özverili bir mücadeleyle haklarımızın alınacağı bilincini sendika üyelerine kazandırılması hedeflenmelidir.

Üyelerle birlikte tartışma, programlar üzerine öneri getirme, üretime katkıda bulunma kültürünü yaratma ve çalışanların kendilerini ifade edebilecekleri örgütlenmeleri oluşturma ancak ortak iş yapabilme kültürü üzerine şekillenmektedir.

Sınıf ve kitle sendikacılığını hayata geçirmek için daha ısrarcı olarak, tabanda güçlü bir muhalefet hareketi başlatmalıyız. İş yerlerimizde komiteler yada meclisler oluşturarak saldırı yasalarını durdurabiliriz.

Sendikalar her ne kadar ekonomik, demokratik mücadelenin birer aracı iseler de, sınıf mücadelesinde emekçilerin birer okulu haline gelmedikçe, sermayeye karşı örgütlenmedikçe ve politik mücadeleyle birleşmedikçe düzen içi bir kurum olmaktan öteye gidemez.

Sendikalarımızın yaşadığı en önemli sorunlardan biri de örgütlenmedeki nesnel koşulların elverişli olmasına rağmen büyümek yerine küçülüyor olmasıdır. Bu duruma yol açan pek çok nedenden söz etmek mümkündür. Bunlardan bazıları:

- Yeni emperyalist politikalar,
- İşsizlik oranının yüksek olması (yedek işsizler ordusu)
- İşçi sınıfının ortak örgütlenme geleneğinin yaratılmamış olması,
- En önemli neden ise tüm bunlara karşı sınıf bilinciyle hareket etmeyen sendika yönetimlerindeki geri yaklaşımlardır.

Sendikalarımızda genel olarak örgütlenme sorunu bugüne kadar örgütlenme sekreterlerine veya komisyonlarına havale edilmiş ve örgütlenmenin bütünlüklü bir ekip işi olduğu göz ardı edilmiştir. Örgütlenmenin tüm üyelerimizin, kadrolarımızın sorunu olduğunu bilince çıkararak hareket etmeliyiz, hedef kitemize ulaşmanın alt yapısını işyeri örgütlenmesinden geçtiğini görmek durumundayız.

Örgütlenmedeki tüm bu olumsuzluklara karşın yapabileceklerimizi şöyle belirleyebiliriz.

Sahte sendika yasası hala büyük tehlike olarak yerini korumaktadır.

Bu nedenle;

- Tüm işyerlerinde üyelerimize bu yasa ile hakların alınamayacağını anlatmak,
- Geniş işyeri toplantıları ile eylem programı hazırlamak ve hayata geçirmek,
- Örgütlülüğümüzün olduğu her yerde kamu emekçilerini,devlet güdümlü işveren sendikalarına karşı uyarmak ve bilgilendirmek,
- İş yerlerimizde sendikal çalışmalarımızı engelleme, devrimci-demokrat, yurtsever memurları baskı altına alma ve saldırı gibi durumlara karşı "Savunma ve Mücadele Komiteleri"nin oluşturulması için çaba saf etmek.

Gerici ve faşist örgütlenmelerin etkisinde kalan ve kalabilecek üyelere ulaşmak ve iyi ilişkiler kurarak bilinçlendirmek ve işyerlerinde konuyla ilgili periyodik eğitim faaliyetleri hayata geçirmek.

İşyeri Meclislerini oluşturmak. İşyeri Meclisleri, iş yerlerimizdeki faşist olmayan, insanlık değerlerini yitirmemiş tüm çalışanları kendi sorunlarını ve özgünlükleri çerçevesinde kapsayacak, sendikaların taban örgütlenmesi için çözüm yoludur. Bu yapılanmanın en önemli amacı; suni ayrımları ortadan kaldırmak, kendi sorunlarına sahip çıkma kültürü ile birlikte örgütlenme bilinci vermek ve halkın ve ülkenin sorunlarına karşı duyarlılık yaratmak ve kendi yaşantısı içinde bir sınıf eğitimini sağlamaktır.

TALEPLERİMİZ

- Kamu Reformu Yasa Taslağı geri çekilmeli, halkın ihtiyaçları doğrultusunda yeniden hazırlanmalı,
- Özelleştirmeler durdurulmalı, kamu hizmetlerinin yaygınlığı artırılmalı ve herkes eşit ve parasız olarak yararlanmalıdır,
- Faiz, rant, yolsuzluk ve silahlanma ekonomisinden, yatırım ve istihdamı esas alan ekonomiye geçilmelidir,
- Kamuda hizmetleri kamuda sürekliliği olan kamu çalışanları tarafından verilmeli, sözleşmeli personel uygulamasından vazgeçilmelidir,
- Çalışma yaşamında düzenli ve kurallı çalışma esas alınarak esnek çalışma biçimlerine son verilmeli,
- Performansa dayalı ücret uygulaması yerine, ücretler ve bütün çalışma koşulları toplu sözleşme ile belirlenmeli,
- Grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlüklerin güvence altına alınacağı bir sendika yasası hazırlanmalı,
- Kamu çalışanlarına siyaset yapma hakkı tanınmalı,
- Kamuda istihdam koşullarının objektif kriterlerinin belirlenmesinde, yükselme ve terfi sisteminin oluşturulmasında sendikaların katılımı sağlanmalı, çalışanların

sendikaları aracılığı ile çalışma hayatının tüm mekanizmalarına katılım ve denetim hakkını yaşama geçirilmesi sağlanmalıdır.

BES, fiili ve meşru bir mücadele çizgisinden gelen bir sendika olarak, başta saldırı yasaları olmak üzere egemen güçlerin tüm toplumsal muhalefete dayattığı baskı ve zorbalık yasalarına karşı sınıflar gerçeği ve onun gelişim diyalektiğini esas alarak, mücadelesini sürdürmek zorundadır.

Süreçler içinde yaşanan tüm olumlu ve olumsuzluklardan ders çıkarmak sınıflar mücadelesinin önemli bir dinamiği yoluna devam edecektir.

TARİH DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE SINIFLAR MÜCADELESİ TARAFINDAN BELİRLENİYOR. SINIFLAR MÜCADELESİNDE BUGÜN ÖNE ÇIKAN ÇARPIŞMA EMPERYALİZMELE İŞÇİ SINIFI VE HALKLAR ARASINDAKİ ÇARPIŞMADIR. BU ÇARPIŞMADA, EMPERYALİZMİN İŞÇİ SINIFININ VE HALKLARIN İRADESİNİ AŞACAK BİR GÜCE SAHİP OLMADIĞI GÖRÜLMÜŞTÜR.

ÖRGÜTLENME ALANINDA YÜRÜTÜLEN ÇALIŞMALAR

Sendikal hak ve özgürlükler mücadelemiz fiili ve meşru mücadele çizgisinde, nicel ve nitel büyümeyi esas alarak, örgütlenme çalışmalarımız ve örgütlenme kampanyamız iki aşamalı olarak öngörülmüş ve yetki süreci olan 31 Mayıs 2004 tarihini kapsayan ilk aşamada, örgütümüzün bütünü tarafından uygulanabilir, somut taleplerimiz üzerinden örgütlenme çalışmalarına hız verilerek yetkili sendika olmayı hedefleyen bir çalışma yürütülmesi, ikinci aşamanın ise örgütümüzün önerileri ile belirlenmesi öngörülmüştür. Örgütlenme çalışmalarının yoğunlaştırılacağı iller üç kategoride belirleyerek, öncelikli olarak istifaların ve örgütsel sorunların yaşandığı iller, ikinci kategoride örgütlenme oranının zayıf olduğu iller, üçüncü kategoride ise metropol iller olmak üzere çalışmalar yürütülmüştür.

Örgütlenme programı ve şube/temsilciliklerden gelen talepler çerçevesinde;

Genel Başkan ve Genel Örgütlenme Sekreteri, 8 Nisan 2004 tarihinde Eskişehir'de, 13-17 Nisan 2004 tarihleri arasında, İzmir, Aydın ve Muğla'da örgütsel çalışmalarda bulunmuşlardır.

Ankara Şubelerimizle 9.04.2004 tarihinde Ankara'da örgütlenme çalışmalarına yönelik bir toplantı gerçekleştirilmiştir.

Genel Başkan ve Genel Hukuk TİS Sek. 5-6-7 Mayıs 2004'te Isparta ve Burdur, Genel Mali Sekreter ve Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri 4-5 Mayıs 2004'te Aksaray, Genel Örgütlenme ve Genel Eğitim Sekreterleri 4-5 Mayıs 2004'te Bolu, Genel Sekreter ve Genel Mali Sekreter 6-7 Mayıs 2004'te Afyon'da örgütlenme çalışmalarında bulunmuşlardır. Genel Örgütlenme Sekreteri ile Genel Eğitim Sekreteri 12-14 Mayıs'ta Uşak, 17-18 Mayıs 2004 tarihlerinde Çorum ve Çankırı'da; Genel Mali Sekreter ile Genel Basın Yayın Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri 12-13 Mayıs tarihlerinde Kırşehir'de, Genel Sekreter, Genel Başkan, Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri, Genel Eğitim Sekreteri, Genel Hukuk TİS sekreteri 20-28 Mayıs 2004 tarihlerinde Ankara Şubelerimizin örgütlenme programı çerçevesinde işyerlerinde örgütlenme çalışmalarına katılmışlardır.

Yetki tespit çalışmaları, 4688'deki değişiklikler nedeniyle bu yıl 15-20 Temmuz 2004 tarihleri arasında işyerlerinde 15 Temmuz tarihi itibarıyla tevkifatlar baz alınarak yürütülmüştür. Merkez Yönetim Kurulumuz bu konuda değişiklikler yasalaşmadan örgütümüzün dikkatini çekmiş ve gerekli belge ve bilgilerin toplanması ve genel merkeze ulaştırılması yönünde çalışmaların yürütülmesini istemiştir. Buna rağmen Şube ve Temsilciliklerimizden ulaşan tevkifat ve tutanaklar son derece sınırlı kalmıştır. Kayıtlarımızın emekli, istifa, vefat, nakil vb bilgilerin gerek kurumlarca ve gerekse şube/temsilciliklerce gerekli bildirimlerde bulunulmaması ve kanıt niteliği taşıyan belgelerin sınırlı olması nedeniyle kayıtlı üyelerimizden 28.431'i tutanıklara yansıtılabilmektedir. Türk Büro Sen ise 28.902 üye ile yetkilendirilmiştir. Ancak, açıklanan sayı, bugüne kadar yaşanan istifa, işkolu değişikliği, vefat vb. hareketlere rağmen geçen yıllarda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca açıklanan üye sayılarımızdan fazla olduğu bilinmelidir. Çeşitli istatistiki bilgiler ekte sunulmuştur. Yetki tespit çalışmalarında yaşanan sorunlar ve dikkate alınmayan üyeliklerle ilgili Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına yazı yazılmış, üye sayımıza ve yetkiye itiraz davası açılmıştır.

Bartın Adliyesinde yaşanan istifalara müdahale etmek üzere 7 Ekim 2004 Genel Sekreter ve Genel Hukuk TİS Sekreteri Bartın'da işyeri ziyaretleri ve örgütsel çalışmalarda bulunmuşlardır.

Aralık 2004-Mayıs 2005 tarihleri dönemsel örgütlenme programı ve örgütlenme perspektifi örgütle paylaşılmış ve programın Aralık ayı bölümü kimi illere gidilememekle birlikte, 6-26 Aralık tarihleri arasında Genel Örgütlenme Sekreteri ile Genel Eğitim Sekreteri Tekirdağ, Çorlu, Çerkezköy, Edirne Keşan, Kırklareli-Lüleburgaz, Çanakkale-Gökçeada, Kocaeli ve Sakarya'da; 13-17 Aralık 2004 tarihlerinde Genel Başkan Bursa'da, Genel Sekreter ve Genel Hukuk TİS Sekreteri Manisa-Salihli, Alaşehir-Soma, Akhisar, Balıkesir-Susurluk-Bandırma'da, Genel Mali Sekreter ile Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri Uşak- Eşme, Denizli'de işyeri ziyaretleri yapılarak örgütlenme çalışmalarında bulunmuştur.

Ankara Şubeleri ile birlikte bazı işyerleri ziyaret edilerek kamuda yeniden yapılanma ve Gelir İdaresi Yasa Tasarısı ile ilgili bilgilendirmelerde bulunulmuştur. İşçi ve Emekçilerin birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs etkinliklerine örgütsel katılım sağlanmıştır.

KESK Genel Kurulunda yaşanan provakatif gelişmeler sonrasında yaşanan istifalara müdahale etmek üzere üyelerle ve yöneticilerle görüşmek ve işyeri çalışmalarında bulunmak üzere, Genel Başkan ve Genel Örgütlenme Sekreteri 18.05.2005'de Eskişehir'de, 23-24 mayıs 2005'de Konya'da çalışmalarda bulunmuştur.

2005 Yetki Tespit çalışmalarına örgütsel olarak işyerlerinde müdahale edilmesi yönünde örgüte perspektif sunulmuş, Merkezi düzeyde kurumların yetki tespit çalışmalarına Ankara Şubeleri ile eşgüdüm sağlanarak merkezi çalışmalar sürdürülmüştür.

Özellikle istifaların yoğun yaşandığı illere yönelik işyeri çalışmalarında bulunulması planlanmış, olumlu yanıt veren illerden, Muğla ve Aydın'da 8-16 Haziran tarihleri arasında Genel Örgütlenme ve Genel Eğitim Sekreteri çalışmalarda bulunmuştur.

EYLEM VE ETKİNLİKLERİMİZ

Merkez Temsilciler Kurulunun 31 Mayıs 2004 tarihine kadar oluşturulması için Şube/Temsilciliklerden MTK üyelerinin belirlenmesi istenmiş ancak süresinde tamamlanamamıştır.

1 Aralık 2000 tarihli iş bırakma eylemi nedeniyle Zonguldak/Devrek Adliyesinde görülen davaya Genel Başkanımız ve Sendika Avukatımız katılmışlardır.

8-9 Ocak 2005 tarihlerinde 2. Dönem 2. Başkanlar Kurulumuz toplanmıştır. Başkanlar Kurulumuzun yönelimlerine uygun olarak, Personel Rejimi Reformu, Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması, Genel Sağlık Sigortası, Sosyal Güvenlik Reformu başta olmak üzere saldırı yasalarına karşı, Merkez Yönetim Kurulumuzca alınan karar doğrultusunda,

27 Ocak 2005 tarihinde, illerde şube ve temsilciliklerimizce kitlesel basın açıklamalarıyla eylem programımız kamuoyuna duyurulmuş olup, taleplerimize ilişkin dilekçe kampanyası başlatılmıştır.

9 Şubat 2005 tarihinde illerde toplu bildiri dağıtımı, kitlesel basın açıklamaları,

14 – 22 Şubat 2005 tarihleri arasında İstanbul'da, Genel Örgütlenme ve Genel Eğitim Sekreterlerince eylemin alt çalışması yapılmış olup, saldırı yasaları işyerlerinde anlatılmıştır.

Eylem programımız tüm emekten yana siyasi parti, konfederasyonlar, sendikalar ve kitle örgütlerine yazılı olarak iletilmiş, ayrıca, Genel Başkan başkanlığında bir heyetle, 3–19 Şubat 2005 tarihleri arasında, emekten ve demokrasiden yana siyasi partiler ve sendikalar kurumsal düzeyde ziyaret edilmiş ve mücadelenin birleştirilmesi ihtiyacı belirtilmiştir.

22-25 Şubat 2005 tarihleri arasında İstanbul–Ankara Yürüyüşü gerçekleştirilmiştir. Güzergah boyunca, İstanbul’da kitlesel uğurlamanın ardından (Vatan Caddesi, Bostancı ve Kartal), Kocaeli, (SEKA işçileri ziyaret edilmiştir), Bursa (Kemalpaşa-Gemlik ilçeleri dahil), Eskişehir olmak üzere, uğranılan her ilçe ve ilde basın açıklamaları yapılmış, bildiriler dağıtılmıştır. Yürüyüş kolumuz, Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, KESK MYK üyesi Sevgi Göyçe, Şube ve Temsilcilik Yöneticilerimizden, toplam 44 kişilik bir heyetin katılımıyla oluşmuştur.

25 Şubat 2005 tarihinde yürüyüş kolumuz ve tüm illerden gelen üyelerimiz, önceden kararlaştırdığımız Gençlik Parkı opera kapısında birleşmiş, kitle örgütlerinin de desteklediği yaklaşık 5 bin kişilik bir katılımı, Mithatpaşa Caddesi üzerinden Kızılay/ Ziya Gökalp Caddesinde kitlesel basın açıklaması ile Başbakanlığa talep dilekçelerinin iletilmesinin ardından fiili mitingimiz başarıyla tamamlanmıştır.

4 Mart eyleminin örgütlenmesine yönelik olarak, Ankara şubelerimizin talepleri doğrultusunda MYK üyeleri de işyerlerindeki faaliyetlere katılmıştır.

4 Mart 2005 tarihinde 1 günlük iş bırakma kararı bir çok ilde kısmi olarak uygulanmaya çalışılmış, kimi illerde ise alan eylemlerine dönüştürülmüştür. Ankara’da ağırlıklı olarak vergi dairelerinde olmak üzere %50’ye varan katılımı iş bırakılmış ve Ziya Gökalp Caddesinde kitlesel alan eylemi ve basın açıklamasının ardından, SEKA işçileri ile dayanışma amacıyla KESK heyetiyle birlikte kitlesel TÜRK İŞ ziyareti gerçekleştirilmiştir.

Gelir İdaresi Yasa Tasarısının, 3 Mart 2005 tarihinde TBMM Plan Bütçe Komisyonuna sevk edilmesinin ardından, örgütsel refleksimiz biraz daha gelişmiş ve MYK’nın kararı doğrultusunda, 9 Mart’ta bir çok ilde, kitlesel alan eylemleri, kısmi işbırakma yapılmış ve basın açıklamalarıyla Ankara Defterdarı protesto edilmiştir. 10 Mart’ta ise genel olarak iş bırakmalar ve alan eylemleri örgütlenmiş ve örgütsel olarak gösterilen tepki karşısında, tarafların görüşleri alınmak üzere Tasarı, Alt Komisyon’a çekilmiştir.

11 Mart 2005 tarihinde, CHP Milletvekilleri İzzettin Çetin, Kemal Sağ ve Muhsin Koçyiğit tarafından sendikamız ziyaret edilmiş ve tasarıya karşı mücadelemizi destekledikleri ifade edilmiştir. Aynı gün, Tasarının Alt Komisyona çekilmesi üzerine taleplerimizin ve mücadelemizin devam ettiğinin bir kez daha kamuoyuna duyurulması amacıyla, Başbakanlık önünde, emniyetin fiili saldırılarına ve engelleme çabalarına rağmen, Ankara Şubelerimizin katılımıyla kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

16 Mart 2005 tarihinde Plan Bütçe Alt Komisyonuna, Genel Sekreter, Genel Mali Sekreter, Genel Hukuk ve TİS Sekreteri görevlendirilmiş ve sendikamızın Tasarıya ilişkin eleştiri, görüş ve talepleri yazılı ve sözlü olarak aktarılmış, katılımcılara raporumuz ayrıca verilmiştir.

Bu süreçte, Türk Büro-Sen’in çağrısı üzerine 7 Mart ve 22 Mart 2005 tarihlerinde olmak üzere iki kez görüşme olmuştur. Birinci görüşmeye Genel Sekreter ve Genel Mali Sekreter, ikinci görüşmeye ise Genel Sekreter ile Genel Hukuk TİS Sekreteri katılmıştır. Görüşmelere ilişkin bilgi ve Türk Büro-Sen’in çarpıtmalarına yönelik örgütümüze ve ilgili sendikalara yazılı açıklama iletilmiştir.

Örgütümüz kimi eksikliklerine rağmen, bu süreçten büyük bir başarı, güven ve güçle çıkmıştır. Saldırı yasalarının ardı ardına Meclis'e sevk edildiği bir dönemde örgütsel motivasyonla mücadeleyi yükseltme ve birleştirme, örgütümüzü nitelik ve nicelik olarak büyütme başarısını göstermek görevi devam etmektedir.

Mart ve 10 Mart 2005 iş bırakma eylemlerinden sonra başlatılan soruşturmalara yönelik örgütsel tutum alınması yönünde savunmalar hazırlanmıştır. Olası cezalara karşı örgütsel olarak hukuki destek sağlanmakta ancak, mali açıdan dayanışmanın güçlendirilmesi ihtiyacı devam etmektedir. Ankara Defterdarının 4 Mart eyleminden sonra, işyeri temsilcilerimizin tanınmaması, sendikamız üyelerine yönelik cezalandırma ve soruşturma talimatlarına karşı, Çalışma, Maliye Bakanlığı ve ILO'ya yönelik yazı yazılmış, 9 Mart tarihinde de tüm illerde yapılan basın açıklamalarında protesto edilmiştir. Meclis'e soru önergesi verilmek üzere CHP Grup Başkanlığına müracaatta bulunulmuş, Ankara Valisi ve ilgili Bakanlarla görüşme talebimiz karşılanmamıştır. Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması konusundaki görüş ve taleplerimiz Grup Başkanlıklarının yanı sıra, 9 Mart 2005'te, Genel Başkan ve Genel Mali Sekreter, Genel Hukuk TİS Sekreteri ve Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreterinin yer aldığı heyet tarafından Plan Bütçe Komisyonu Üyesi Akif Hazma Çebi'ye, 14 Mart 2005 tarihinde, Genel Sekreter, Genel Eğitim ve Genel Örgütlenme sekreterlerinin katılımıyla CHP Milletvekili, Plan Bütçe Alt Komisyon Üyesi Kemal Kılıçdaroğlu'na iletilmiştir.

16 Mart 2005'te, Genel Sekreter, Genel Hukuk TİS ve Genel Mali Sekreterin katılımıyla, CHP Afyon Milletvekili, Adalet Komisyonu Üyesi, Halil Ünlütepe ziyaret edilmiş ve 2004 toplu görüşmelerinde kabul ettirilen "sicil affı"nın kapsam ve süresine ilişkin görüşlerimiz iletilmiştir.

Newroz Diyarbakır etkinliklerine Genel Başkan katılmıştır.

Vergi Haftası çerçevesinde illerde basın açıklamaları ve diğer etkinlikler gerçekleştirilmiş, uygulanmakta olan vergi politikaları teşhir edilerek, adil bir vergi sistemine ve maliye emekçilerinin talepleri ve sorunları kamuoyu ile paylaşılmıştır.

1-2 Nisan 2005 tarihlerinde 2. Dönem 2. Merkez Temsilciler Kurulumuz toplanmıştır. Merkez Temsilciler Kurulumuzun karar ve yönelimleri doğrultusunda, 27 Ocak 2005 tarihinde başta Kamu Personel Rejimi, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası ve Gelir İdaresi Yasa Tasarılarına karşı açıkladığımız mücadele programı çerçevesinde;

5 Nisan 2005 tarihinde, işyeri önlerinde kitlesel basın açıklamaları yapılmış,

Gelir İdaresi Yasa Tasarısı Meclis Plan Bütçe Alt komisyonunda görüşüldüğü tarihlerde 6- Nisan 2005'de iş bırakılarak alanlara çıkılmış, Ankara'da TBMM'ye yürünerek, basın açıklaması yapılmış, Plan Bütçe Komisyonunda görüşüldüğü 7-8 Nisan 2005 tarihlerinde iş bırakarak tekrar alanlara çıkılmıştır.

Plan Bütçe komisyonunda taleplerimiz karşılık bulmadığından **"işimize, iş güvencemize, işyerimize sahip çıkıyoruz"** şiarıyla Tasarının Meclis Genel Kurulunda görüşüldüğü 13 -14 Nisan tarihinde iş bırakılarak alanlara çıkılmış, Ankara'da TBMM önünde kitlesel basın açıklaması yapılmış ve Genel Kurul çalışmaları MYK üyelerince takip edilmiştir.

9 Nisan 2005 tarihinde, Mersin Newroz etkinliklerin sonra tezgahlanan "bayrak provokasyonu" üzerinden geliştirilen ve Trabzon'da bildiri dağıtan gençlerin linç edilmesi girişimlerine karşı kitle örgütleri ve sendikalar ile siyasi partilere çağrı yapılarak kitlesel basın açıklaması yapılmış, Trabzon'da dağıtılan TAYAD bildirisi Ankara sokaklarında dağıtılmıştır.

Ankara Defterdar Vekilinin Sendikamıza ve üyelerimize yönelik saldırıları ve hasmane tutumuna karşı KESK'e bağlı sendikalar olarak tüm illerde, Başbakan, Maliye Bakanı ve Ankara Defterdar Vekiline faks eylemi yapılmıştır. (20 Nisan 2005)

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısı incelenerek bilgi notu hazırlanmış, ekonomik nedenlerle broşür haline getirilememiştir.

22 Nisan'da Genel Başkan 3 nolu İstanbul Şubemizin dayanışma yemeğine katılmıştır.

6 Nisan iş bırakma eylemi nedeniyle Diyarbakır'da başlatılan idari ve adli soruşturmalar nedeniyle 25 Nisan'da Genel Basın Yayın Sekreteri Diyarbakır'da görevlendirilmiştir.

25 Nisan-5 Mayıs 2005 tarihleri arasında Genel Eğitim Sekreteri Batman, Bitlis ve Muş'ta örgütlenme çalışmalarında bulunmuştur.

1 Mayıs'ta sınıf kardeşlerimizle birlikte alanlara çıkmış, taleplerimiz dile getirilmiştir.

Eğitim Sen'e yönelik kapatma davası ile ilgili yapılan her türlü eyleme, 20, 21, 24 ve 25 Mayıs Yargıtay Hukuk Genel Kurulu sürecinde, sendikal dayanışmanın yanısıra demokrasi ve örgütlenme özgürlüğüne müdahale olması nedeniyle, kitlesel katılım sağlanması yönünde çalışmalar yapılmıştır.

Saldırı yasalarına karşı Mart ve Nisan 2005 aylarında BES olarak gerçekleştirdiğimiz iş bırakmalar ve 11 Kasım 2004 tarihli KESK iş bırakma eylemleri nedeniyle Kocaeli'nde yaşanan soruşturmanın durdurulması yönünde işveren vekilleri ile görüşmelerde bulunulması ve üyelerimizle görüşmek üzere Genel Başkan ve Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri 2.06.2005 tarihinde Kocaeli'nde çalışmalar yürütmüşlerdir.

Saldırı yasalarına karşı 3 Haziran 2005'de SES'in, 4-5 Haziran 2005'de Eğitim-Sen'in kapatılma davasına karşılık yürütülen demokrasi mitinglerin güçlendirilmesi için çalışmalar yapılmıştır.

8 Haziran 2005 tarihinde Ankara'da Maliye Bakanlığı önünde, diğer illerde Defterdarlık önlerinde, saldırı yasalarına karşı sürdürdüğümüz mücadeleye karşı geliştirilen sürgün, soruşturma ve cezalandırmaların geri çekilmesi talebiyle basın açıklamaları yapılmıştır.

10 Haziran'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde planlanan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortasına karşı protesto eylemi, aynı tarihte Seydişehir Eti Alüminyum işçilerinin mitingi ile birleştirilmiş, diğer illerde ise Sosyal güvenlik kuruluşları önünde basın açıklamaları yapılması yönünde çalışmalar yapılmıştır,

15-16 Haziran direnişinin yıldönümü çerçevesinde DİSK tarafından yapılan "sendikal hak ve özgürlükler yürüyüşüne" destek verilmiştir.

Eğitim Sen'e yönelik kapatma davasına karşı "örgütlü toplum, demokratik Türkiye" talepli eylemlere katılım sağlanması yönünde çalışmalarda bulunulmuştur.

Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin işten atılmasına ve sendikal örgütlenmenin tasfiyesine karşı sürdürülen direnişe destek verilmiş ve protesto faksı örgütlenmesi için örgütümüze çağrı yapılmıştır.

İHD'nin düzenlediği "Artık Anneler Ağlamasın Barış İstiyoruz" yürüyüşüne destek sağlanması yönünde örgütsel çağrı yapılmıştır.

Haydarpaşa Garının ve Limanların özelleştirilmesine karşı BTS'nin hazırladığı özelleştirme karşıtı deklarasyona çağrıcı olarak imza konulmuş ve yapılan eylemlere katılım sağlanmıştır.

KESK'e bağlı sendikalarımızın ve diğer emek ve demokrasi çevrelerinin çağrısı ile yapılan eylem ve etkinliklere katılmış ve katılımı yönünde çalışmalarda bulunulmuştur.

Türk Telekom'un özelleştirilmesine karşı Haber-Sen ve işkolunda örgütlü diğer sendikalarca sürdürülen eylemlerin güçlendirilmesi ve sahiplenilmesi yönünde çalışmalar yapılmıştır.

22 Haziran 2005 tarihinde Kocaeli Şubemizin gerçekleştirdiği Soruşturma ve cezalara karşı Kuruluş Yıldönümü Şenliğine örgütsel dayanışma sağlanması yönünde çalışmalarda bulunulmuş, Genel Başkan ve Genel Örgütlenme Sekreteri Şenliğe katılmıştır.

25-26 Haziran 2005 tarihinde 2. Dönem 3. Başkanlar Kurulumuz toplanmış ve 1-2 Nisan 2005 tarihinde gerçekleşen Merkez Temsilciler Kurulu Toplantımızda alınan kararlar çerçevesinde sürdürülen faaliyet değerlendirilmiş ve döneme dair örgütsel yönelimlerini belirlemiştir.

Sendika Tüzüğümüz 'de (2/h) yer alan "üyelerinin kültürlerini geliştirmeyi, ana dillerini kullanmayı" ifadesinden dolayı MYK üyeleri hakkında Cumhuriyet Başsavcılığınca başlatılan hazırlık soruşturmasının takipsizlikle sonuçlanması 18 Ağustos 2005'de KESK yönetim kurulu üyeleri ile birlikte basın toplantısı yapılarak kamuoyu ile paylaşılmıştır.

26-28 Ağustos 2005 tarihleri arasında İstanbul-Adana hattında yapılan "İncirlik Üssü Kapatılsın" yürüyüşüne destek ve dayanışma sağlanmıştır.

1 Eylül Dünya Barış günü etkinliklerine örgütsel katılım çağrısında bulunulmuştur.

12 Eylül 1980 darbesinin 25 . yıldönümü nedeniyle çeşitli illerde yapılan mitinglere örgütsel katılım sağlanması için çalışma yapılmıştır.

19-30 Eylül 2005'de gerçekleşen KESK il ziyaretlerine MYK'mızdan, Genel Mali Sekreter Van, Muş, Bitlis; Genel Örgütlenme Sekreteri Giresun, Trabzon, Rize, Genel Eğitim Sekreteri, Diyarbakır, Batman; Genel Hukuk TİS Sekreteri Antalya, Muğla; Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri Aydın illerinde işyeri çalışmalarına katılmışlardır.

21.09.2005 "Musa Anter Basın Şehitleri ödül" törenine Genel Başkan katılmıştır.

24 Eylül'de yapılan "Kocaeli Halkı TÜPRAŞ İçin Yürüyor" mitingine çevre illerden de katılım sağlanması için çağrıda bulunulmuştur.

8 Ekim'de Ankara'da yapılan TMMOB Mitingine katılım çağrısı yapılmıştır.

15-16 Ekim 2005 tarihinde İstanbul'da yapılan Kamu Emekçileri Kurultayına Genel Başkan, Genel Örgütlenme ve Genel Hukuk TİS sekreterleri katılmıştır.

22-23 Ekim'de İstanbul'da yapılan Temek Haklar ve Özgürlükler sempozyumuna Genel Örgütlenme Sekreteri katılmıştır.

Diyarbakır Valiliğince, 6 Nisan 2005 tarihli iş bırakma eylemi nedeniyle 97 üyemiz hakkında açılan davaya 25 Ekim 2005 tarihinde Genel Hukuk Sekreteri ve Sendika Avukatı katılmıştır.

27 Ekim'de Ankara 2. İş Mahkemesinde görülen Eğitim-Sen davasına örgütsel katılım sağlanmaya çalışılmıştır.

14 Kasım 2005 tarihinde KESK Genel Sekreteri başkanlığında oluşturulan Şemdinli heyetine sendikamız adına Genel Başkan katılmış olup, heyetin incelemeleri ile ilgili basın toplantısı ve kimi kitle örgütlerince düzenlenen panel, söyleşi, konferans gibi etkinliklere de Genel Başkanımız katılmıştır

16 Kasım 2005 tarihinde sendikamızın çağrısıyla, diğer sendikalar, kitle örgütleri ve kimi siyasi partilerin katılımıyla “Şemdinli Susurluktur Kontrgerilla Dağıtılsın” talebiyle kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

2004-2005 döneminde İl Temsilcilik Yetkisi Yenilen İller: Adıyaman, Afyon, Ağrı, Amasya, Artvin, Batman, Bingöl, Bolu, Elazığ, Gümüşhane, Hatay, Karabük, Karaman, Kilis, Kırklareli, Kırşehir, Kütahya, Malatya, Mardin, Muğla, Niğde, Ordu, Sakarya, Siirt, Sinop, Şırnak, Tekirdağ, Tokat, Uşak, Bitlis, Muş.

BES ŞUBELER VE BAĞLI İLLER

	Şube Adı	Şb.No	Bağlı İller
1	ANKARA	1	-----
2	ANKARA	2	KIRIKKALE
3	ADANA		OSMANİYE – HATAY
4	ANTALYA		-----
5	EDİRNE		KIRKLARELİ
6	GİRESUN		ORDU – GÜMÜŞHANE – BAYBURT
7	İSTANBUL	1	-----
8	İSTANBUL	2	-----
9	İSTANBUL	3	-----
10	BURSA		YALOVA
11	ZONGULDAK		-----
12	VAN		AĞRI – KARS – ARDAHAN – İĞDIR – BİTLİS
13	DİYARBAKIR		-----
14	TUNCELİ		MALATYA – BİNGÖL – ERZİNCAN – ELAZIĞ – ERZURUM
15	HAKKARİ		ŞIRNAK – MUŞ
16	KOCAELİ		ADAPAZARI
17	ESKİŞEHİR		BİLECİK – KÜTAHYA
18	BALIKESİR		-----
19	ISPARTA		BURDUR
20	AYDIN		MUĞLA
21	KONYA		KARAMAN – AKSARAY – NIĞDE
22	KAYSERİ		SİVAS – YOZGAT – NEVŞEHİR – KIRŞEHİR
23	ŞANLIURFA		ADİYAMAN – KAHRAMANMARAŞ
24	GAZİANTEP		KİLİS
25	BARTIN		KARABÜK – BOLU – DÜZCE – KASTAMONU
26	MANİSA		UŞAK
27	İZMİR		-----
28	DENİZLİ		AFYON
29	TRABZON		RİZE - ARTVİN

30	SAMSUN		SİNOP
31	MERSİN		-----
32	ÇORUM		AMASYA – TOKAT – ÇANKIRI
33	ÇANAĞKALE		TEKİRDAĞ
34	MARDİN		SİİRT – BATMAN

MART 2004 – ŞUBAT 2006 DÖNEMİ ŞUBE BAŞKANLARI VE İL TEMSİLCİLERİ

Şube Adı	Bağlı Temsilcilikler	Şube Başkanları
ADANA	OSMANİYE HATAY (NEJDET ÖZEN)	GAFAR GÜZAĞAÇ
ANKARA -1	-----	MURAT İŞERİ
ANKARA -2	KIRIKKALE	CEMAL YILDIRIM
ANTALYA	-----	MUSTAFA AYAR
AYDIN	MUĞLA	MUSTAFA YILDIRIMER
BALIKESİR	-----	OSMAN KEÇELİ
BURSA	YALOVA	S. SELÇUK SÖĞÜT
ÇANAĞKALE	TEKİRDAĞ (SUNA ŞENTÜRK ÜNVER)	ELVEDA DEMİREL
ÇORUM	AMASYA (YÜKSEL BAVAGİR) TOKAT ÇANKIRI	ERTUĞRUL ALPER
DENİZLİ	AFYON (SERDAR TUTAM)	ALİ ŞAŞMAZ
DİYARBAKIR	-----	SERDAL SAVAŞCI
EDİRNE	KIRKLARELİ (SAİT EMİR)	YÜKSEL YOLDAŞ
ESKİŞEHİR	KÜTAHYA (ŞENOL ŞENGÜL) BİLECİK (ÖZGÜR ALGIN)	AYHAN GÜRLER
GAZİANTEP	KİLİS (KIYASETTİN ASLAN)	AHMET POLAT
HAKKARİ	ŞIRNAK (İDRİS AÇIL) MUŞ (NİHAT KARAOVA)	CAHİT BALIKESİR
MARDİN	SİİRT (SABRİ ÖZDEMİR) BATMAN (KADRİ KURT)	OSMAN NURİ SON
ISPARTA	BURDUR (FETHİ AKSÖZ)	MESUT AKGÜNEŞ
MERSİN	-----	GÜRSEL SİĞİNİR
İSTANBUL -1	-----	EJDER ERBULAN
İSTANBUL -2	-----	MUSTAFA AKTAŞ
İSTANBUL -3	-----	NAFİ MARAŞ
İZMİR	-----	MUSA SEVER
KAYSERİ	NEVŞEHİR (TEKİN YILDIZ) SİVAS (MEHMET YÜKSEK) YOZGAT KIRŞEHİR (MUSTAFA BAYRAM)	FATMAGÜL BAYAT
KOCAELİ	ADAPAZARI	HASAN TURANLI
KONYA	KARAMAN (SÜLEYMAN SİRRI ÇETİN)	BAYRAM ÇALIK

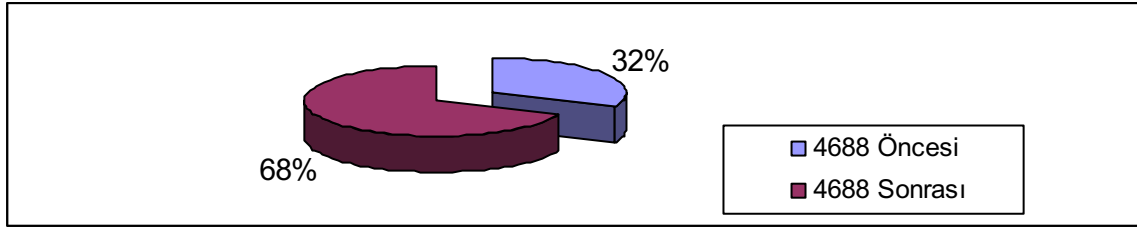
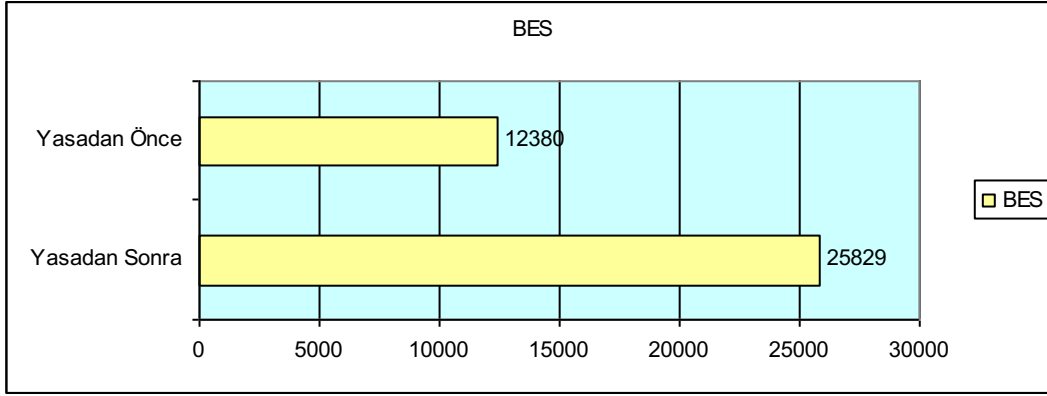
	NİĞDE (SEBAHATTİN ERDOĞAN) AKSARAY	
SAMSUN	SİNOP (ARİF ERDOĞAN)	MUSTAFA İHTİYAROĞLU
TRABZON	ARTVİN (HÜLYA ARI) RİZE (ŞABAN UYGUN)	OSMAN BİÇER
GİRESUN	ORDU (BİROL BAŞ) GÜMÜŞHANE (SÜLEYMAN KAYA) BAYBURT	İBRAHİM KOL
TUNCELİ	MALATYA (AHMET ŞİŞMAN) BİNGÖL (MUSA BEĞİÇ) ERZİNCAN ERZURUM ELAZIĞ (RAMAZAN AYDIN)	ÖZCAN ATEŞ
ŞANLIURFA	KAHRAMANMARAŞ ADIYAMAN (RECEP GÖRCÜ)	AHMET SEYARCI
VAN	AĞRI KARS (HAYATİ MEHMETOĞLU) ARDAHAN İĞDIR BİTLİS (İSMAİL BALCI)	MEHMET AYDEMİR
ZONGULDAK	-----	OĞUZ AŞIK
MANİSA	UŞAK	ŞABAN YILMAZ
BARTIN	KARABÜK (YÜKSEL ARSLAN) BOLU (M.SÜLEYMAN BATUR) DÜZCE KASTAMONU	

4688 SAYILI YASADAN SONRA SENDİKAMIZIN BUGÜNE KADARKİ DÖNEMDE ÜYE HAREKETLİLİĞİ

	Üye Sayısı
FAAL ÜYE	25829
ASKER	3
EK-3 Olmayanlar (Şubeler Tarafından İstifa Ettiği Bildirilenler)	1709
EMEKLİ	2108
HİZ DEĞ	1864
İSTİFA	12022
ÜCRETSİZ İZİNLİ	1
MÜKERRER	210
VEFAAT	104
TEVKİFAT İNCELEMESİNDE ADI OLMAYANLAR	1202
Genel Üye Hareketi	45052

Not: 2004 Mart ayında yapılan 2. Olağan Genel Kurul net üye sayımız 28.242'dir.

NET ÜYE ÜZERİNDEN GENEL DURUM

Yasadan Sonra % 68'lik bir büyüme gösteren sendikamız örgütlenme çalışmalarına büyük hız kazandırmıştır.

BES ÖRGÜTLÜLÜĞÜNÜN AZ OLDUĞU KURUMLAR

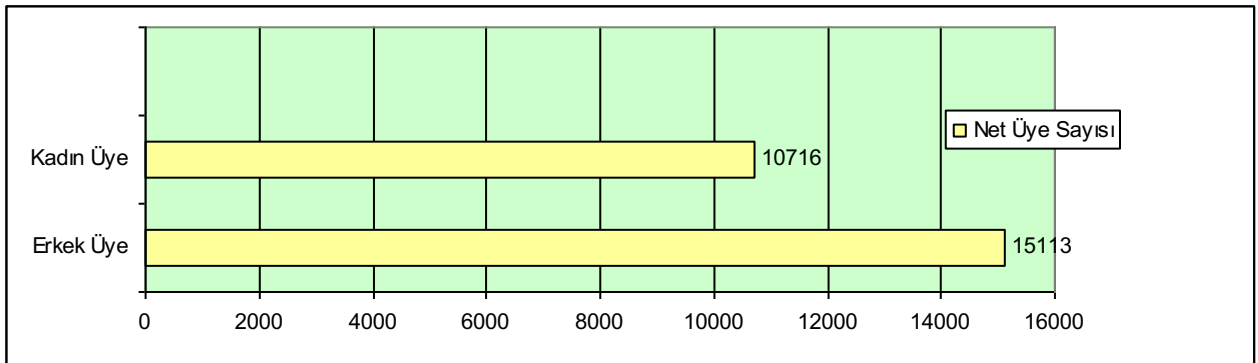
1	Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı	12	Bankacılık Düzenleme Ve Denetleme Kurumu Bşk.
2	Yargıtay Başkanlığı	13	Türk Akreditasyon Kurumu Genel Müdürlüğü
3	Avrupa Birliği Genel Sekreterliği	14	Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.Genel Müdürlüğü
4	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı	15	Doğal Afet Sigortaları Kurumu Başkanlığı
5	Yakın Ortadoğu Çalışma Eğitim Merkezi	16	Şeker Kurumu Başkanlığı
6	Darphane Ve Damga Matbaası Gen. Müd.		
7	Özelleştirme İdaresi Başkanlığı		
8	Devlet Denetleme Kurulu Başkanlığı		
9	Başbakanlık Yüksek Den.Kurulu Bşk.		
10	Rekabet Kurumu Başkanlığı		
11	Sermaye Piyasası Kurulu Başkanlığı		

KURUMLARA GÖRE NET ÜYE SAYILARIMIZ

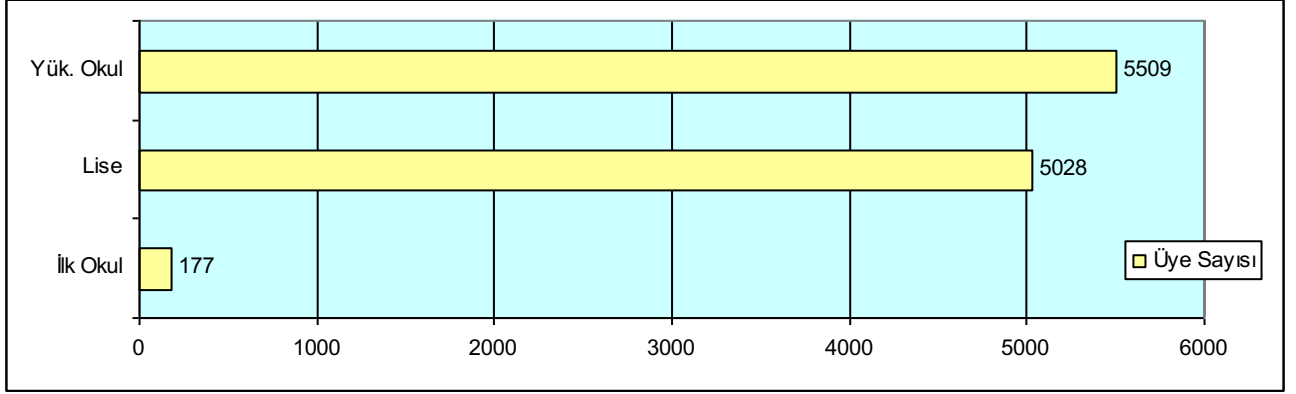
Kurum Kodu	Örgütlü Olduğumuz Kurumlar	Üye Sayıları
01	ANAYASA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI	25
02	BAŞBAKANLIK	1
04	HAZİNE MÜSTEŞARLIĞI	23
05	DIŞ TİCARET MÜSTEŞARLIĞI	8
06	SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI	70
07	DANIŞTAY BAŞKANLIĞI	95
08	YARGITAY BAŞKANLIĞI	17
09	DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ BAŞKANLIĞI	76
10	DEVLET METEOROLOJİ İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	59
11	ADALET BAKANLIĞI	4459
12	İÇİŞLERİ BAKANLIĞI	1183
13	DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI	47
15	MALİYE BAKANLIĞI	14002
18	GÜMRÜK MÜSTEŞARLIĞI	351
21	ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI	221
23	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	1
23	SOSYAL SİGORTALAR KURUMU BAŞKANLIĞI	2760
24	BAĞ-KUR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	373
25	TÜRKİYE İŞ KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	321
27	EMEKLİ SANDIĞI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	725
28	DARPHANE VE DAMGA MATBAASI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	30
29	MİLLİ PİYANGO İDARESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	41
32	YÜKSEK SEÇİM KURULU BAŞKANLIĞI	132
35	ÖZEL ÇEVRE KORUMA KURUMU BAŞKANLIĞI	4
36	GENÇLİK VE SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	734
37	DEVLET MALZEME OFİSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	56
44	KALKINMA BANKASI A.Ş. GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	15
	Kurumlardaki Toplam Net Üyelerimiz	25829

ERKEK VE KADIN ÜYELERİMİZİN NET ÜYE ÜZERİNDEN GENEL DURUMU

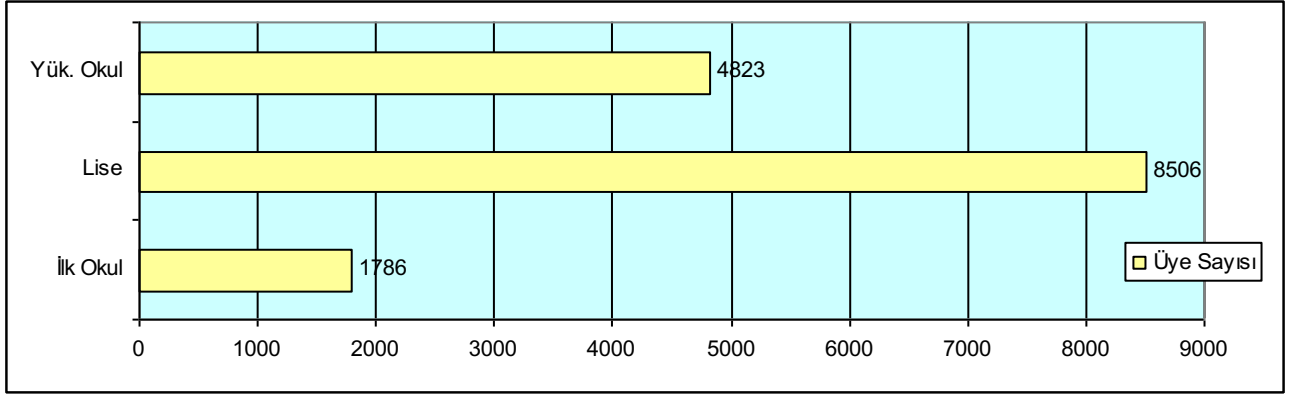
Erkek ve Kadın Üye Durumları

Kadın Üyelerimizin Öğrenim Durumları

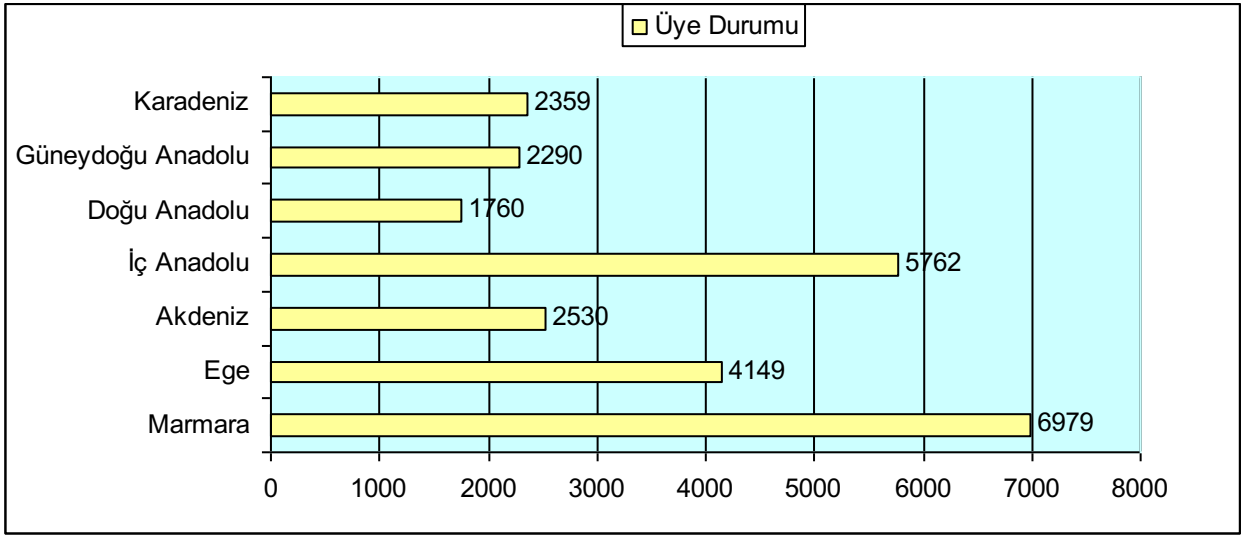
Erkek Üyelerimizin Öğrenim Durumları

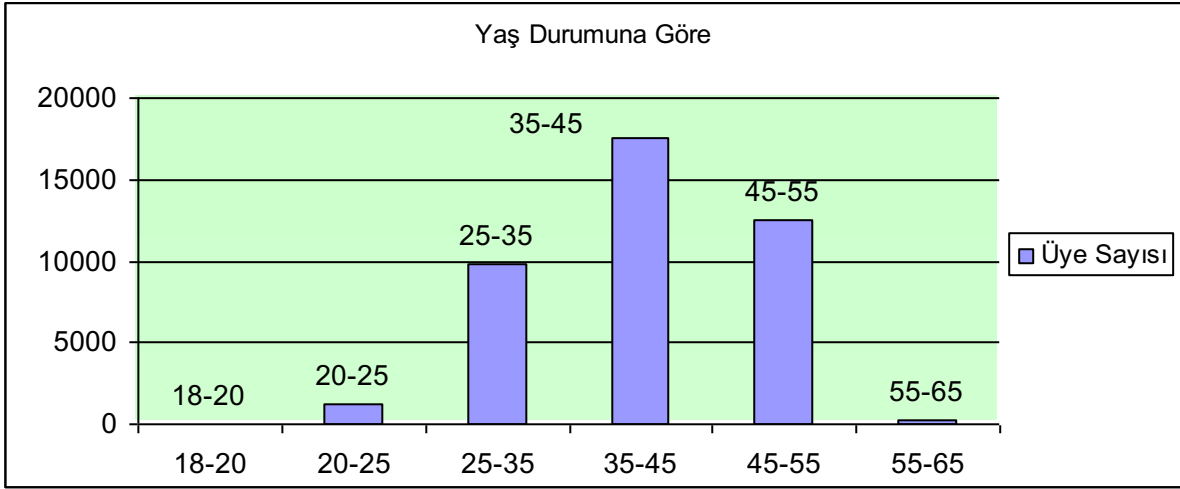
ÜYELERİMİZİN BAZI MESLEK GRUPLARI VE KADRO UNVANLARINA GÖRE DAĞILIMI

Kadro Ünvanı	Üye Sayısı	Kadro Ünvanı	Üye Sayısı
MEMUR	8406	BEKÇİ	314
YOKLAMA MEMURU	2533	TEKNİSYEN	257
VHK İŞLETMENİ	2433	BEKÇİ-BAKICI	179
ZABIT KATİBİ	2245	KALORİFERCİ	160
HİZMETLİ	1790	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	146
ŞEF	1734	UZMAN	81
İCRA MEMURU	754	ŞUBE MÜDÜRÜ	70
VEZNEDAR	723	AŞÇI	68
MÜBAŞİR	483	AVUKAT	66
TAHŞİLDAR	475	ECZACI	58
DAKTİLOGRAF	447	MÜDÜR YARDIMCISI	52
ŞOFÖR	428	SEÇİM MÜDÜRÜ	45
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	417	MUHASEBECİ	43

ÜYELERİMİZİN BÖLGELERE GÖRE DAĞILIMI

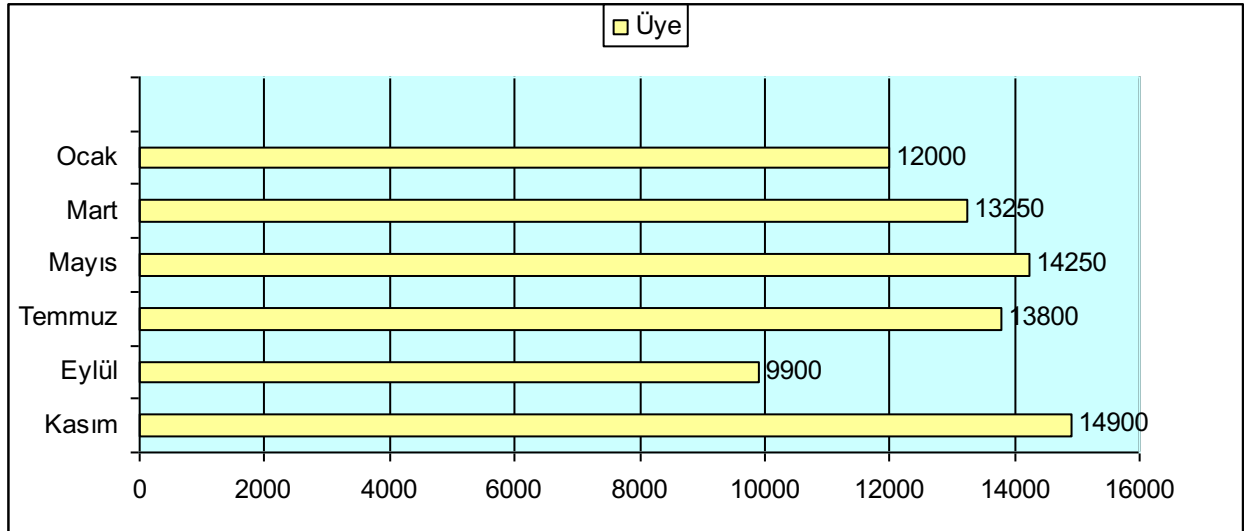
SENDİKA ÜYELERİMİZİN YAŞLARINA GÖRE PROFİLİ

İLLERİMİZDE BULUNAN İŞ KOLUMUZA AİT KURUMLARIN DAĞILIMI

1	İl ve İlçe adliyeler
2	Kaymakamlıklar,Nüfus müdürlükler,Sivil Savunma Müdürlükleri,Valilik
3	Defterdarlıklar,Vergi Daireleri,Saymanlıklar,
4	Çevre İl Müdürlükleri (Bakanlıkların Birleştirilmesi Sonucunda İş Kolumuzdan Çıkarılmıştır)
5	Turizm İl Müdürlükleri (Bakanlıkların Birleştirilmesi Sonucunda İş Kolumuzdan Çıkarılmıştır)
6	Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlükleri
7	İl Seçim Kurumları (Büro Çalışanları)
8	DİE Bölge Müdürlükleri
9	Gümrük Başmüdürlükleri (Sınırlarda Gümrük Muhafaza Birimleri)
10	Ziraat Bankası Şubeleri (Sözleşme Statüsüne Geçirildiler)
11	Halk Bankası Şubeleri (Sözleşme Statüsüne Geçirildiler)
12	Gençlik Spor İl Müdürlükleri (Bağlı Birimler)
13	Meteoroloji İl Müdürlükleri
14	DMO Bölge Müdürlükleri
15	Emekli Sandığı Bölge Müdürlükleri
16	İş Kur Bölge Müdürlükleri
17	SSK Sigorta İl Müdürlükleri
18	Bağkur İl Müdürlükleri
19	Darphane ve Damga Matbaası Gen.Müd. (İstanbul)

2005 YILINDA KURUMLARDAN AYLARA GÖRE GELEN ÜYE AİDAT KESİNTİ LİSTESİ

GENEL KURULLARA GÖRE İLLERDE YAPILAN ÜYE SAYILARI

İl Adı	Şube	Yaptığı Üye Sayısı		
		1. Genel Kurul	2. Genel Kurul	3. Genel Kurul
ADANA		729	259	116
ADİYAMAN		165	49	11
AFYON		100	37	13
AĞRI		186	23	4
AKSARAY		4	2	6
AMASYA		115	48	7
ANKARA	1	3546	856	287
ANKARA	2	1799	427	122
ANTALYA		810	262	249
ARDAHAN		13	36	
ARTVİN		109	97	21
AYDIN		769	176	82
BALIKESİR		624	163	21
BARTIN		91	89	45
BATMAN		140	47	35
BAYBURT		1		
BİLECİK		88	18	1
BİNGÖL		144	12	7
BİTLİS		134	31	15
BOLU		92	143	29
BURDUR		196	25	7
BURSA		998	324	104
ÇANAKKALE		468	91	18
ÇANKIRI		25	2	
ÇORUM		309	39	4
DENİZLİ		644	74	56
DİYARBAKIR		926	206	122
DÜZCE		50	48	
EDİRNE		380	74	44
ELAZIĞ		105	34	5
ERZİNCAN		49	13	
ERZURUM		54	1	
ESKİŞEHİR		510	125	92
GAZİANTEP		509	117	59
GİRESUN		171	72	8
GÜMÜŞHANE		45	32	1
HAKKARİ		311	70	22
HATAY		176	46	2
İĞDIR		6	14	
İSPARTA		478	63	31
İSTANBUL	1	1699	285	108
İSTANBUL	2	1812	381	95
İSTANBUL	3	1462	431	182
İZMİR		2849	627	343
K.MARAŞ		7	2	1
KARABÜK		128	16	11
KARAMAN		33	31	8
KARS		230	31	5

İl Adı	Yaptığı Üye Sayısı		
	1. Genel Kurul	2. Genel Kurul	3. Genel Kurul
KASTAMONU	14	68	1
KAYSERİ	400	58	33
KIRIKKALE	26	8	1
KIRKLARELİ	261	40	9
KIRŞEHİR	88	20	22
KİLİS	35	59	4
KOCAELİ	759	129	87
KONYA	456	159	92
KÜTAHYA	77	23	
MALATYA	232	81	9
MANİSA	384	257	50
MARDİN	220	155	39
MERSİN	939	171	112
MUĞLA	307	224	46
MUŞ	75	44	24
NEVŞEHİR	71	17	
NİĞDE	99	71	4
ORDU	193	104	7
OSMANİYE	4	3	
RİZE	136	87	7
SAKARYA	104	81	10
SAMSUN	632	143	30
SİİRT	129	89	6
SİNOP	56	4	41
SİVAS	43	25	7
ŞANLIURFA	388	102	31
ŞIRNAK	53	90	31
TEKİRDAĞ	238	21	7
TOKAT	62	41	2
TRABZON	598	106	60
TUNCELİ	219	28	
UŞAK	237	8	6
VAN	442	74	17
YALOVA	21	12	9
YOZGAT	32	11	1
ZONGULDAK	669	141	59

Toplam **32988** **6049** **2399**

GENEL ÜYE HAREKETİ = 45052

İSTİFA SAYILARININ GENEL KURULLARA GÖRE DAĞILIMI

İl Adı	Şube	İstifa Sayısı		
		1. Genel Kurul	2. Genel Kurul	3. Genel Kurul
ADANA		95	98	161
ADIYAMAN		15	28	10
AFYON		2	47	33
AĞRI		20	22	7
AKSARAY				2
AMASYA		6	27	8
ANKARA	1	173	525	513
ANKARA	2	49	221	162
ANTALYA		80	69	78
ARDAHAN			3	11
ARTVİN		6	15	24
AYDIN		127	95	226
BALIKESİR		55	124	103
BARTIN		3	35	31
BATMAN			14	23
BİLECİK		17	6	30
BİNGÖL		10	42	14
BİTLİS			40	17
BOLU			50	38
BURDUR		22	33	29
BURSA		122	128	163
ÇANAKKALE		37	120	65
ÇANKIRI		2	1	16
ÇORUM		15	33	30
DENİZLİ		114	64	129
DİYARBAKIR		34	61	69
DÜZCE		10	24	10
EDİRNE		43	71	22
ELAZIĞ		3	18	24
ERZİNCAN			6	11
ERZURUM		7	21	8
ESKİŞEHİR		51	65	187
GAZİANTEP		56	50	47
GİRESUN		2	21	46
GÜMÜŞHANE			10	20
HAKKARİ		17	15	7
HATAY		31	21	14
İĞDIR			7	4
ISPARTA		67	180	111
İSTANBUL	1	120	125	135
İSTANBUL	2	18	236	206
İSTANBUL	3	63	263	141
İZMİR			263	269
K.MARAŞ			2	1
KARABÜK		2	31	26
KARAMAN			9	4
KARS			58	29
KASTAMONU			16	14

İl Adı	İstifa Sayısı		
	1. Genel Kurul	2. Genel Kurul	3. Genel Kurul
KAYSERİ	24	71	29
KIRIKKALE		12	1
KIRKLARELİ	4	41	54
KİRŞEHİR		12	21
KİLİS		22	21
KOCAELİ	16	121	212
KONYA	19	218	121
KÜTAHYA	7	29	23
MALATYA	1	52	35
MANİSA	2	142	81
MARDİN	1	29	31
MERSİN	38	112	125
MUĞLA	1	64	86
MUŞ		29	29
NEVŞEHİR		12	13
NİĞDE		33	52
ORDU		65	77
OSMANIYE		1	2
RİZE		30	73
SAKARYA	2	45	36
SAMSUN	8	100	105
SIİRT		4	41
SİNOP		9	11
SİVAS		18	8
ŞANLIURFA		18	77
ŞIRNAK	10	9	23
TEKİRDAĞ	36	83	53
TOKAT		11	12
TRABZON	11	210	94
TUNCELİ		4	
UŞAK	10	32	72
VAN	22	72	25
YALOVA		3	15
YOZGAT		4	25
ZONGULDAK	2	63	110
	1708	5193	5121

Toplam İstifa

12022

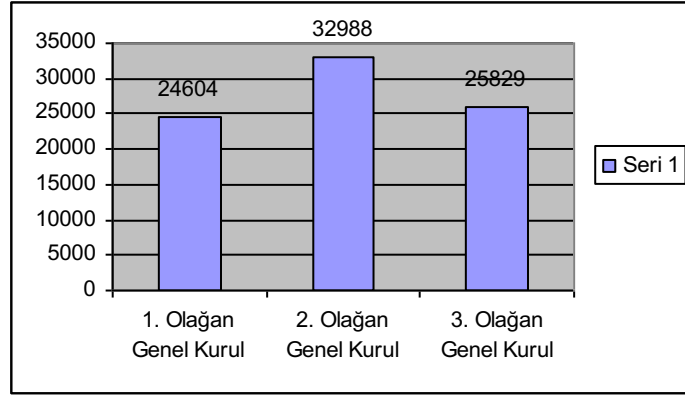
ŞUBELER VE BAĞLI TEMSİLCİLİKLERİMİZİN 2. VE 3. GENEL KURUL

NET ÜYE SAYILARI VE FARKLARI

Şube ve Bağlı Temsilcilikler	2.GENEL KURUL Göre Net Üye Sayısı	ile 3.GENEL KURUL Göre Net Üye Sayısı	FARK
ANKARA-1	3422	2589	-833
ANKARA-2	1806	1631	-175
KIRIKKALE	24	18	-6
ADANA	790	629	-161
HATAY	110	86	-24
OSMANIYE	2	4	2
ANTALYA	877	903	26
EDİRNE	326	277	-49
KIRKLARELİ	244	188	-56
GİRESUN	220	131	-89
GÜMÜŞHANE	64	30	-34
BAYBURT	1	1	0
ORDU	229	123	-106
İSTANBUL-1	1710	1503	-207
İSTANBUL-2	1891	1539	-352
İSTANBUL-3	1559	1268	-291
BURSA	1014	780	-234
YALOVA	28	21	-7
ZONGULDAK	720	604	-116
VAN	413	327	-86
AĞRI	147	134	-13
ARDAHAN	44	22	-22
BİTLİS	150	104	-46
İĞDIR	11	8	-3
KARS	193	138	-55
DİYARBAKIR	973	867	-106
TUNCELİ	209	161	-48
BİNGÖL	105	52	-53
ELAZIĞ	125	68	-57
ERZİNCAN	54	36	-18
ERZURUM	30	6	-24
MALATYA	219	162	-57
HAKKARİ	336	321	-15
MUŞ	93	56	-37
ŞIRNAK	125	128	3
KOCAELİ	739	491	-248
SAKARYA	133	97	-36
ESKİŞEHİR	499	328	-171
BİLECİK	77	35	-42
KÜTAHYA	68	17	-51
BALIKESİR	565	402	-163
ISPARTA	325	109	-216

BURDUR	142	70	-72
AYDIN	692	428	-264
MUĞLA	461	344	-117
KONYA	363	252	-111
AKSARAY	1	10	9
KARAMAN	55	43	-12
NİĞDE	150	73	-77
KAYSERİ	323	275	-48
KIRŞEHİR	83	67	-16
NEVŞEHİR	69	42	-27
SİVAS	45	36	-9
YOZGAT	37	7	-30
ŞANLIURFA	369	252	-117
ADİYAMAN	163	131	-32
KAHRAMANMARAŞ	2	5	3
GAZİANTEP	492	457	-35
KİLİS	73	38	-35
BARTIN	148	135	-13
BOLU	177	140	-37
DÜZCE	60	49	-11
KARABÜK	98	67	-31
KASTAMONU	61	42	-19
MANİSA	483	352	-131
UŞAK	209	107	-102
İZMİR	2769	2432	-337
DENİZLİ	504	402	-102
AFYON	107	47	-60
TRABZON	423	285	-138
ARTVİN	168	151	-17
RİZE	199	110	-89
SAMSUN	638	458	-180
SİNOP	53	53	0
MERSİN	937	735	-202
ÇORUM	318	238	-80
AMASYA	118	98	-20
ÇANKIRI	23	5	-18
TOKAT	91	73	-18
ÇANAKKALE	419	291	-128
TEKİRDAĞ	138	71	-67
MARDİN	301	277	-24
BATMAN	151	149	-2
SİİRT	205	138	-67
TOPLAM NET ÜYE	32988	25829	-7159

GENEL KURULLARA GÖRE GENEL DURUM (NET ÜYE)

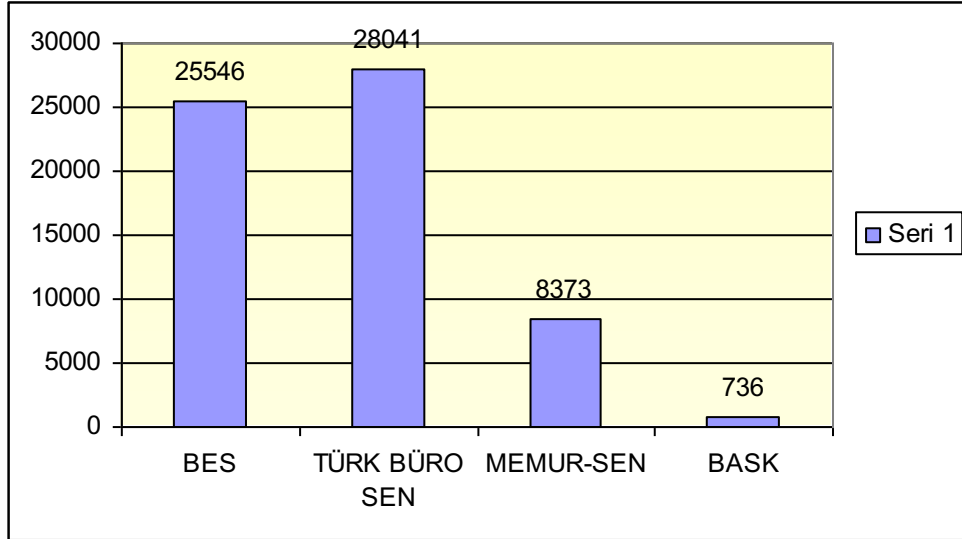

Not: 2. Olağan Genel Kuruldaki üye sayımızdan istifalar düşürüldükten sonra, Mart 2004 itibarıyla net üye sayımız 28.242'dir.

YETKİ DÖNEMİNDE BAZI KURUMLARIN TUTANAK BİLGİLERİ

KURUM	ÇALIŞAN TOPLAM	BES	TÜRK BÜROSEN	MEMUR SEN	BASK
ADALET BAKANLIĞI	24287	3907	1655	539	97
ANAYASA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI	114	24	32		
BAĞ-KUR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	2702	402	1773	511	16
BAŞBAKANLIK	1994		203	110	15
ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI	2184	239	199	79	85
DANIŞTAY BAŞKANLIĞI		101			2
DARPHANE VE DAMGA MATBAASI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	129	30			8
DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ BAŞKANLIĞI	1450	65	298	39	37
DEVLET MALZEME OFİSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	593	57	137	31	20
DEVLET METEOROLOJİ İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	1326	47	730	534	15
DIŞ TİCARET MÜSTEŞARLIĞI	1758	6	476	19	19
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI	1819	49			
EMEKLİ SANDIĞI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	2844	858	684	51	27
GENÇLİK VE SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	5634	710	1839	959	61
GÜMRÜK MÜSTEŞARLIĞI	7534	323	1331	139	3
HAZİNE MÜSTEŞARLIĞI	1184	25	73	40	4
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI	15386	983	2556	738	68
KALKINMA BANKASI A.Ş. GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	727	9			
MALİYE BAKANLIĞI	61764	14597	12716	1889	246
MİLLİ PİYANGO İDARESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	579	50	69	1	
SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI	238	77	125	35	1
SOSYAL SİGORTALAR KURUMU BAŞKANLIĞI	13197	2551	2496	2456	9
TÜRKİYE İŞ KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	900	335	386	176	3
YÜKSEK SEÇİM KURULU BAŞKANLIĞI	182	101	70	11	
DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI MÜSTEŞARLIĞI	643		193	16	

DİĞER SENDİKALARIN YETKİ DÖNEMİNDEKİ SAYILARI (2005 YETKİ)

2005 YILI MEMUR SENDİKALARININ VE BAĞLI KONFEDERASYONLARIN İŞ KOLLARINDAKİ ÜYE SAYILARI VE ÜYE POTANSİYELİ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 2005 yılına ait Bağlı Sendika ve Konfederasyonların İş Kollarındaki Yetkili Sendikaların ve Yetkili Olmayan Sendikaların Üye Sayıları ve İş Kollarındaki Toplam Çalışan Sayısı 07.07.2005 tarihli 25868 sayılı Resmi Gazete'de Yayınlanmıştır. Bu veriler aşağıya çıkarılmıştır.

BÜRO BANKACILIK VE SİGORTACILIK HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
1	151.008	BES (Büro Emekçileri Sendikası)	KESK	32	25.564	16,93
		TÜRK BÜRO - SEN (Türkiye Büro, Bankacılık ve Sigortacılık Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	36	28.132	18,63
		BÜRO MEMUR - SEN (Büro Memurları Sendikası)	MEMUR-SEN	63	8.415	5,57
		BÇS (Bağımsız Büro Çalışanları Sendikası)	BASK	89	730	0,48
		HÜR BÜRO-SEN (Hürriyetçi Büro Hizmetleri Sendikası)	HÜRRIYETÇİ KAMU-SEN	98	25	0,02

EĞİTİM, ÖĞRETİM VE BİLİM HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda alışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
2	762.728	TÜRK EğİTİM - SEN (Türkiye Eğitim ve ğretim Bilim Kültür Hizmet Kolu Kamu alışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	12	127.846	16,76
		EğİTİM - SEN (Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası)	KESK	14	139.429	18,28
		EğİTİM - BİR - SEN (Eğitimciler Birliği Sendikası)	MEMUR-SEN	28	58.372	7,65
		TEM - SEN (Tüm Eğitimciler ve Eğitim Müfettişleri Sendikası)	BAğİMSİZ	43	1.946	0,26
		HR EğİTİM-SEN (Hürriyetçi ğretim Bilimleri Hizmetleri Sendikası)	HÜRRİYETÇİ KAMU-SEN	93	57	0,01
		BAğİMSİZ EğİTİMCİLER SENDİKASI (Bağimsiz Eğitimciler Sendikası)	BASK	94	429	0,06
		ğRETMEN-SEN (ğretmenler Eğitim ğretim ve Bilim alışanları Sendikası)	BAğİMSİZ	106	27	0,00
		ANADOLU EğİTİM-SEN (Anadolu Eğitim ğretim ve Bilim Hizmetleri Sendikası)	BAğİMSİZ	112	68	0,01

YEREL YÖNETİM HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda alışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
4	80.376	TÜM BEL - SEN (Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikası)	KESK	20	27.941	34,76
		TÜRK YEREL HİZMET - SEN (Türkiye Yerel Yönetim Hizmetleri Kolu Kamu Görevlileri Sendikası)	TÜRKİYE KAMU – SEN	25	13.570	16,88
		YNES (Ulusal Yerel Yönetim Memurları Sendikası)	BAğİMSİZ	37	11	0,01
		BEM - BİR - SEN (Belediye ve Mahalli İdare alışanları Birliği Sendikası)	MEMUR-SEN	51	18.264	22,72

SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
3	313.227	TÜRK SAĞLIK - SEN (Türkiye Sağlık ve Sosyal Hizmetler Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU – SEN	5	65.561	20,93
		SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası)	KESK	16	38.924	12,43
		SAĞLIK - SEN (Sağlık ve Sosyal Hizmet Çalışanları Sendikası)	MEMUR-SEN	30	26.842	8,57
		BİRLEŞİK SAĞLIK - İŞ (Birleşik Sağlık ve Sosyal Hizmet İşkolu Çalışanları Sendikası)	BAĞIMSIZ	39	1.426	0,46
		SAĞLIK-BİR (Sağlık Çalışanları Birliği Sendikası)	BAĞIMSIZ	50	1	0,00
		BAĞIMSIZ SAĞLIK - SEN (Bağımsız Sağlık ve Sosyal Hizmetler Kamu Görevlileri Sendikası)	BASK	87	798	0,25
		ANADOLU SAĞLIK-SEN (Anadolu Sağlık Hizmetleri Sendikası)	ANADOLU KAMU-SEN	108	29	0,01

BASIN, YAYIN VE İLETİŞİM HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
5	50.565	TÜRK HABER - SEN (Türkiye Haberleşme, Kağıt ve Basın-Yayın Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU – SEN	6	16.418	32,47
		HABER - SEN (Basın Yayın ve İletişim Emekçileri Sendikası)	KESK	19	6.341	12,54
		BİRLİK HABER - SEN (Birlik Haberleşme ve İletişim Çalışanları Sendikası)	MEMUR-SEN	53	5.165	10,21
		BAĞIMSIZ HABER - SEN (Bağımsız Haberleşme ve Basın-Yayın Hizmet Kolu Kamu Görevlileri Sendikası)	BASK	102	1.502	2,97
		HÜR HABER - SEN (Hürriyetçi Basın, Yayın ve İletişim Hizmetleri Sendikası)	HÜRRİYETÇİ KAMU-SEN	83	18	0,04

	ANADOLU HABER - SEN (Anadolu Haber Basın-Yayın Hizmetleri Sendikası)	ANADOLU KAMU-SEN	103	11	0,02

KÜLTÜR VE SANAT HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda alıŖan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	SendikalaŖma Oranı (%)
6	11.486	TÜRK KÜLTÜR SANAT - SEN (Türkiye Kültür ve Sanat Hizmetleri Kamu Görevlileri Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	8	1.812	15,78
		KÜLTÜR SANAT - SEN (Kültür ve Sanat Emekçileri Sendikası)	KESK	10	3.059	26,63
		KÜLTÜR MEMUR - SEN (Kültür Memurları Sendikası)	MEMUR-SEN	84	317	2,76

BAYINDIRLIK, İNŖAAT VE KÖY HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda alıŖan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	SendikalaŖma Oranı (%)
7	25.773	TÜRK İMAR - SEN (Türkiye İmar ve İnŖa Hizmetleri Kamu Görevlileri Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	22	6.552	25,42
		YAPI YOL - SEN (Yol, Yapı, Altyapı, Bayındırlık ve Tapu kadastro Kamu Emekçileri Sendikası)	KESK	29	5.398	20,94
		BAYINDIR MEMUR - SEN (Bayındır, İnŖaat ve Köy Hizmetleri ÇalıŖanları)	MEMUR-SEN	55	1.212	4,70
		BAĞIMSIZ YAPI İMAR - SEN (Bağımsız Yapı ve İmar ÇalıŖanları Sendikası)	BASK	86	245	0,95

ULAŞTIRMA HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
8	23.720	TÜRK ULAŞIM - SEN (Türkiye Ulaştırma Hizmet Kolu Kamu Görevlileri Sendikası)	TÜRKİYE KAMU – SEN	11	6.949	29,30
		BTS (Birlik Taşımacılık Çalışanları Sendikası)	KESK	21	3.159	13,32
		ULAŞTIRMA MEMUR SEN (Ulaştırma Çalışanları Memur Sendikası)	MEMUR-SEN	85	2.285	9,63
		BAĞIMSIZ ULAŞIM - SEN (Bağımsız Ulaştırma Hizmetleri Kamu Görevlileri Sendikası)	BASK	104	287	1,21
		ANADOLU ULAŞIM - SEN (Anadolu Ulaştırma Hizmetleri Sendikası)	ANADOLU KAMU-SEN	107	42	0,18

TARIM VE ORMANCILIK HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
9	47.049	TARIM ORKAM - SEN (Tarım Orman ve Hayvancılık Hizmet Kolu Kamu Emekçileri Sendikası)	KESK	4	6.315	13,42
		TÜRK TARIM ORMAN - SEN (Türkiye Tarım-Orman ve Gıda Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	24	17.437	37,06
		TOÇ BİR - SEN (Tarım-Orman Çalışanları Birliği Sendikası)	MEMUR-SEN	34	7.057	15,00
		BATOÇ-SEN (Bağımsız Tarım-Orman ve Çevre Sendikası)	BASK	90	374	0,79

ENERJİ, SANAYİ VE MADENCİLİK HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
10	46.448	TÜRK ENERJİ - SEN (Türkiye Enerji Sanayi ve Madencilik Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)	TÜRKİYE KAMU – SEN	7	9.593	20,65
		ESM (Enerji, Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası)	KESK	27	7.827	16,85
		ENERJİ BİR - SEN (Enerji, Sanayi ve Madencilik Hizmetleri Çalışanları Birliği Sendikası)	MEMUR-SEN	35	3.426	7,38
		BAĞIMSIZ ENERJİ - SEN (Bağımsız Enerji, Sanayi ve Madencilik Hizmet Kolu Kamu Görevlileri Sendikası)	BASK	91	331	0,71
		ANADOLU ENERJİ - SEN (Anadolu Enerji, Sanayi ve Madencilik Hizmetleri Sendikası)	BAĞIMSIZ	111	8	0,02

DIYANET VE VAKIF HİZMETLERİ

Hizmet Kolu	Hizmet Kolunda çalışan Memur Sayısı	Kamu Görevlileri Sendikasının Unvanı	Bağlı Olduğu Konfederasyon	Sendika Dosya No	Toplam Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
11	72.110	TÜRK DIYANET VAKIF - SEN (Türkiye Diyanet ve Vakıf Hizmetleri Kolu Kamu Görevlileri Sendikası)	TÜRKİYE KAMU - SEN	9	22.168	30,74
		DIYANET - SEN (Türkiye Diyanet ve Vakıf Görevlileri Sendikası)	MEMUR-SEN	18	27.799	38,55
		DİVES (Diyanet ve Vakıf Emekçileri Sendikası)	KESK	74	103	0,14

Toplam Memur Sayısı:	1.584.490	Toplam Sendikalı Memur Sayısı:	747.617	47,18
-----------------------------	------------------	---------------------------------------	----------------	--------------

Dosya No	KAMU GÖREVLİLERİ KONFEDERASYONLARININ ÜNVANI	TOPLAM ÜYE SAYISI
17	KESK (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu)	264.060
28	TÜRKİYE KAMU-SEN (Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu)	316.038
52	MEMUR-SEN (Memur Sendikaları Konfederasyonu)	159.154
92	BASK (Bağımsız Kamu Görevlileri Sendikaları Konfederasyonu)	4.696
99	HÜRRİYETÇİ KAMU-SEN (Hürriyetçi Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu)	100
109	ANADOLU KAMU-SEN (Anadolu Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu)	82
98	BAĞIMSIZLAR	3.487
	GENEL TOPLAM	747.617

GENEL MALİ SEKRETERLİK
DÖNEM FAALİYETİ

GİRİŞ

Mali çalışma ve uygulamalarımız, öncelikle mevzuat hükümleri ve BES'in genel amaç, politika ve ilkelerine göre yapılmıştır.

- Amaç ve ihtiyaç dışında harcama yapılmamaya çalışılmış, kaynakların etkili ve tasarruf kurallarına uygun olarak yapılmasına özen gösterilmiştir. Gelirimizin (üye aidatları) dalgalı olmaması ve düzenli olması bakımından, üye aidatlarına ilişkin tevkifat listeleri düzenli olarak bilgisayar ortamına geçirilmiş ve takibe alınmıştır.
- Sendikamızın günlük ve dönemsel ihtiyaçları dışındaki üye aidat gelirleri fonlarda ve diğer yatırım araçlarında değerlendirilmiş olup, verimli fon kullanımı sağlanmıştır. Bu çerçevede 2004 takvim yılında 2.907,47 YTL, 2005 takvim yılında ise 1.202,46 YTL fon satış geliri elde edilmiştir.
- Yönetim dönemimiz boyunca toplam 1.901.292,42 YTL gelirimiz oluşmuştur. Buna karşılık olarak toplam 1.977.242,98 YTL gider oluşmuştur. Aradaki fark, 2001 yılından bu yana aralıklarla oluşan KESK aidat borçlarıdır.
- Aynı dönemde 983.103,96 YTL. Şube ve temsilciliklere avans gönderilmiştir. Yani yaklaşık %52 oranında aidat gelirleri şube ve temsilciliklere gönderilmiştir.
- Şube ve temsilcilikler kendilerine gönderilen bu avansın 921.019,83 YTL'sini gidere dönüştürüp, belgesini Genel Merkeze intikal ettirmiştir. Aradaki farkın belgeleri henüz Genel Merkeze intikal etmemiştir.
- Yönetim dönemi boyunca Genel Merkezin giderleri ise 1.056.223,15 YTL. olmuştur.

Örgütümüzün giderlerinin büyük bir bölümü merkezileştiği için nispi olarak Genel Merkezin giderleri büyümüş görünmektedir. (Muhtasar vergi ödemeleri gibi)

Örgütün 31.12.2005 takvimi ile mevcutları;

Kasa	: 1.161,96 YTL.
Banka	: 1.008,23 YTL.
Bankadaki yatırım	: 20.315,38 YTL.
Teminattaki varlıkları	: 2.697,15 YTL.
Demirbaşları	: 55.117,58 YTL.
Gayri maddi kıymet (hakları)	: 754,00 YTL.

Aynı tarih itibari ile borçları ise;

KESK borçları	: 67.615,78 YTL.
Dışarıdan temin edilen mal ve hizm.	: 2.941,00 YTL.
Genel Merkez ve Şubelere	: 7.278,05 YTL.

Aidat muhtasar ve SSK borçları

(bu borçlar süresi gelmeyen dönem borçlarıdır)

31.12.2005 tarihi itibariyle ile;

Genel Merkezde	: 5
Ankara 1 Nolu Şubede	: 1
Ankara 2 Nolu Şubede	: 1
Mersin Şubede	: 1
İzmir Şubede	: 1
Diyarbakır Şubede	: 1
Bursa	: 1

İstanbul 1 Nolu Şubede : 1

İstanbul 2 Nolu Şubede : 1

İstanbul 3 Nolu Şubede : 1 olmak üzere toplam 14 personel istihdam edilmiştir.

Diğer taraftan yönetim dönemimiz sürecinde şu işler yapılmıştır.

- Risklerin bertaraf edilmesi bakımından, Genel Merkez demirbaşları sigortalanmıştır. Şube ve Temsilcilik demirbaşların en son envanterinin çıkarılması çalışmaları yapılmıştır.
- Şube, Temsilcilik ve Genel Merkez bir bütün olarak personel işlemleri ile, SSK bildirge ve muhtasar beyanları Genel Merkezce yapılmış, kira stopajları, dolaylı muhtasar beyannameleri merkezileştirilmiştir.
- Bilgisayar eksikliği olan şubelerimize bilgisayar ihtiyaçları giderilmiştir.
- Gelir idaresinin yeniden yapılandırılması ile ilgili eylemlilik çerçevesinde gerçekleşen sürgün, cezai işlemlerin telafisi için çalışmalar yapılmış, bu durumdaki üyelerimize maddi destek sağlanmıştır.

Bilgilerinize arz olunur.

GENEL EĞİTİM SEKRETERLİĞİ
DÖNEM FAALİYETİ

MERKEZİ EĞİTİM PROGRAMI

Dünyamız iktisadi,siyasi ve sosyal yönden ağır sorunlar yaşamaktadır. Bu sorunları çözmek için yapılan çalışmalar sorunları çözmediği gibi sorunları daha da derinleştirmekte, ulusal,sınıfsal ve cinsiyetsel çatışmalara yol açmaktadır.

Yaşanan bu çatışmalar toplumsal uyumsuzlukların göstergesidir. Uyumsuzluk insanların ihtiyaçlarının giderilmediği ortamlarda oluşur. Bu açıdan bireylerin,sınıfların veya ulusların ihtiyaçlarının doğru tespit edilmesi hayati bir önem taşımaktadır. Çoğu kez egemenler, geniş kesimlerin ihtiyaçlarını belirsizleştirilmek için yanlış bilgilendirmelere girişir. Ezilenlerin,sömürülenlerin,emekçilerin kendi ihtiyaçlarından uzaklaşması ve egemenlerin taleplerinin savunucusu durumuna getirmek için bilgiyi tekeline alır. Sömürülenlerin çarpık bilgilerle donatıp belleksizleştirir. Böylece bir avuç mutlu azınlık geniş mutsuz çoğunluğu yönetmiştir. Bu nedenle tarih boyunca bilgi en önemli mülkiyet haline gelmiştir.

Sendikamızın en önemli işlevlerinden birisi üyelerini sınıf bilinci ile donatmak haklarının bilinçli savunucusu yapmaktır.

Bu çerçevede sendikamızın 3.dönem 1.eğitim programı çerçevesinde 11.08.2004 tarih ve 2004 Sayılı yazı ile şube ve temsilcilikler bilgilendirilmiş ve eğitim programı rapor halinde örgüte gönderilerek görüş ve öneriler istenmiştir.

Daha etkin ve döneme cevap olacak bir sendikal faaliyet için gerçekleştirilecek olan eğitimin planlanması aşamasında aşağıdaki şu noktalar üzerinde durulacağı önemle belirtilmiştir.

Eğitimin ana teması kadro ve eğitimciler eğitimi olarak belirtilmiş olup,bu anlamda eğitimin hedefi 3 ana başlık altında toplanmıştır.

- 1-Örgütün içinde geçtiği koşulların ve yaşadığı sorunları göz önünde bulundurulması.
- 2-Eğitimin örgütlenmeği hedef Alması,başarısının örgütlenmeye katkısıyla ölçülmesi.
- 3-Örgütte yeni ve genç kadroların yetiştirilmesi.

Aynı zamanda, örgütün içinden geçtiği koşullar göz önünde bulundurulduğunda, Kamunun yeniden yapılandırılması çerçevesinde TBMM'nin Personel rejimi, Vergi/Gelir İdaresi, Sosyal Güvenlik, vs. yasaların gündemine almasıyla karşı mücadele döneminin de başlayacağı göz önünde bulundurulduğunda, eğitimler aracılığı ile örgütün kolektif gücünün artırılması amaçlanmaktadır.

EĞİTİMİN YÖNTEMİ

Eğitimin teması kamunun yeniden yapılandırılması çerçevesinde, Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Gelir İdaresinin yeniden yapılandırılması, Sosyal Güvenlik Reformları, Sayıştay Yasa Tasarısı konularında konferans ve tartışma yönteminin yanı sıra, karşı reform çalışmalarına karşı örgütümüzün hazırlanması ve örgütlenme sorunlarımız hakkında atölye ve grup çalışmaları yapılması hedeflenmiştir.

EĞİTİMİN PLANLANMASI

Çalışanların çoğunluğu 3 metropol il olan ANKARA/İSTANBUL/İZMİR illerinde toplanmış olduğundan öncelikle bu 3 ilde eğitimin gerçekleştirilmesi planlanmış, İlk grup Merkezi il olan ANKARA ilinde 03.04.05-09-2004 tarihlerinde raporda planlanan şekli ile hayatta geçirilmiştir.

ANKARA merkezli planlanan eğitime, Ankara, Çorum, Kayseri, İstanbul 3 nolu şube İzmir, Bursa, Antalya, Zonguldak, Samsun, Adana Merkez iller ile Kırşehir, Nevşehir temsilciliklerin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Katılmayan iller Ankara merkezli Kırıkkale, Aksaray, Yozgat, Çankırı, Niğde. Merkezi illerden İstanbul 1.2 nolu şubeler Trabzon, Diyarbakır, Van illeri olmuştur.

İZMİR merkezli eğitim 01.02.03.10-2004 tarihlerinde İzmir, Aydın, Denizli, Manisa Şubeleri ile Uşak il temsilciğinin katılımı ile yapılmıştır. Afyon il temsilciliğinden katılım sağlanılmamıştır.

İSTANBUL merkezli eğitim 08.09-10-2004 tarihlerinde İstanbul 1.2.3. nolu Şubeler ile Kocaeli, Edirne Şubeleri ile Sakarya ve Kırklareli il Temsilciliklerden katılımı yapılmıştır. Tekirdağ, Düzce, Yalova il Temsilcilikleri katılım sağlamamışlardır.

Eğitim programı çerçevesinde yapılan atölye çalışmaları Ankara Eğitimi atölye çalışmaları örgüte gönderilmiş İzmir ve İstanbul Eğitim grupları atölye çalışmaları örgüte gönderilecektir.

Ancak yapılan eğitimlerde 3 büyük metropol ilde görülen eksiklikler dikkate alındığında şubeler ve genel merkez koordineli atölye çalışmalarının devamının sağlanması ve bu çalışmaların örgütlüğe yansıtılması ile eksikliklerin giderilmesi nedeniyle zamana ihtiyaç duyulduğu tespit edilerek eğitim raporunda belirtilen merkezi illerin eğitimi 15 Kasım 2004 tarihinden itibaren MYK'ca belirlenecek takvimle hayata geçirilecektir.

EĞİTİM SONUCUNDA ALINAN ÖNERİLER

Anlamamız gerekir ki, bilgi derin bir kuyuya atılmış durumdadır. Bilgiye ulaşmak için el ele tutuşalım ve onu tüm insanlığı aydınlatmak üzere açığa çıkaralım.

Bu amaçla sendikamız yeni dönemde eğitim ve örgütlenmede şube ve temsilciliklerden alacağı önermelerle aktif bir çalışmayı esas alacaktır.

Bilindiği gibi bilgi yaşam buldukça anlam kazanır. Aksi taktirde bilgi gereksiz bir yük olarak ağırlık yapmaktan başka bir işe yaramaz. Ülkemizin ve sendikamızın da en önemli sorunu bu durumdur. Ülkemizde yaşamda karşılığı olmayan bilgilerle ve bilgiçlerle doludur. Bir çok çalışmamız ve üyemiz “yeni bir eğitime ne ihtiyaç var? Bunları daha kaç kez dinleyeceğiz?” diye düşünmektedir. Oysa bilmenin ve bilgilenmenin ölçütü bildiklerimizi yapabilmekte aranmalıdır. Yaptıklarımız ihtiyaçlarımızı karşılamadığı açıktır. Gerçek şu ki! Yaşam bizler için çekilmez bir durumdadır. Bu amaçla eğitim anlayışımızın özünü yaşamı değerli kılmak olacaktır. Diğer bir deyişle “ teori pratik için olacaktır”

Eğitim! “İstendik davranışların kazandırılmasıdır.” Yıllarca sistemin istediği ve bizden beklediği davranışları göstermek için eğitildik. Sistem bizleri kendisi için eyitip öyle bir duruma getir diki! Kendi gerçekliğimizden uzaklaştık. Çoğu kez sistemin onayladığı insan tipine ulaşmak için benliğimizden uzaklaşmaya başladık. Şimdi kendimizi aradığımızda ve samimi olarak kendimizi incelediğimizde ne kadar kendimiziz? Belli değildir.

Savaşsız sömürsüz insanca bir yaşam arzusu içinde olan bizler bu hedeflere varmak için öncelikle hangi durumda olduğumuzu iyi kavramalıyız. Çünkü bir yerlere varmak isteyenlerin hangi yöne gitmesi gerektiğini belirleyen nerede ve nasıl durduğudur. Bu amaçla öncelikle biz neredeyiz? Hangi noktadayız? Sorusunun cevabını doğru belirlemek zorundayız. Bunun içinde ciddi bir eğitimle kendimizle hesaplaşmak mecburiyetindeyiz. Konumumuzu belirlemek eksikliklerimizle yüzleşmek ve onlarla hesaplaşmak ve gerçekliğimiz üzerinden amaca ulaşmak bir görev olarak bizleri beklemektedir.

Genelde dünyada özelde ülkemizde ve sendikamızda çok ta olumlu gelişmelerin yaşanmadığını çoğunluğumuz bilmekteyiz. Bu temeldeki eleştirilerimiz hiçte haksız sayılmaz. Ancak sorunun üzerine yürümek yerine şikayetçi olmak, sorunun çözümünü başkalarından beklemek değil midir.? Sendikalarımız üyeleriyle bir bütündür. Bu sorunların ortadan kaldırılması da topyekün bir mücadeleyi zorunlu kılmaktadır. Uygulamak istediğimiz eğitim

kendimizde, sendikalarımızda doğruyu tesis etmeye dönüktür. Çoğu kez başkalarını suçlamak en kolaycı yoldur. Suçu dışarıda aramamalıyız. Başkalarını suçlamak çözümü başkalarından beklediğimizi gösterir. Şurası unutulmamalıdır ki! Çözüm gücü biziz. Bizler kendi içimizdeki yanlışları yendikçe güçlenmeğe devam edeceğiz. Bu nedenle eğitim anlayışımız kendimizle savaşıma anlayışı olacaktır.

En değerli eğitim bile dostluk, yoldaşlık, mücadele arkadaşlığı duygularından uzak ele alındığında verime değil de verimsizliğe dönüşmektedir. Bu çerçevede bakıldığında eğitim bir zihniyet devrimi anlayışı içerisinde ele alınmalıdır. Gerek sistemin çabaları gerekse yaptığımız eksiklikler aramızdaki güvene,sevgiye, duygu bağlılığına zarar vermektedir. Sendikamız kendi ekseninde bir aile olarak tanımlanmalıdır. Ailemiz kimi zaman üyelerinin acılarına,sevgilerine ortak olmakta gecikmiş olabilir. Ama yüreklerimizin aynı duyguları paylaştığı bilince çıkarılmalıdır. Planladığımız eğitim duygudaşlığı yaratma, zihniyette atılım yapmayı amaçlamaktadır.

Bu eğitim çalışmamız sistemin kirlerinden pisliklerinden arınma çalışması olmalıdır. Bu dönemsel eğitim bir temizlenme ve gerçeklerle doğru beslenme çalışması olacaktır. bu eğitim ile bu güne kadar gerçekleştirdiğimiz olumluluklar daha berrak bir şekilde ortaya çıkmasını sağlamalıyız.

Anlamamız gerekir ki,bilgi derin bir kuyuya atılmış durumdadır. Bilgiye ulaşmak için el ele tutuşalım ve onu tüm insanlığı aydınlatmak üzere açığa çıkaralım.

Eğitim Alanında Yürütülün Çalışmalar

Sendikamızın 3. Dönem 1. eğitim programı çerçevesinde 11.08.2004 tarih ve 2004 Sayılı yazı ile şube ve temsilcilikler bilgilendirilmiş ve eğitim programı rapor halinde örgüte gönderilerek görüş ve öneriler istenmiştir.

Daha etkin ve döneme cevap olacak bir sendikal faaliyet için gerçekleştirilecek olan eğitimin planlanması aşamasında aşağıdaki şu noktalar üzerinde durulacağı önemle belirtilmiştir.

Eğitimin ana teması kadro ve eğitimciler eğitimi olarak belirtilmiş olup bu çerçevede eğitimin hedefi 3 ana başlık altında toplanmıştır.

- 1- Örgütün içinden geçtiği koşulların ve yaşadığı sorunların göz önünde bulundurulması.
- 2- Eğitimin örgütlenmeyi hedef alması, başarısının örgütlenmeye katkısıyla ölçülmesi.
- 3- Örgütte yeni ve genç kadroların yetiştirilmesi.

Aynı zamanda, örgütün içinden geçtiği koşullar göz önünde bulundurulduğunda, kamunun yeniden yapılandırılması ve TBMM'nin Ekim ayında açılması ile birlikte gündeme gelecek olan personel rejimi, Vergi/Gelir İdaresi, Sosyal Güvenlik vs. yasalarına karşı mücadele döneminin de başlayacağı göz önünde bulundurulduğunda, eğitimler aracılığı ile örgütün kolektif gücünün artırılması amaçlanmıştır.

Eğitim Yöntemi:

Eğitimin teması Kamunun yeniden yapılandırılması çerçevesinde, Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Gelir İdaresinin yeniden yapılandırılması, Sosyal Güvenlik Reformları, Sayıştay

Yasa Tasarısı konularında konferans ve tartışma yönteminin yanı sıra, karşı reform çalışmalarına karşı örgütümüzün hazırlanması ve örgütlenme sorunlarımız hakkında atölye ve grup çalışmaları yapılması hedeflenmiştir.

Eğitimin Planlanması:

Üyelerimizin çoğunluğu 3 metropol ilde toplanmış olduğundan öncelikle bu illerde eğitim gerçekleştirilmesi planlanmış, ilk grup ANKARA eğitimi 03.04.05/09/2004 tarihlerinde raporda planlanan şekli ile eksikliklere rağmen hayata geçirilmiştir.

ANKARA merkezli planlanan eğitim, Ankara'dan 22 üye ve yönetici, Çorum, Kayseri, şubeleri ile Kırşehir ve Nevşehir temsilciliklerinden, Merkezi illerden ise İstanbul 3 no'lu İzmir, Bursa, Antalya, Zonguldak, Samsun, Adana şubelerinden 18 üye ve yönetici olmak üzere toplam 40 kişi ile yapılmıştır.

Ankara Merkezli Kırıkkale, Aksaray, Yozgat, Çankırı, Niğde illerinden katılım sağlanmamıştır.

Merkezi illerden İstanbul 1 ve 2 No'lu şubeler ile Trabzon, Diyarbakır, Van illerinden katılım sağlanılmamıştır.

EĞİTİM PROGRAMI:

03.09.2004 Cuma

- 10:15-10:25 Açılış (Döndü TAKA Genel Sekreter)
10:25-10:45 Proje Sunumu (Hakan ARSLAN)
11:00-11:45 Devletin Yeniden Yapılandırılmasının Ekonomik politikası (Cem SOMEL)
13:30-14:15 Dünyada ve Türkiye'de Devlet Aygıtının Kurumsal Dönüşümü
(Onur KARAHANOGULLARI)
15:30-16:15 Devlet yönetimin ve işin yeniden örgütlenmesi ve iş gücü reformu
(Sonay BAYRAMOĞLU)
17:30-18:30 Kurumların yeniden yapılandırılması (Hakan ARSLAN)

04.09.2004 Cumartesi

- 10:00-10:45 Örgütlenme sorunları ve bilgilendirme
(Gn. Eğt. Sek. Mehmet KARAASLAN, Gn. Bas.Yay.Sek. Selma GÜRKAN)
11:00-11:45 Devletin Yeniden Yapılandırılması Sürecinde Kamuda Kadın Emeği
(Fevziye SAYILGAN)
12:00-12:30 Tartışma
13:30-17:30 BES 'in örgütlenme sorunları üzerine atölye çalışmaları, rapor ve sunuşlar

05:09 2004 Pazar

- 10:00-12:30 Atölye çalışması
(Devletin Yeniden Yapılandırılmasının İşyerleri ve Örgüt Üzerindeki Etkileri ve BES ne yapmalı)

2. Grup Eğitim

Merkezi Eğitim programı çerçevesinde, 1-2-3 Ekim 2004 tarihlerinde İzmir, 7-8-9 Ekim 2004 tarihlerinde İstanbul Şubeleri gerçekleştirilmiş olup, bu eğitimlere Genel Başkan, Genel Eğitim Sekreteri, Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

19-21 Ekim PSI'nin kamu reformuna ilişkin Romanya Bölge Eğitim Programına Genel Eğitim Sekreteri, Genel Mali Sekreter ve Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

KESK ve PSI Eğitim sekreterleri toplantılarına katılmıştır.

05.01.2005 tarihinde Şube ve Temsilciliklerde yapılan faaliyetlere ilişkin rapor istenmiş, yazımıza İzmir, İstanbul 2 Nolu, Zonguldak Şubeleri cevap vermiştir.

8.01.2005 tarihinde Ankara merkezli Genel Merkez çalışma grubunun oluşturulması için yazılı çağrımıza işyeri temsilcileri Nedime Korkmaz, Cemile Erdoğan ve Leman Kiraz olumlu cevap vermiş olup, Genel Merkez adına Genel Eğitim Sekreteri Mehmet Karaaslan ve Genel Basın Yayın Halkla İlişkiler ve Dış İlişkiler Sekreteri Selma Gürkan katılımlı ile merkezi gelir idaresi çalışma grubu oluşturularak Akademisyenler Aziz Konukman, Soner Bayramoğlu, Yiğit Bayramoğlu, Yüksel Akkaya, Zafer Yılmaz ve Hakan Aslan'ın görüşleri alınarak gelir idaresinin yeniden yapılandırılması üzerine rapor düzenlenerek Şube ve Temsilciliklere gönderilmiştir.

15.02.2005-22.02.2005 tarihleri arasında İstanbul-Ankara yürüyüşünün alt hazırlıkları ve gelir idaresinin iş yerlerinde anlatılması için Genel Eğitim ve Genel Örgütlenme Sekreterleri ve Eğitim Uzmanı Hakan Aslan'ın katılımı ile İstanbul özelinde Zeytinburnu Vergi Dairesi'nde 40 kişi, Kağıthane Kompleksinde 60 kişi, Kartal Kompleksinde 200 kişi, Ümraniye, Sarıgazi, Nakil Vasıtaları Kompleksinde 200 kişi, Kadıköy Kompleksinde 100 kişi, Nuriyosmaniye Vergi Dairesi Müdürlüğünde 30 kişinin katılımı ile eğitim verilmiştir. Ayrıca, 19.02.2005 tarihinde İstanbul 2 Nolu Şubede, İstanbul Şube Yönetimleri ile temsilci, kadro ve üyelere yönelik yaklaşık 4 saat eğitim çalışması yapılmıştır.

20.03.2005-21.03.2005 tarihleri arasında, Kayseri Şubenin organizasyonu ile Genel Eğitim Sekreteri Mehmet KARAASLAN ve Genel Örgütlenme Sekreteri Abidin SIRMA'nın katılımı ile yaklaşık 400 kişiye 2 günlük eğitim çalışması yapılmıştır.

Üyesi bulunduğumuz ve 3 yıldır PSI üyesi sendikalarca sürdürülen "Kamu Hizmetleri" konulu eğitim çalışmalarının son aşaması olan bölgesel konferanslardan Van, Bursa ve Diyarbakır illerinde yapılacak konferansların koordinasyonu Genel Eğitim Sekreterliğimiz tarafından yürütülmektedir. 18.06.2005 tarihinde, Bursa İl Defterdarlık Hizmet Binasında "Kamu Nereye" Eğitim Semineri, Akademisyenler Marmara Üniversitesi'nden Özgür MÜFTÜOĞLU ile Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden Onur KARAHANOĞLU'nun katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Kamu emekçileri sendikalarından ve halktan yaklaşık 100-120 kişinin katılımı olmuştur.

8 Ekim 2005 tarihinde PSI Türkiye sendikaları tarafından "Nitelikli Kamu Hizmetleri" konulu genel eğitim projesi çerçevesinde yapılan ve Genel Eğitim Sekreterliğimizce örgütlenen Van Eğitim Programı gerçekleştirilmiştir. Bu eğitim çalışmasına Genel Eğitim Sekreterinin yanı sıra, Genel Başkan konuşmacı olarak katılmıştır.

Konfederasyonumuz KESK başta olmak üzere Genel Merkez ve diğer demokratik kitle örgütlerinin eylem ve etkinlikleri Sendikamızın saldırı yasalarına karşı sürdürdüğü mücadele nedeniyle, geliştirilen adli ve idari soruşturmalar, disiplin cezaları ve ek ücret kesintilerinin telafisi nedeniyle ortaya çıkan maddi olanaksızlıklar nedeniyle, eğitim programımız tam olarak gerçekleştirilememiştir.

GENEL HUKUK VE TİS SEKRETERLİĞİ
DÖNEM FAALİYETİ

GENEL MERKEZİN TARAF OLDUĞU HUKUKSAL YARDIMLAR

	Adı Soyadı	Şubesi	Tarih	Konu
1-	T.Özgür Tekmil	İstanbul-3	26.03.2004	İşyeri Temsilcisinin sürgün işleminin iptali için Açılan dava
2-	Genel Merkez	Ankara	26.03.2004	Genel Kurul kararları ile ilgili olarak kesilen para cezasına karşı dava açılması
3-		Aydın	06.04.2004	Aydın'da memurların hafta sonu nöbet tutmalarına ilişkin dava temyiz edildi.
4-		Aydın	09.04.2004	Sendikal etkinliğe katılım nedeniyle yapılan ek ödeme kesintisinin iptali için yönetmeliğe karşı dilekçe örnekleri (Türkiye İş Kurumu)
5-	Serdal Savşçı	Diyarbakır	19.04.2004	Basın açıklamasından dolayı istenilen savunmaya cevap
6-	Mustafa Ayar	Antalya	20.04.2004	11 Aralık eylemi için istenilen savunmaya cevap
7-	Mustafa Ayar	Antalya	20.04.2004	11 Aralık eylemi için verilen soruşturma iznine karşı dava dilekçesi
8-		Ankara-1	20.04.2004	Hafta sonu tatilinde nöbet uygulamasına karşı dilekçeler hazırlandı
9-		Ankara	06.05.2004	JİTEM elemanının itiraflarına karşı suç duyurusunda bulunuldu.
10-	Akın Şişman	Kocaeli	11.05.2004	1 Mayıs afişlerinin asılmasından dolayı istenilen savunmaya cevap
11-	Şah İsmail Harmancı	Adıyaman	13.05.2004	Basın açıklaması nedeniyle istenilen savunmaya cevap
12-	Meryem Sipahi	Diyarbakır	22.05.2004	1 Mayıs kutlamaları için yapılan eylem için istenen savunmaya cevap
13-	Edip Binbir	Diyarbakır	24.05.2004	OHAL sürgününün davasının temyizi
14-	Hasan Turanlı	Kocaeli	26.05.2004	Radyoya verilen basın demeci için istenen savunmaya cevap

15-	Fisun Başeli	İstanbul-1	26.05.2004	İşyeri Temsilcisinin sürgün edilmesine karşı dava açılmıştır.
16-	BAĞ-KUR	Ankara	28.05.2004	Zorunlu fazla mesaiye karşı hukuk görüşü
17-	Saadet Altun	Kocaeli	04.06.2004	Sendika afişini asmaktan dolayı verilen disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi
18-	Hasan Turanlı	Kocaeli	11.06.2004	Basın demecine izinsiz katılmak gerekçesiyle istenilen savunmaya cevap
19-	EMEKLİ SANDIĞI	Ankara	16.06.2004	Görevde Yükselme Yönetmeliği için hukuk görüşü.
20-	HAKKARİ VALİLİĞİ-ILO	Hakkari	18.06.2004	Sendikal faaliyet engellenmesine karşı şikayet dilekçeleri hazırlandı.
21-	Hasan Turanlı	Kocaeli	20.06.2004	Ek ödeme kesintisine karşı dava dilekçesi
22-	Fikret Aslan	Ankara-1	21.06.2004	Sendikal faaliyetten dolayı istenen savunmaya cevap
23-	Mevlüt Çakmak	Ankara-1	05.07.2004	Sendika Temsilcisinin işyeri değişikliğine karşı dilekçe örneği
24-	Serdal Savaşçı	Diyarbakır	05.07.2004	Savunma istemine cevap örneği
25-	MALİYE BAKANLIĞI	Samsun	06.07.2004	Sivil Savunma çalışanlarının fazla çalışmalarını düzenleyen yönetmeliğine açılan davanın temyizi yapıldı.
26-	BAĞ-KUR		27.07.2004	Bağ-Kur Ek Ödeme Yönetmeliği davası temyiz edildi.
27-		Ankara	28.07.2004	2002 tarihli Maliye Bakanlığı Görevde Yükselme Yönetmeliğinin davası temyiz edildi.
28-	Hasan Turanlı	Kocaeli	20.08.2004	Basın açıklaması istenen savunmaya cevap
29-	Rasim Pamuk	Antalya	25.08.2004	Disiplin soruşturması için istenen savunmaya cevap
30-		Ankara	25.08.2004	Nöbetçi memur uygulaması davası temyiz edildi.

31-	Nural Coşkun	Zonguldak	02.09.2004	Disiplin cezasının ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi örneği
32-	Naki Yasan	Ankara-1	23.09.2004	Emekli Sandığı ikramiyelerin mahsubuna karşı dilekçe örneği
33-		Ankara	29.09.2004	Eskişehir ve Bursa’da dağıtılan Türk Büro-Sen bildirimlerine karşı suç duyurusunda bulunuldu.
34-	Hasan Turanlı	Kocaeli	30.09.2004	Basın açıklaması nedeniyle verilen disiplin cezası ve ek ödeme kesintisi ayrı ayrı dava konusu yapılmıştır.
35-	Ahmet Turan	Ankara-1	17.10.2005	SSK hastanelerinin devrine karşı yapılan eylem nedeniyle verilen disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi.
36-	Ayşe Şimşek	Antalya	18.10.2004	İşyeri Temsilcisinin sürgününe karşı dava açıldı.
37-	Kocaeli ŞYK Üyeleri	Kocaeli	28.10.2004	Şube yöneticilerine 1 Mayıs afişlerini asmaları nedeniyle başlatılan soruşturma için AHİM’e başvurulmuştur.
38-		Ankara	11.11.2004	Ankara Valiliği’nin basın açıklamalarının yeri için yaptığı duyuruya karşı dava açıldı.
39	Hasan Turanlı	Kocaeli	17.11.2004	Disiplin cezasına açılan davaya ek savunma
40-	Osman Nuri Son	Mardin	26.11.2004	SSK hastanelerin devrine karşı yapılan eylem için açılan soruşturmaya savunma dilekçesi
41-	Selma Gürkan	Genel Mrk.	30.11.2004	KESK’in “ipek yolu” yürüyüşünde Nusaybin’deki polis saldırısı nedeniyle AHİM’e başvuru yapılmıştır.
42-	Ahmet Çoban	Nevşehir	16.12.2004	OHAL sürgününün eski görev yerine iadesinin idarece temyiz edilmesine karşı savunma yapıldı.
43-	ANKARA VALİLİĞİ	Ankara	17.12.2004	Ankara Defterdarlığı’nın izin genelgesinin iptali için dava açıldı.

44-	ANKARA DEFTERDARLIĞI	Ankara	17.12.2004	Defterdarlığın izin genelgesine karşı dava açıldı.
45-	Suphi İzol	Elazığ	22.12.2004	Soruşturma için savunma dilekçesi
46-	Ali Kemal Erdem	Bursa	27.12.2004	İşyeri Temsilcimizin sürgün davası temyiz edildi.
47-	Serdal Savaşçı	Diyarbakır	07.01.2005	KESK etkinliğine katılım nedeniyle istenilen savunmaya cevap
48-	Ahmet Turan	Ankara-1	12.01.2005	Angaryaya karşı yapılan işlemde dolayı istenilen savunmaya cevap
49-		Ankara	18.02.2005	Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ek Ödeme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
50-		Ankara-1	23.02.2005	Devlet Memurları Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
51-	ANKARA VALİLİĞİ	Ankara	07.03.2005	Basın açıklamaları için yer bildirilmesine karşı dava açıldı.
52-	Suphi İzol	Elazığ	07.03.2005	Demokratik hakkın kullanımı nedeniyle verilen disiplin cezasına itiraz dilekçesi
53-	Ahmet Çoban	Diyarbakır	10.03.2005	Mahkeme kararına uymayan Defterdar hakkında suç duyurusunda bulunuldu.
54-		Ankara	11.03.2005	11 Mart eylemine saldırıya karşı suç duyurusunda bulunuldu.
55-	T.İŞ KURUMU	Ankara	11.03.2005	İş Kurumunun kreşi için açılan dava temyiz edildi.
56-	Gülcan Kaya	Ankara-1	25.03.2005	İşyeri Temsilcisine disiplin cezası verilmesi ve sürgüne gönderilmesine karşı ayrı ayrı davalar açılmıştır.
57-	Hüseyin Gölpunar	Ankara-2	25.03.2005	Merkez Yöneticiliği dönemindeki kadro ilerlemesinin yapılması amacıyla dava açıldı.
58-		Zonguldak	28.03.2005	1 Aralık eylemi için üyelerimize açılan davaya katılım sağlandı.

59-	Fikret Aslan	Ankara-1	01.04.2005	İşyeri Temsilcimizin fazla çalışmasına izin verilmemesiyle ilgili suç duyurusunda bulunuldu.
60-	Naki Yasan	Ankara-1	04.04.2005	Emekli Sandığı ikramiyelerinin mahsubuna karşı dava açıldı.
61-	İŞ-KUR	Ankara	20.04.2005	İş Kurumu Ek Ödeme Yönetmeliğinin bazı maddelerinin iptali için dava açıldı.
62-	İŞ-KUR	Ankara	20.04.2005	Ek Ödeme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
63-	Ahmet Turan	Ankara-1	20.04.2005	SSK hastanelerin devrine karşı yapılan eylem için istenilen savunmaya cevap
64-	Gürsel Delice	Ankara-2	26.04.2005	Sendikal faaliyetin daire müdürünce engellenmesine karşı suç duyurusunda bulunuldu.
65-	Bülent Kaya	Ankara	27.04.2005	KESK tarafından Van'da yapılan Demokrasi ve Barış mitinginde görevlendirilen Genel Başkanımıza açılan davaya müdahil olundu.
66-	Leman Kiraz	Ankara-2	28.04.2005	MYK üyesi arkadaşımızın yönetim kurulu üyeliği sırasındaki emeklilik hakları için dava açılmıştır.
67-	Hüseyin Gölpunar	Ankara-2	05.05.2005	İşyeri Temsilcisinin tehdit edilmesine karşı suç duyurusu.
68-	Ayşe Şimşek	Antalya	06.05.2005	İşyeri Temsilcimizin sürgününe karşı dava açıldı.
69-	Suphi İzol	Elazığ	09.05.2005	İl Temsilcisinin sürgününe karşı dava açıldı.
70-	Bülent Kaya	Ankara	18.05.2005	Eğitim-Sen'in kapatılma davasına karşı İstanbul'dan başlatılan yürüyüşte gözaltına alınması nedeniyle davaya katılım sağlandı.
71-	Osman Nuri Son	Mardin	23.05.2005	Eğitim-Sen'in kapatılmasına karşı yapılan eylem nedeniyle açılan davaya beyanımız sunuldu.

72-	CEMAL BOYALI	Ankara	15.06.2005	Sendikamıza yönelik yayınlarına karşı suç duyurusunda bulunuldu.
73-		Kocaeli	15.06.2005	Kocaeli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nün sendikamız üyelerini istifa ettirmesine karşı suç duyurusunda bulunuldu.
74-	Mustafa Çınar	Ankara-1	15.06.2005	İşyeri Temsilcimizin temsiliyetinin kabul edilmemesine karşı Cemal Boyalı ve Cemal Kartal'a suç duyurusunda bulunuldu.
75-	Nurettin Durmuş	Kayseri	15.06.2005	Mart eylemlilikleri nedeniyle verilen disiplin cezasını yönetmelikle birlikte iptali için Danıştay'a dava açıldı.
76-	Nurettin Durmuş	Kayseri	15.06.2005	G.İ.Y.Y. eylemliliğinden dolayı verilen uyarma cezası yönetmelikle birlikte Danıştay'da dava açıldı.
77-	Ahmet Çoban	Diyarbakır	21.06.2005	OHAL sürgünü ile ilgili mahkeme kararının uygulanmasına karşı dava dilekçesi
78-	Hüseyin Gölpunar	Ankara-2	06.07.2005	YÖK eylemindeki gözlemciliği için açılan davaya müdahil olundu.
79-	Gülizar Ateş	Kocaeli	11.07.2005	Mart eylemlilikleri nedeniyle ŞYK üyemize verilen disiplin cezaları dava konusu yapılmıştır.
80-		Ankara	19.07.2005	Maliye Bakanlığı Ek Ödeme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
81-	Mustafa Çınar	Ankara-1	26.07.2005	İşyeri Temsilcimizin yok sayılması ve soruşturma açılması işlemine dava açılmıştır.
82-		Ankara	08.08.2005	Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Görevde Yükselme Yönetmeliğinin bazı maddeleri için dava açılmıştır.
83-		Ankara	09.08.2005	İş Kurumu Görevde Yükselme Yönetmeliğinin bazı maddeleri için dava açılmıştır.

84-	Gıyasettin Cin	Antalya	11.08.2005	İşyeri Temsilcimizin sürgünü dava konusu yapılmıştır.
85-	Kamuran Emir Yusuf UYAN	Ankara-2	29.08.2005	TİS görüşme sürecindeki eylemlilik nedeniyle yapılan suç duyurusuna karşı savunma hazırlandı.
86-	Osman Nuri Son	Mardin	14.09.2005	Basın açıklamasına katılması nedeniyle açılan davaya savunma
87-	ADALET BAKANLIĞI			Adalet Bakanlığı çalışanlarının mesaisinden yapılan gelir vergisi kesintisi için dilekçe örneği
88-	CEMAL BOYALI	Ankara	21.09.2005	Eylemlerdeki kamera çekimine karşı suç duyurusunda bulunuldu.
89-		Ankara	21.09.2005	Tüzükle ilgili suç duyurusuna karşı savunma verilmiş, dava düşmüştür.
90-	Bülent Kaya	Ankara	28.09.2005	Cemal Boyalı tarafından Genel Başkan ve Birgün Gazetesine açılan tazminat davasına katılındı.
91-		Konya	07.10.2005	Konya Şubemizin yerini boşaltması için açılan davaya karşı savunma hazırlandı.
92-	Ahmet Turan	Ankara-1	14.10.2005	SSK hastanelerinin devrine karşı yapılan eylem nedeniyle verilen disiplin cezasına itiraz dilekçesi
93-	Sabri Özdemir	Siirt	19.10.2005	Newroz kutlamaları nedeniyle açılan davaya savunma hazırlandı.
94-		Diyarbakır	25.10.2005	G.İ.Y.Y. sürecinde Diyarbakır'da yapılan eylem nedeniyle 97 çalışana açılan davaya sendikamız avukatının katılımı sağlanmıştır.
95-	M. Nedim Korkmaz	Giresun	02.11.2005	OHAL sürgününün tayin talebinin Gelir İdaresi Başkanlığınca reddedilmesi dava konusu edilmiştir.
96-	Bülent Kaya Murat Işık Mehmet Karaaslan	Ankara	02.11.2005	Yeni Şafak gazetesinin Trabzon olayları için yaptığı habere karşı suç duyurusunda bulunuldu, tazminat davası açıldı.

97-	Akın Şişman	Kocaeli	14.11.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisine karşı açılan davanın temyizi
98-	Suphi İzol	Elazığ	18.11.2005	İl Temsilcisinin Çemişgezek sürgünü davası temyiz edildi.
99-	Şah İsmail Harmancı	Adıyaman	18.11.2005	Emek Platformu eylemine katılım nedeniyle verilen disiplin cezasına açılan davanın temyizi yapıldı.
100-	İlhan Şeker	Ankara-2	23.11.2005	Cemal Boyalı tarafından üyemiz aleyhine açılan tazminat davasına müdahil olunmuştur.
101-	İŞ-KUR	Ankara-1	16.12.2005	İş-Kur Daire Başkanı Mustafa Barış'ın Türk Büro-Sen'e yaptığı basın açıklamasına suç duyurusunda bulunuldu.
102-	Selma Gürkan	Ankara	21.12.2005	KESK tarafından 8 Mart Tunceli etkinliğinde görevlendirilen MYK üyesine açılan davaya müdahil olundu.
103-	SSK	Ankara	23.12.2005	SSK yoklama memurluğuna açılan davada reddedilen taleplerimiz temyiz edildi.
104-		Ankara-1	27.12.2005	Gümrük Müsteşarlığı Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
105-	Mevlüt Çakmak	Ankara-1	30.12.2005	İşyeri Temsilcisinin sürgün davasının temyizi
106-	İŞ-KUR	Ankara		İş Kurumu Ek Ödeme Yönetmeliğinin iptal edilmeyen maddelerinin temyizi
107-	ADALET BAKANLIĞI	Ankara	05.01.2006	Adalet Bakanlığı Atama ve Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava açıldı.
108-	Bülent Kaya	Genel Mrk.	06.01.2006	Sicil dosyasındaki bilgilerin çıkarılması için dava açıldı.
109-	Hasan Turanlı	Kocaeli	06.01.2006	G.İ.Y.Y. sürecindeki eylemlilikler için işyerinde yapılan duyuru için istenilen savunmaya cevap

110-	Zeynep Turan	Ankara-1	17.01.2006	SSK personelinin refakat izni için dava açıldı.
111-		Ankara	19.01.2006	TİS görüşmelerinde üyelerimize yapılan saldırılardan dolayı açılan davaya müdahil olundu.
112-	Celal Aslan	Mersin	25.01.2006	Sendika görevlendirmesiyle katılınan etkinlik nedeniyle verilen cezalar dava konusu yapılmıştır.
113-	Sabri Özdemir	Siirt	01.02.2006	Basın açıklamasına katılım nedeniyle istenilen savunmaya cevap
114-	Ahsen Yılmaz	Ankara-1	03.02.2006	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
115-	Nurten Erdal	Ankara-1	06.02.2006	İşyeri Temsilcisinin resen atamasına karşı dava açıldı.
116-	Özcan Ateş	Tunceli	06.02.2006	Şube Başkanının sürgününe karşı dava açıldı.
117-	Ahmet Turan	Ankara-2	15.02.2006	Newroz tertip komitesi nedeniyle açılan davaya müdahil olundu.
118-	Kemal Karabulut	Ankara-1	17.02.2006	İşyeri Temsilcimizin sürgünü için dava açıldı.
119-	Ahmet Turan	Ankara-1	17.02.2006	SSK hastanelerinin devrine karşı yapılan eylem nedeniyle verilen disiplin cezasına karşı dava açıldı.
120-		Kocaeli	23.02.2006	G.İ.Y.Y. sürecindeki eylemlilik için açılan adli soruşturmaya karşı savunma hazırlandı.

HUKUKSAL YARDIMLAR

	Adı Soyadı	Şubesi	Tarih	Konu
1-	Kazım Aydılek	Konya	17.03.2004	Disiplin soruşturması için savunma
2-	Eyüp Porsuk	Kocaeli	18.03.2004	Ek ödeme kesintisinin iadesi için dava dilekçesi
3-	Kemal Akarsu	Kocaeli	18.03.2004	Ek ödeme kesintisinin iadesi için dava dilekçesi
4	Hakan Sevilmiş	Kocaeli	18.03.2004	Ek ödeme kesintisinin iadesi için dava dilekçesi
5-	Naci Kolcan	Adana	19.03.2004	Ödemenin geri alınmak istenmesine karşı dava dilekçesi
6-	Yılmaz Şahin	Bartın	07.04.2004	İstihdam fazlası personel olarak yapılan atama için dava dilekçesi
7-	Turan Kotan	Samsun	14.04.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi
8-	Serdar Tutam	Afyon	14.04.2004	Savunma istemine cevap

9-	Mesut Özçelik	Ankara-1	22.04.2004	Fark tazminatının geri istenmesine karşı dava dilekçesi
10-	Mesut Özçelik	Ankara-1	22.04.2004	Özlük hakkı için itiraz dilekçesi
11-	Hatice Özkan	İzmir	26.04.2004	Disiplin cezasının ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
12-	Fatma Sarak	Ankara	29.04.2004	Refakat izninin yıllık izinden düşülmesine karşı dava dilekçesi
13-	Güner Özdemir	Ankara-2	05.05.2004	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi
14-	Emine Yıldırım	Ankara-1	07.05.2004	Kadronun geri alınmasına karşı dava dilekçesi
15-	Şahin Sağdıç	Ankara-1	12.05.2004	İhtiyaç fazlası personelin gelir vergisi kesintisi oranı için dava dilekçesi
16-	Hülya Korkmaz	Ankara-1	13.05.2004	Kadro tahsisi için dava dilekçesi
17-	İnan Ercan	Kars	14.05.2004	Seyyanen ödenen para için dava dilekçesi
18-	Şirin Gökçen	Antalya	01.06.2004	Disiplin soruşturması için savunma
19-	Gülşen Koç	Ankara-2	03.06.2004	Geçici görevlendirme işleminin iptali için dava dilekçesi
20-	İmam Ülen	Malatya	04.06.2004	Disiplin cezasına ve ek ödeme kesintisine karşı dava dilekçesi
21-	Akın Şişman	Kocaeli	07.06.2004	Disiplin soruşturması için savunma
22-	Gaffar Güzağaç	Adana	11.06.2004	Maaş ödemeleri için yapılan kurum ile banka arasında protokolü istemek için dilekçe örneği
23-	Nurten Kaya	Tokat	23.06.2004	Atama ve Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava dilekçesi (Maliye Bakanlığı)
24-	Nuran Meral	Ankara-1	24.06.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
25-	Mevlüt Çakmak	Ankara-1	25.06.2004	Resen atama işlemine karşı dilekçe

26-	Hüseyin Gazi Tekin	Ankara-1	01.07.2004	Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava dilekçesi örneği (Emekli Sandığı)
27-	Kamilay Yıldırım	Ankara-1	01.07.2004	Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava dilekçesi örneği (Emekli Sandığı)
28-	Mehmet Sarı	Antalya	02.07.2004	Atama ve Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava dilekçesi örneği (Maliye Bakanlığı)
29-	Yusuf Seyirci	Samsun	05.07.2004	Disiplin cezasına karşı dava dilekçesi
30-	Nihat Akkaya	Antalya	07.07.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
31-	Ali Rıza Geniş	Antalya	15.07.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
32-	Şahin Sağdıç	Ankara-1	19.07.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
33-	Serpil Özgam	Ankara-1	19.07.2004	Geçici görevlendirmeye karşı dava dilekçesi örneği
34-	İlker Yavuz	Ankara-1	22.07.2004	Disiplin soruşturması için savunma örneği
35-	Gülşen Koç	Ankara-2	27.07.2004	Disiplin cezasına itiraz dilekçesi
36-		Ankara-1	27.07.2004	Banka ile kurum arasında maaş için yapılan sözleşmeyi istem yazısı
37-	Şahin Sağdıç	Ankara-1	28.07.2004	Özlük hakları için dava dilekçesi örneği
38-	Turan Kotan	Samsun	29.07.2004	Görev yeri değişikliğine karşı açılan davanın temyiz dilekçesi
39-	Mehmet Salih Şan	Mardin	29.07.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
40-	Adem Tataş	Kocaeli	17.08.2004	Disiplin soruşturması için savunma örneği
41-	Erdal Küçüköksel	Ankara-1	19.08.2004	Disiplin soruşturması için savunma örneği

42-	Sait Kaya	Ankara-1	02.09.2004	Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava dilekçesi örneği (Adalet Bakanlığı)
43-	Haydar Akpınar	Çorum	07.09.2004	Savunma istemine karşı savunma örneği
44-	Rasim Pamuk	Antalya	07.09.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
45-	Haydar Bütün	Isparta	13.09.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi
46-	Şeyhmus Kepenek	Diyarbakır	14.09.2004	Disiplin soruşturması için savunma sunumu
47-	Süleyman Hakan	Aydın	16.09.2004	Görevde yükselme yönetmeliği için dava dilekçesi örneği
48-	Hasan Toksoy	Isparta	16.09.2004	Emeklilik işleminin iptali için dava dilekçesi örneği
49-	Ali Rıza Geniş	Antalya	17.09.2004	Soruşturma izni verilmesine karşı dava dilekçesi
50-	Yaşar Bulut	Denizli	20.09.2004	Göz tazminatına karşı dava dilekçesi örneği
51-	İlhan Şeker	Ankara-2	20.09.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
52-	Gülhan Ünal Yıldırım	Ankara-2	22.09.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
53-	Ali İhsan Tombak	Ankara-2	22.09.2004	Resen atamaya karşı dava dilekçesi örneği
54-	Zeki Kaygusuz	Antalya	23.09.2004	Disiplin soruşturmasına savunma örneği
55-	Fevzi Rahman Kars	Ankara-2	28.09.2004	Resen atamaya karşı dava dilekçesi örneği
56-	İnci Tehrani	Çanakkale	04.10.2004	Görevde Yükselme Yönetmeliğine dava için örnek (Maliye Bakanlığı)
57-	Yalçın Durmuş	Adıyaman	04.10.2004	Eş durumundan tayin için dava dilekçesi örneği

58-	Ali Rıza Geniş	Antalya	04.10.2004	Resen tayine karşı dava dilekçesi örneği
59-	Nadir Kuş	Antalya	04.10.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
60-	Gülcan Kaya	Ankara-1	13.10.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
61-	Mehmet Şimşekkaya	Mersin	18.10.2004	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi örneği
62-	Selma Tan	Ankara-1	01.11.2004	Kadro düzeltimi için dava dilekçesine ek cevap
63-	Yasemin Can	Ankara-1	01.11.2004	Resen tayine karşı dava dilekçesi örneği
64-	Mehmet Zeki Beyazıt	Ankara-1	02.11.2004	Bilgi edinme isteminin reddine karşı itiraz dilekçesi örneği
65-	Güneş Almak	Kocaeli	03.11.2004	Disiplin soruşturması için savunma dilekçesi
66-	Mehmet Kuşçuoğlu	Şanlıurfa	05.11.2004	Disiplin cezasına karşı dava dilekçesi örneği
67-	Ali Çalışkan	Şanlıurfa	05.11.2004	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
68-	Ali Ekber Özer	İstanbul-3	08.11.2004	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
69-	Emine Yıldırım	Ankara-1	09.11.2004	Özlük hakkı için açılan davaya ek savunma dilekçesi
70-	Nesrin Nadire Şenel	Ankara-1	09.11.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi
71-	Sevgi Şahbudak	Antalya	10.11.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi
72-	Turan Kotan	Samsun	18.11.2004	Tayin talebinin reddine karşı dava dilekçesi
73-	Nuri Sati	Antalya	18.11.2004	Disiplin ve ek ödeme cezasının iptali için dava dilekçesi
74-	İlhan Şeker	Ankara-2	24.11.2004	İdarecilere karşı suç duyurusu için dilekçe

75-	İlhan Şeker	Ankara-2	25.11.2004	Disiplin cezasının iptali için dava dilekçesi
76-	Hatice Özkan	İzmir	26.11.2004	Disiplin ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
77-	Nebi Döğer	Afyon	02.12.2004	Disiplin cezasına itiraz dilekçesi
78-	Mehmet Şimşekkaya	Mersin	03.12.2004	Disiplin cezasının iptali için dava dilekçesi
79-	Nihat Esentur	Ankara-2	06.12.2004	Disiplin soruşturmasına savunma dilekçesi
80-	Turan Kotan	Samsun	06.12.2004	Disiplin cezasının iptali için dava dilekçesi
81-	Gülcan Kaya	Ankara-1	13.12.2004	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
82-	Turan Sümer	Mardin	14.12.2004	Resen atamanın iptali için dava dilekçesi
83-	İlhan Şeker	Ankara-2	14.12.2004	Resen atamanın iptali için dava dilekçesi
84-	Sabri Özdemir	Siirt	15.12.2004	Disiplin Soruşturmasına karşı savunma dilekçesi
85-	Cengiz Tan	Karaman	15.12.2004	Resen atama işleminin iptaline karşı dava dilekçesi
86-	Fikret Taştan	Ankara-1	22.12.2004	Özlük hakkı için dava dilekçesi (kadro tahsisi)
87-	Nevzat Canbay	Kocaeli	30.12.2004	Disiplin soruşturması için savunma dilekçesi
88-	Yaşar İkiz	Mersin	31.12.2004	Disiplin cezasına ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
89-	Turan Kotan	Samsun	31.12.2004	Disiplin cezasına ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
90-	Ahmet Turan	Ankara-1	12.01.2005	Savunma istemine cevap
91-	Murat Ünal	Ankara-1	28.01.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği

92-	Şahin Sağdıç	Ankara-1	28.01.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
93-	Doğan Korkmaz	Isparta	28.01.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi örneği
94-	Sevinç Sevim	Balıkesir	01.02.2005	Emsal kadro derecesi için dava dilekçesi örneği
95-	Mesut Özçelik	Ankara-1	01.02.2005	Özlük Hakkı için dava dilekçesi örneği
96-	Sevda Bozin Özer	İstanbul		Özlük Hakkı için dava dilekçesi örneği
97-	Kenan Sıkı	Antalya	07.02.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
98-	Ali Rıza Geniş	Antalya	07.02.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
99-	Songül Çetin	Ankara-2	10.02.2005	VHKİ kadrosunun ihdası için dava dilekçesi
100-	İlhan Şeker	Ankara-2	10.02.2005	Disiplin cezası için ek dava dilekçesi
101-	Hatice Işıl Öztürk	Ankara-1	11.02.2005	Disiplin soruşturmasına karşı açılan davaya ek dilekçe
102-	Abdullah Kaya	Ankara-1	11.02.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi
103-		Ankara-1	11.02.2005	Angarya mesaiye karşı dilekçe
104-	Hulusi Nazik	Zonguldak	14.02.2005	Olumsuz sicil raporunun dosyadan çıkarılması için dilekçe
105-	Adnan Metin	Mersin	14.02.2005	Disiplin soruşturması için istenen savunmaya cevap
106-	Ali Erdal	Ankara-1	22.02.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
107-	Duru Erdali	Ankara-2	22.02.2005	Tayin talebinin reddine karşı dava dilekçesi
108-	Yücel Ütebay	Afyon	24.02.2005	Resen atamanın iptali için dava dilekçesi

109-	Yücel Ütebay	Afyon	24.02.2005	Disiplin cezasının ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
110	Mehmet Şimşekkaya	Mersin	09.03.2005	Disiplin cezasına ek dava dilekçesi
111-	Ramadan Dindar	İzmir	21.03.2005	Olumsuz sicil raporuna karşı dava dilekçesi
112-	Sait Kaya	Ankara-2	22.03.2005	Görevde yükselme yönetmeliğine karşı açılan davaya ek dilekçe
113-	Hikmet Eren	Mersin	30.03.2005	Disiplin cezasına ek ödeme kesintisine karşı açılan dava
114-	Nevşin Güven Eminoğlu	İstanbul-1	07.04.2005	Disiplin soruşturması için istenilen savunmaya cevap
115-	İlhan Şeker	Ankara-2	11.04.2005	Lojman tahliyeye karşı dava dilekçesi
116-	Ali Duman	Batman	12.04.2005	VHKİ kadrosunun ihdası için dava dilekçesi
117-	Yaşar İkiz	Mersin	12.04.2005	Disiplin cezasına açılan davaya ek dava dilekçesi
118-	Sunay Togay	Ankara-1	14.04.2005	Disiplin cezasına açılan davanın temyizi için dava dilekçesi
119-	Fikret Taştan	Ankara-1	14.04.2005	Kadro ihdası için ek dava dilekçesi
120-	Semra Kulağaç	Giresun	15.04.2005	Disiplin soruşturmasına karşı savunma dilekçesi
121-	Vural Şahbenderoğlu	Ankara-2	07.09.2005	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi
122-	Turan Kotan	Samsun	07.09.2005	Disiplin cezası davasının temyiz dilekçesi
123-	Ayten Uysal	Kocaeli	12.09.2005	Eylemler nedeniyle verilen disiplin cezalarına karşı dava dilekçesi
124-	Hüseyin Avcı	Antalya	12.09.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisi için dava dilekçesi
125-	İlhan Yılmaz	Ankara-1	14.09.2005	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisi için dava dilekçesi

126-	İrfan Mantar	Ankara-2	16.09.2005	Resen atama işleminin iptali için dava dilekçesi
127-	Gürsel Özen	Çanakkale	20.09.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi
128-	Seyfettin Şengül	Çanakkale	20.09.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi
129-	Feramuz Karaçam	Çanakkale	20.09.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi
130-	Yelda Bektaş	İstanbul	27.09.2005	Harcırah için dava dilekçesi
131-	Ahsen Yılmaz	Ankara-1	30.09.2005	Disiplin cezasına karşı itiraz dilekçesi
132-	Mehmet Yaşar Yavuz	Antalya	03.10.2005	SSK nöbet paraları için dava dilekçesi
133-	Mehmet Akpınar	İzmit	04.10.2005	Disiplin cezasına ve ek ödeme kesintisine karşı dava dilekçesi
134-	A. Rifat Aydoğdu	İzmit	05.10.2005	Disiplin cezasına ve ek ödeme kesintisine karşı dava dilekçesi
135-	Filiz Gören	Çanakkale	12.10.2005	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi
136-	Şerife Seymen	Zonguldak	18.10.2005	Disiplin cezasının ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi
137-	Yurda Şahin	Zonguldak	18.10.2005	Soruşturma tutanağının dosyadan çıkarılması için dilekçe
138-	Ali Rıza Sarıkamış	Balıkesir	08.11.2005	Harcırah için dava dilekçesi
139-	Feyzullah Kaya	Malatya	16.11.2005	Disiplin cezasına itiraz dilekçesi
140-	Metin Özсарı	Ankara-1	23.11.2005	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi
141-	Canan Öner	Kocaeli	23.11.2005	G.İ.Y.Y. sürecindeki eylemlilik nedeniyle verilen disiplin cezası için açılan davaya ek dilekçe.
142-	Durmuş Ali Çiçek	İstanbul-1	02.12.2005	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi.
143-	Mesut Özçelik	Ankara-1	07.12.2005	İhtiyaç fazlası personel olarak yapılan atamanın iptali için dava dilekçesi.

144- Habip Aysal	Manisa	13.12.2005	Disiplin cezasının iptali için dava dilekçesi
145- Kamilay Yıldırım	Ankara-1	13.12.2005	Görede Yükselme Yönetmeliği ile ilgili davaya ek dilekçe.
146- Eylem Binboğa	Kocaeli	26.11.2005	Fazla mesaiden yapılan gelir vergisi kesintisinin kaldırılması için dava dilekçesi
147- Cennet Sulkalar	Ankara-1	28.12.2005	Özlük hakkı için dava dilekçesi.
148- Şerife Seymen	Zonguldak	26.12.2005	Disiplin cezasına karşı ek dava dilekçesi.
149- Taylan Gümüş	Ankara-1	30.12.2005	Harcırah hakkı için dava dilekçesi.
150- İlhan Yılmaz	Ankara-1	02.01.2006	Disiplin cezasının davası için ek dava dilekçesi.
151- Ayşe Aysel Taşkın	İstanbul-1	23.01.2006	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin iptali için dava dilekçesi.
152- Ayşegül Bulut	Trabzon	30.01.2006	Sicil raporunun düzeltilmesi için dava dilekçesi.
153- Ceyhan Karaoğlu	Ankara-2	06.02.2006	Harcırah için dava dilekçesi.
154- Gazi Baran	Nevşehir	07.02.2006	Harcırah için dava dilekçesi.
155- Suphi İzol	Elazığ	08.02.2006	Tayin talebinin reddi nedeniyle dava dilekçesi.
156- Turan Kotan	Samsun	08.02.2006	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi.
157- Erdoğan Akoğul	Ankara-1	14.02.2006	Özlük hakkı için dava dilekçesi.
158- Ayla Odabaş	İstanbul-2	16.02.2006	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi.
159- B. Selma Gülen Kalava	Ankara-2	21.02.2006	Harcırah için dava dilekçesi.
160- Yaşar Durmuş	Ankara-2	21.02.2006	Atama işleminin iptali için dava dilekçesi.

161- Şengül Turan Kaya	Artvin	22.02.2006	Disiplin cezası ve ek ödeme kesintisinin davasının temyizi için dava dilekçesi.
162- Sabri Özdemir	Siirt	23.02.2006	Disiplin cezası nedeniyle yapılan kesintilere karşı itiraz dilekçesi.
163- Salim Karabacak	Çanakkale	27.02.2006	Tasarruf teşvik için dava dilekçesi örneği.

G.İ.Y.Y. sürecindeki eylemlilikler nedeniyle Ankara’da sürgüne gönderilen 39 üye, temsilci ve yöneticilerimizin sürgün, disiplin ve ek ödeme kesinti cezaları ayrı ayrı dava konusu yapılmıştır. Yine bu süreçte ayrıca soruşturma açılan ve savunması istenen 50’ye yakın üye, temsilci ve yöneticimiz için savunma hazırlanmıştır. Bu soruşturmanın sonucunda 62 arkadaşımız için verilen disiplin cezası ve ek ödeme kesintisi sendikamızca dava edilmiştir. Sendikamızca sürgünlerimiz için açılan tüm davalar lehimize sonuçlanmıştır. Ek ödemelere ilişkin davalar ise kısmen lehimize sonuçlanmış, kısmen aleyhimize sonuçlanmış, bunlar ise tekrar temyiz edilmiştir. Bu davalarda (ek ödeme kesintileri) büyük kısmı ise sonuçlanmamıştır. Disiplin cezalarına ilişkin açılan davalarda ise henüz sonuçlanan olmamıştır. Öte yandan sürgüne giden ve mahkeme kararıyla geri gelen 5 şef arkadaşımızın da yeniden görev yeri değiştirilmiş, bu işleme karşı da Sendikamızca tekrar davalar açılmıştır.

G.İ.Y.Y. sürecinde Kocaeli’nde yapılan eylemlilikler nedeniyle başlatılan disiplin soruşturması ve adli soruşturmaya karşı savunma hazırlanmıştır. Disiplin soruşturması sonucu ceza alan 119 üye ve yöneticimiz için itiraz dilekçesi ve akabinde dava dilekçeleri hazırlanmıştır. Bu davalar yerelde kendileri tarafından açılmıştır. Kısmen sonuçlanan ve aleyhimize çıkan kararlar için de temyiz dilekçesi hazırlanmıştır.

Diğer taraftan yine bu eylemlilik sürecinde Diyarbakır'da 107 üyemiz için adli soruşturma açılmıştır. Bu soruşturmanın yapıldığı Diyarbakır Adliyesi'ndeki davaya Sendika Avukatımız katılım sağlamıştır. Konu ile ilgili ikinci duruşma 7 Mart 2006 tarihinde olup, katılım sağlanacaktır.

Sendikamız, Maliye Bakanlığı Personel Atama ve Görevde Yükselme Yönetmeliğinin c hizmet grubunda yer alan unvanların sendikaya üye olamayacağına dair hükme karşı dava açılmış ve c hizmet grubundaki personelin üye olabileceği yönünde karar çıkmıştır.

T. İş Kurumu Ek Ödeme Yönetmeliğine karşı dava açılmış ve izinli ve raporlu olma durumun da kesinti yapılan ek ödemeler konusunda yürütmeyi durdurma kararı alınmıştır.

SSK Görevde Yükselme Yönetmeliğine karşı dava açılmış ve sözlü sınavın kaldırılması ve çalışma süresi içerisindeki tüm hizmet içi eğitimlerin puanlamaya dahil edilmesi yönündeki talebimiz için olumlu karar çıkmıştır.

Çalışma Bakanlığı Ek Ödeme Yönetmeliğindeki disiplin cezasında ve izinli olma durumunda yapılan ek ödeme kesintisinin kaldırılmasına yönelik talebimiz için lehimize karar çıkmıştır.

KURUM İDARİ KURUL ÇALIŞMALARI

NİSAN 2004 Dönemi KİK Çalışmaları:

Nisan 2004 dönemi KİK çalışmaları Kurumlara yönelik 24.03.2004 tarihli yetkili sendikanın tespit edilmesi ve KİK toplantısının yerinin ve saatinin belirlenmesini isteyen yazımızla başlatıldı. Bu yazımızın akabinde Nisan ayı içerisinde yetkili olduğumuz kurumlara gündeme ilişkin önerilerimiz sunulmuştur. Aynı süreçte de tüzüğümüz ve yönetmeliğimiz hükümleri çerçevesinde şube ve temsilciliklerimizden Kurumlara yönelik görüşülmesi istenilen talepler istenmiştir. Gelen talepler üzerinden katılımcıların belirlediği gündemler üzerinden temsilcilerimiz toplantılara katılmışlardır.

Kurumlara göre 2004/Ekim KİK temsilcilerimiz:

Maliye Bakanlığı: Kenan AKBABA, Leman KİRAZ, Levent KALKAN, Mustafa ÇINAR, Mehmet GÜNDÜZ

Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü: Şenol KÖKSAL, Vehbi YILDIRIM

Türkiye İş Kurumu: Ahmet Ersun GENÇ, Kemal GÜNDÜZ, Feyzullah KAYA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı: Bülent KAYA, Raşit DEDEBALI, Durmuş GÜRKAL, Mehmet SAYAR

Adalet Bakanlığı: Ahmet POLAT, Özlem YILMAZ, Hasan ŞENKAYA, Ataman YÜKSEL

Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı: Hüseyin ÇAĞLAR, Mehmet PARTALCI, Aziz ÖZCAN, Bayram ÇELİK

Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü: Adalet ORAL, Rüya GENÇ

Dışişleri Bakanlığı : Muzaffer ÇELİKKOL, Celal TUTÇALI

EKİM 2004 Dönemi KİK Çalışmaları:

Ekim 2004 dönemi çalışmaları 17.09.2004 tarihli yazımız ile Şube ve Temsilciliklerimizden görüşmelere katılımcı olmak isteyenler ile Kurumlara yönelik görüşülmesi istenilen talepler istenilmiştir. Şube ve Temsilciliklerimizden gelen katılımcı

isimleri önerisi üzerinden MYK tarafından değerlendirme yapılarak temsilcilerimiz belirlenmiştir.

Kurumlara göre Ekim 2004 dönemi KİK temsilcilerimiz.

Maliye Bakanlığı: Kenan AKBABA, Cemal YILDIRIM, Erkut YÜCE, Rifat KOÇ, Cemile ERDOĞAN

Emekli Sandığı: Mehmet Ali ORAL, Nurhan BAKAN

Dışişleri Bakanlığı: Muzaffer ÇELİKKOL, Fevzi SAYILGAN

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı: Bülent KAYA, Neşet OLAĞAN, Hüseyin YAPRAK, Sefa CEBİR

Sosyal Sigortalar Kurumu: Ahmet TURAN, Ersoy ÖZDEN, Yadigar BARKAN, Maile USTA

Adalet Bakanlığı: Özlem YILMAZ, Ali YENER, Savaş ÇINAR, Rasim PAMUK

Türkiye İş Kurumu: Ahmet Ersun GENÇ, İbrahim KAYA, Fevziye ERDEN

Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü: Bülent KAYA, Adalet ORAL

NİSAN 2005 Dönemi KİK Çalışmaları:

Nisan 2005 dönemi KİK çalışmaları Kurumlara ve Şube ve Temsilcilerimize yönelik 25.03.2005 tarihli yazımız ile yetkili sendikaların tespit edilmesi ve KİK toplantısının yerinin ve saatinin belirlenmesini isteyen yazımızla başlatıldı. Bu yazımızın akabinde Nisan ayı içerisinde yetkili olduğumuz kurumlara tekrar yazılarak gündem ilişkin önerilerimiz sunulmuştur.

Kurumlara Göre Nisan 2005 KİK Temsilcilerimiz.

Maliye Bakanlığı: Kenan AKBABA, Cemal YILDIRIM, Gürsel DELİCE, Rifat KOÇ, Cemile ERDOĞAN

Emekli Sandığı: Mehmet Ali ORAL, Nurhan BAKAN

Dışişleri Bakanlığı: Muzaffer ÇELİKKOL, Fevzi SAYILGAN

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı: Bülent KAYA, Neşet OLAĞAN, Hüseyin YAPRAK, Sefa CEBİR

Sosyal Sigortalar Kurumu: Ahmet TURAN, Ersoy ÖZDEN, Yadigar BARKAN, Maile USTA

Adalet Bakanlığı: Özlem YILMAZ, Ali YENER, Savaş ÇINAR, Rasim PAMUK

Türkiye İş Kurumu: Ahmet Ersun GENÇ, İbrahim KAYA, Fevziye ERDEN

Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü: Adalet ORAL, Rüya GENÇ

Danıştay Başkanlığı: Necdet BEKÇİ, R. Yıldırım ÜNAL, Ayhan ÖZDEMİR

Kalkınma Bankası A. Ş.: Mehmet Emin KARACA, Döndü TAKA ÇINAR

Bu dönem Kalkınma Bankası A. Ş.'de ilk defa toplantı yapılmıştır. Ancak, Danıştay ve Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünde toplantı gerçekleştirilmemiştir. Temsilcilerimiz gerçekleştirilmeyen toplantıya dair tutanak tutmuşlardır. Konu Çalışma Bakanlığına 4688 sayılı Kanun'un uygulama eksikliği ve Kanunun yaptırım gücü olmaması açısından şikayet edilmiştir.

EKİM 2005 Dönemi KİK Çalışmaları:

Ekim 2005 dönemi KİK çalışmaları Kurumlara ve Şube ve Temsilcilerimize yönelik 24.09.2005 tarihli yazımız ile yetkili sendikaların tespit edilmesi ve KİK toplantısının yerinin ve saatinin belirlenmesini isteyen yazımızla başlatıldı. Aynı süreçte de tüzüğümüz ve yönetmeliğimiz hükümleri çerçevesinde şube ve temsilciliklerimizden Kurumlara yönelik görüşülmesi istenilen talepler istenmiştir. Gelen talepler üzerinden katılımcıların belirlediği gündemler üzerinden temsilcilerimiz toplantılara katılmışlardır.

Kurumlara Göre EKİM 2005 KİK Temsilcilerimiz.

Maliye Bakanlığı: Mehmet KARAASLAN, Fatma BORA KOÇAŞ, Günaydın TEMEL, Ali ŞAŞMAZ, Süleyman YILMAZ

Emekli Sandığı: Musa ŞAHİN, AYMER KARAMAN
Dışişleri Bakanlığı: Muzaffer ÇELİKKOL, Bayram ALGAN
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı: Neşet OLAĞAN, Şükrü YAKAR, Serpil TOKSOY,
Durmuş GÜRKAL
Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı: Ali ÖZTÜRK, Hüseyin ÇAĞLAR, R. Tuncay
TÜRKDOĞAN, Fuat AKYOL, Yedigir BARKAN
Adalet Bakanlığı: Ahmet POLAT, Ataman YÜKSEL, Cevdet ŞİMŞEK, Muharrem KOÇAK
Yargıtay Başkanlığı: Atilla SİVASLIGİL, Murat İrfan IŞIK
Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü: Adalet ORAL, Mustafa AKTAŞ
Danıştay Başkanlığı: Necdet BEKÇİ, R. Yıldırım ÜNAL, Ayhan ÖZDEMİR
Kalkınma Bankası A. Ş.: Mehmet Emin KARACA, Murat DAĞLIOĞLUGİL
Danıştay Başkanlığında toplantı yapılamadığından Kurum Çalışma Bakanlığına şikayet
edilmiştir. Yargıtay Başkanlığında ilk defa KİK görüşmeleri yapılmıştır.
Kurum İdari Kurullarına ilişkin mutabakat metinleri Şube ve Temsilciliklerimize
dönemleri itibariyle gönderilmiştir. Kurum İdari Kurullarına ilişkin Sendikamızın bazı
Kurumlara yönelik taleplerimiz ektedir.

**GENEL BASIN YAYIN HALKLA İLİŞKİLER VE DIŞ
İLİŞKİLER SEKRETERLİĞİ**

DÖNEM FAALİYETİ

Ülkemizde ve Dünyada yaşanan ekonomik, sosyal, siyasal vb. gelişmeler ile bunların emek üzerine yansımaları, çözüm önerileri gibi her alanda bilgi alışverişini oluşturma, bilgilenmeyi sağlama, iletişim kurma, her şeyden önemlisi egemenlerin emekçiler üzerinde yarattığı zihinsel tahribatı ve yansımaları giderme için emek örgütlerinin en güçlü silahlarından bir tanesi de basın yayın faaliyetleridir.

Basın yayın faaliyetleri ile bilgi akışı sağlandığı gibi aynı zamanda karşılıklı öğrendiğimiz, öğrettiğimiz bir deneyim paylaşma aracıdır.

İşyerleri-Şubeler-Genel Merkez bilgi akışının sürekli sağlanabilmesi için geçmiş süreçten bu güne oluşturulan yaygın politikasına geliştirilerek devam edilmesi örgütte sürekliliği de sağlayacaktır.

Şubelerden haberlerin, gündeme ilişkin konularda (bütçe, yasa düzenlemeleri vb.) bilgilendirme ve değerlendirmelerin, kültür ve sanat haberlerinin, işyeri çalışmaları ve sorunlarının yer aldığı gazetenin olanaklar çerçevesinde 3 ayda bir düzenli olarak yayınlanmasının yararlı olacağı düşünülmüş ve kurullarımızda da örgütümüzün önerileri üzerinden düzenli olarak gazete çıkarılması planlanmıştır. Ancak, 2005 yılı Gelir İdaresi Yasa tasarısına karşı mücadele sonucu üye ve yöneticilerimizin aldığı disiplin cezaları, ek ödeme kesintileri ve hukuk giderleri, diğer sendikal faaliyetlerimizi engellediği gibi, basın yayın faaliyetimizi de etkilemiş ve düzenli gazete çıkarılamamıştır. .

Basın yayın faaliyetinin ağırlıklı olarak kolektif çalışma gerektirdiği bilinen bir gerçekliktir. Sendikamız basın yayın faaliyetlerinin yürütülmesinde de üye ve işyeri temsilcilerimizden Mustafa Çınar, Nedime Korkmaz ve Özlem Yılmaz'ın içerisinde yer aldığı çalışma grubunun katkılarından faydalanılmıştır. Bundan sonra ki süreçte basın yayın faaliyetinin geniş bir kolektif çalışma gerektirdiği gerçeğinden hareketle, şube ve temsilciliklerimizden beslenen geniş bir Basın Yayın Komisyonu daha fazla katkı sunacaktır.

Basılı Materyaller

Özel Sayı ve Bildiriler;

- “Kimin İçin Vergi Haftası”,
- “Bu Bizim Yaşantımız” başlıklı örgütlenme,
- “1 Mayısın Değişmeyen Yüzü”,
- “NATO Zirvesi Ülkemizde Toplanıyor”,
- “Gelir İdaresi IMF'nin İstekleri Doğrultusunda Yeniden Yapılandırılıyor”,
- “Kamu Personel Yasa Tasarısı Geri Çekilsin”,
- “KÖLELİK DÜZENİ GERİ Mİ GELECEK” başlıklı Kurumlara özgü özel sayı,
- Eylem programımızın hazırlık aşaması olarak meclis gündemindeki yasaların içeriği hakkında çalışanların ve kamuoyunun bilgilendirilmesine yönelik ‘YASALARIN MECLİSTEN GEÇMESİNE İZİN VERMEYELİM’ isimli bildiri,
- Halka yönelik sendikamızın neden eylemde olduğunu anlatmak üzere ‘HALKIMIZA VE EMEKÇİLERE ÇAĞRIMIZDIR’ başlıklı bildiri,

- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için 'YAŞASIN 8 MART' başlıklı bildiri,
- Çalışanları, sendikamızın yaptığı 2 aylık eylem süreci ve yasa tasarılarının akıbetleri hakkında bilgilendirmek üzere 'BES GELİR İDARESİ BAŞTA OLMAK ÜZERE IMF YASALARINA KARŞI DİRENİYOR' başlıklı bildiri,
- Eylem programımızın bir devamı olarak yapılacak işyeri çalışmalarında kullanılmak üzere "DEĞERLİ BÜRO EMEKÇİLERİ" hitaplı bildiri,
- "YIKIM YASALARININ DEVAMI MECLİS GÜNDEMİNE GETİRİLİYOR" başlıklı bildiri,
- Örgütlenme çalışmalarında kullanılmak üzere "KAZANILMIŞ HAKLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM, GREV VE TİS İÇİN BES'TE ÖRGÜTLENELİM" başlıklı bildiri,
- "KAMU EMEKÇİLERİNİN HAKLI TALEPLERİ YİNE IMF DUVARINA ÇARPTI" başlıklı, Toplu sözleşme süreci ve kamuda yeniden yapılanma yasaları ile ilgili özel sayı,

Afişler;

- Maliye Emekçisi Olarak Taleplerimiz afişi,
- Örgütlenme konusunda afiş,
- '-İŞİMİZE, İŞ GÜVENCEMİZE VE SOSYAL HAKLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ' başlıklı afiş,
- Örgütlenme çalışmalarında kullanılmak üzere "KAZANILMIŞ HAKLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM, GREV VE TİS İÇİN BES'TE ÖRGÜTLENELİM" konulu afiş,
- İŞ GÜVENCESİ SOSYAL GÜVENLİK SAĞLIK VE EĞİTİM HAKKI İÇİN ALANLARDAYIZ başlıklı afiş

Basımı yapılmıştır.

Gazeteler;

- 2004 Haziran sayısı,
- 2004 Kasım sayısı,

çkarılmıştır.

Çeşitli Yayınlar;

- 2. Olağan Genel Kurul Kararları broşürü,
- Personel Rejimi Taslağına ilişkin 20 bin adet broşür,
- 2005 yılı için duvar ve masa takvimi,
- 2006 yılı için duvar ve masa takvimi
- Üye ve istifa föylerinin,
- Yılbaşı ve bayram kartları,

Basımı yapılmıştır.

Basın Açıklamaları;

- Adalet hizmetleri tazminatı, İşçileri ek ödemesi için yapılan eylemlerde okunmak üzere,

- NATO toplantısı için ülkemizdeki hak ihlalleri, hukuk dışı uygulamalar ve Haber-Sen üyesinin sürgünü ile ilgili,
- Eğitim-Sen'in kapatılma davasına karşı,
- Maliye Bakanlığı'nın çalışanların basına demeç vermesi ile ilgili Genelgesine istinaden,
- Adli yılın açılışı ile ilgili,
- Kızıltepe ve Hakkari'de gerçekleşen yargısız infazlara ilişkin,
- Eylem programımızı açıklamak üzere 27.01.2005 tarihli eylem için,
- Emek Platformu eylemi ile birleştirilen 16 şubat 1 saat iş bırakma eylemi için,
- Yürüyüş programımızın kamuoyuna duyurulması için (18.02.2005)
- 25 Şubat 2005 tarihinde dilekçelerimizin Başbakanlığa iletilmesi eylemi için,
- Emegın Partisi Genel Merkezi'ne yapılan silahlı saldırının kınanması için,
- 4 Mart 2005 iş bırakma eylemleri için,
- 9-10 Mart 2005 iş bırakma eylemleri için,
- Gelir İdaresi yasa tasarısının alt komisyona gönderilmesinin ardından kamuoyunu bilgilendirmek için,
- 12 Mart 2005 tarihinde Genel Merkezde yapılan basın toplantısı için,
- Gelir İdaresi Yasa tasarısı ile ilgili olarak Plan Bütçe alt komisyonuna iletilen sendikamız görüşleri ve talepleri hakkında kamuoyunu bilgilendirmek için,
- Vergi Haftası etkinlikleri nedeniyle sendikamızın vergi sistemine ilişkin alternatif etkinlikler için,
- Gelir İdaresi yasasına karşı mücadelenin devam etmesi ve 06-07 Nisan eylemleri için,
- Mersin'den başlatılan bayrak provokasyonu ve Trabzonda gerçekleştirilen linç girişimlerine karşı,
- Gelir İdaresi Yasa Tasarısına karşı mücadele çerçevesinde,
- Ankara Defterdarı'nın sendikamız üye ve yöneticilerine yönelik hasmane tutumuna karşı,
- Sürgün ve soruşturmalara karşı 08.06.2005 tarihinde yapılan eylem için,
- Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık sigortası, kamu Personel Yasası vb. saldırı yasalarına karşı 10.06.2005 tarihinde yapılan eylem için,
- Sendikamız Kuruluş yıldönümü,
- Yargısız infazla katledilen Eyüp Beyaz,
- Sendikamız tüzüğünün 2 nci maddesi (h) bendi nedeni ile açılan soruşturma,
- Uğur-Ahmet Kaymaz cinayetinin Eskişehir'de yapılan duruşmasına katılanlara yapılan saldırıyı kınama,
- Sendikamız tüzüğü ile ilgili soruşturmada verilen takipsizlik kararı,
- 2005 Adli yılın açılışı için,

- Son aylarda devlet destekli geliştirilen linç politikalarını kınayan ,
- Türkiye İş Kurumunda AKP kadrolaşması,
- Şemdinli’de açığa çıkarılan İkinci Susurluk vakası, jitem ve kontra ilişkileri kınayan,
- Şemdinli ilişkilerini Susurluk ilişkileri ile özdeşiren ve Kontgerillanın dağıtılması talepli,
- 2006 Bütçesini protesto eden,
- Ülkede Özgür Gündem Gazetesinin basılmasını ve ifade özgürlüğünün baskı altına alınmasını kınayan,
- Sürgün nedeni ile intihar eden üyemiz Metin ÖZSARI’nın ölümüne neden olan uygulamaları ve sorumluları protesto eden,
- Yine Metin ÖZSARI’nın intiharına neden olan uygulamaların kaldırılması ve sorumluların cezalandırılması talepli,
Yazılı basın açıklamaları yapılmıştır.
- Tecrit ve İzolasyonun kaldırılması için Genel Kurul Kararı doğrultusunda 2 gazeteye ilan verilmiştir.

Kendi basın yayın faaliyetimizin öneminin yanı sıra diğer basın kuruluşları ve medya’nın önemi değerlendirilerek, Sendikamızın çalışmalarının kamuoyuna yansıtılması ve çalışmalarımızın izlenmesi konusunda 2-10 Mayıs 2004 tarihlerinde Genel Başkan ile birlikte Gazetelerin Ankara İl Temsilcilikleri ziyaret edilmiştir.

Diğer taraftan, Eylem fotoğraflarımıza ilişkin CD’ler hazırlanarak şube ve temsilciliklerimize gönderilmiştir.

Sendikamızla ilgili basın haberlerinin düzenli olarak arşivlenmesi gerçekleştirilmektedir.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı incelenerek rapor hazırlanmış ve KESK ile örgütlerimize gönderilmiştir. Yasa tasarısı ile ilgili Aile ve Sosyal İşler Komisyonu Alt Komisyon çalışmalarına katılım sağlanmıştır.

Ankara Defterdarı’nın sendikamız üye ve yöneticilerine karşı uygulamaları Meclis gündemine taşınmış ve CHP Antalya milletvekili Feridun F. BALOĞLU tarafından uygulamalar hakkında yazılı soru önergesi verilmiştir.

Şube ve temsilciliklerimizle gerekli durumlarda haberleşmenin sağlanması için İnternet üzerinden mesaj hattı kurulmuştur.

WEB sitemiz yeniden düzenlenerek, güncellenmesi mümkün olduğunca sağlanmaya çalışılmıştır.

KADIN ALANINDA YAPILAN ÇALIŞMALAR

Kadın emeğinin 21 nci yüzyılda hala ikincil konumu devam etmektedir. Her türlü eşitliksiz sistem üzerine kurulan kapitalist emperyalist sistemde kadın emeği üzerindeki yoğun sömürsü ve kadın cinsi üzerindeki her türlü şiddeti artarak devam etmektedir.

Toplumsal yaşamda, kadına yönelik evde, işyerinde,medya alanında, sokakta uygulanan şiddet hala varlığını sürdürmektedir. Gözaltında, cezaevlerinde kadınlara yönelik cinsel taciz ve tecavüz politikaları yaygın olarak kullanılmakta, geleneklere ve törelere sıkıştırılmış kadınlar namus cinayetlerinin birincil mağduru olmaktadır.

Sistemin, kadınları toplumsal yaşam içerisinde mahkum ettiği şiddet, töre cinayetleri ve erkek egemen toplum yapısının ortaya çıkardığı sonuçlarla sınırlı değildir. Fabrika ve işyerlerindeki sömürü çarkı ve çalışma koşulları işçi, emekçi kadınlar üzerindeki şiddetin çok yönlü ve bütün pervasızlığıyla yaşanmasına neden olmaktadır.

Değişen istihdam biçimlerinde sendikası, güvencesiz, ağırlıklı yarım zamanlı işlerde kadın emeğinin kullanılması, ucuz emek gücü olması bakımından özellikle tercih edilmektedir. Bugün tekstil, konfeksiyon, halı dokuma atölyelerinde, parça başı ev içi üretimlerde, tarım alanında kadınlar günde 14-16 saat çalışmalarına karşı sendikası, sigortasız ve güvencesizdirler. bu sektörlerde istihdam kayıt altında olmadığı için ücret ortalaması ise asgari ücretin bile altında olabilmektedir.

ABD ve Avrupa tekellerinin ve sermaye örgütlerinin ekonomik politikaları nedeniyle işsizlik çığ gibi büyümekte, sosyal kazanımlara saldırılar tırmanmakta, esnek çalıştırma ve sendikasılaştırma devam etmektedir. Fabrikalarda ve çeşitli iş kollarında emekleri sömürülen kadın işçi yığınları daha pervasız bir sömürü, baskı ve şiddetle yüz yüzedir.

İş kazalarında hayatlarını kaybeden ya da sakat kalan kadın işçiler, yeni çalıştırma yöntemleriyle toplu iş cinayetlerine kurban gitmektedir. Son olarak Bursa'da bir tekstil fabrikasında yılbaşında gece çalıştırılmaları için üzerlerine kapı kilitlenen işçi kadınlar çıkan yangında hayatlarını kaybetmiştir. Kapitalizmin, kadın işçiyi mahkum ettiği koşulları bütün açıklığıyla gösteren bu yangında 5 kadın işçi feci biçimde can vermiştir.

Hiçbir canlıya reva görülmecek koşullarda yaşamaya mahkum edilen tarım işçisi kadınların durumu, Çukurova'da kamyon kasalarında tarlalara götürülen kadınların şahsında gözler önüne serilmektedir. Mersin'in Tarsus ilçesinde bir trenin çaptığı kamyonette hayatını kaybeden 7 si kadın 11 işçi hayatını kaybetmiştir.

Haklarını arayan ve sendikalaşmaya yönelen işçilerle birlikte kadın işçiler de kapı önüne konmuştur. Serna Seral'da 150 gündür devam eden grevde kadın işçiler erkek işçilerle birlikte mücadeleye atılmaktan geri durmamıştır.

TEKEL SEKA, Seydişehir direnişlerinde olduğu gibi, kadınlar, eşlerinin, babalarının,çocuklarının kardeşlerinin yanında, mücadelenin en ön saflarında yerlerini alarak, işçi, emekçi kadınların mücadelesine önemli bir örnek oluşturmuşlardır.

Barış için mücadele eden yoksul Kürt emekçileri içerisinde kadınlar en ön safta yer almaktadır. Barış ve kardeşlik mücadelesi Kürt kadınlarıyla adeta özdeşleşmektedir. Batman örneğinde olduğu gibi kadınlar arasında intihar vakaları artmakta, çatışmaların ve gerici değer yargılarının baskısı altında bölge kadınları bunalıma-ölüme mahkum edilmektedir.

Emekçi mahallelerinde yaşamlarını sürdürme kavgası veren yoksul kadınlar İMF ve AKP hükümetinin politikaları nedeniyle açlığı, işsizliği ve yoksulluğu mahallesinde, mutfağında, hastane önlerinde, ucuz ekmek kuyruklarında bütün gerçekliğiyle yaşamaktadır. Ulufecilikle, halka şirin göstermek için yapılan gıda yardımlarında yoksul kadınlar bir parça yiyecek için çamur içerisinde bir birini ezer hale getirilmektedir.

Kamu emekçisi kadınlar ise, yaşamın her alanında olduğu gibi işe yerleştirilmekten başlamak üzere, ünvanda yükselmelerde, hizmet içi eğitimlerde, atamalarda ayrımcı uygulamalara tabi tutulmaktadır. İşyerlerinde toplumsal baskılar nedeni ile fazlaca açığa çıkarılmayan taciz ise hala kamu emekçisi kadınların en önemli sorunu olmaya devam etmektedir.

Yaygın kreş hizmetleri verilmediği için çocukların eğitimi ve bakımının sağlanması sorununun çözmek yine kadın emekçilerin sorunu olmaktadır.

Kamu personel sistemindeki getirilmek istenilen değişiklikler sonucu, güvencesiz, sözleşmeli çalışmada kadın emekçiler analık haklarından dolayı verimsiz emek gücü olarak değerlendirilecek ve performansa göre ücret sisteminde kadın emekçiler yine performans değerlendirilmesinde düşük puanlar alarak ayrımcı ücret politikalarına maruz kalacaktır.

Ekonomik, sosyal ve çalışma yaşamındaki tüm gelişmeler değerlendirildiğinde kadın emekçilerin en fazla örgütlenmeye ve mücadele etmeye ihtiyacı olduğu bir gerçektir.

Ayrıca, önümüzdeki dönemde özel olarak kadın örgütlenmesi ve kadın eğitimi konularında programlar oluşturulması sendikamızın da önünde duran temel görevlerden birisidir.

Faaliyetler:

KESK kadın kurultayına hazırlık toplantılarına katılım sağlanmış, kurultay hazırlıkları için şube ve temsilciliklerimiz bilgilendirilmiş, delegelerin hazırlıklarına esas olmak üzere merkezden kaynak dosya hazırlanarak gönderilmiştir.

KESK kadın kurultayına katılım için sendikamıza ayrılan 38 kontenjanda, tüm şubelerimizden şube yöneticisi 1 kadın, kadın yönetici olmayan şubelerimizden kadın çalışmalarını yürüten 1 kadın, il temsilciliklerimizden ise il temsilcilik görevini yürüten kadın yöneticilerimizin delege olarak katılımı esas alınmış, ancak yeterli katılım sağlanamamıştır.

2. KESK Kadın Kurultayı (22-23-24 Ekim 2004) hazırlık toplantılarına katılmış, Kurultaya ise Genel Sekreter ve Gn.Bas.Yay.Dış İlg. Sekreteri ve Ankara 1-2 Nolu, Amasya, Amasya, Antalya, Artvin, Bartın, Eskişehir, Çorum, Diyarbakır, Antep, İstanbul 2ve 3 Nolu, İzmir, Kocaeli, Konya., Mersin, Çanakkale, Edirne illerinden toplam 23 temsilci ile katılmıştır.

25 Kasım Kadına yönelik Sıddete Karşı mücadele gününde KESK Kadın Kurultayı kararı gereği Gn.Bas.Yay.Dış İlg. Sekreteri Diyarbakır'da görevlendirilmiştir.

Konfederasyonumuzun örgütleyicisi olduğu Dünya Kadın Yürüyüşü toplantılarından konfederasyonumuzca ihtiyaç duyulanlara katılım sağlanmıştır.

KESK kadın kurultayı kararı gereği Tunceli'ye gönderilen heyette MYK üyesi Selma GÜRKAN görevlendirilmiştir.

Konfederasyonumuzun örgütleyicisi olduğu Dünya Kadın Yürüyüşü'nün Yunanistan etkinlikleri için sendikamıza verilen 2 kontenjana MYK üyesi Selma GÜRKAN görevlendirilmiştir.

Konfederasyonumuzun faaliyetleri doğrultusunda kadın çalışmalarına katılım sağlanmaktadır.

ULUSLARARASI İLİŞKİLER

Sınıflar mücadelesi geçmişten bugüne uluslararası dayanışma ve bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklarının birlikte mücadele isteği hep var olmuştur.

Sanayi toplumunun oluşması ile birlikte gelişen işçi sınıfı ve sınıflar mücadelesinin ihtiyacı üzerinden, Uluslararası İşçi Derneği, çeşitli ülkelerden Londra'da toplanan işçilerin katılımıyla 1864'te "1. Enternasyonal" kuruldu. Çalışma yaşamının düzeltilmesi, ücretlerin iyileştirilmesi ve uluslar arası dayanışma ve birliğin sağlanması dönemin temel taleplerinden olmuştur. 1. Enternasyonal'de "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz" sloganıyla işçilerin örgütlü mücadelesinin miladı oldu. 1. Enternasyonal, 1866 Cenevre Kongresi'nde 8 saatlik işgünü çağrısı yaptı. 1869 yılında toplanan Basel Kongresinde sendikaların her meslek ve işkolunda mutlaka örgütlenmesi, ülke çapında birleşerek sendikal örgütlerin kurulması kararlaştırılmıştır.

Bugünde uluslar arası tekeli sermaye istihdam ve üretim biçimlerini işçi ve emekçi sınıfın birlikteliğini ve gücünü zayıflatacak şekilde yeniden dizayn etmekte, ucuz işgücüne sahip az gelişmiş ülkelere rahatça üretimi kaydırabilmekte, kendi işçilerini toplu sözleşmelerde üretimi diğer ülkelere kaydıracağı tehditi ile sıfır zamlar, ücret düşürülmesi ve çalışma saatlerinin artırılmasını talep edebilmektedir. Bugün gelişmiş ülkelerle az gelişmiş ülkelerin işçi ve emekçi sınıflar, yerli işçilerle göçmen işçiler, kadrolu işçilerle taşeron işçiler arasındaki sınıf içi rekabet sermaye sınıfları tarafından körüklenmekte ve sınıfın birliği, dayanışması ve gücü zayıflatılmaktadır. Bu nedenle, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen sınıf ve halkların daha çok birliğe ve dayanışmaya ihtiyaçları bulunmaktadır.

Uluslararası dayanışmanın önemini bilen sendikamız, bileşenlerinden TÜM SOSYAL SEN'in Uluslar arası Kamu Enternasyoneli olan PSI (Public Service Internacional) üyeliği BES olarak ta devam etmekte, ortak eğitimler ve etkinlikler düzenlenmekte, çalışma yaşamı ve kamuda yeniden yapılanmalar konusunda ülkeler arası bilgi alışverişi gerçekleştirilmektedir. Yaklaşık 150 ülkeden 600 sendika ve 20 milyon üyesi bulunmaktadır. PSI sendikası bileşeni sendikalar mücadelecisi, muhalif, özelleştirmeci, AB eksenli gibi çok farklı özelliklere sahiptirler.

Türkiye'den BES, SES, Tüm Bel-sen, Yapı Yol-Sen, Belediye İş, Genel İş, Sağlık İş, Türk Harb İş, ve Yol İş sendikaları PSI üyesidir.

Faaliyetler:

Geçmiş dönemde başlatılan PSI ile oluşturulan ortak proje kapsamında "küreselleşmenin getirdiği sorunlarla başedebilecek güçlü, demokratik sendika" konulu eğitim çalışması devam etmektedir.

PSI üyesi sendikalarla gerçekleştirilen eşgüdüm toplantılarına katılım sağlanmıştır. Son dönem sendikamız eş güdüm kurulu içerisinde yer almıştır.

18-20 Mart 2004 tarihlerinde Romanya'da yapılan PSI Güneydoğu Avrupa Bölge toplantısına sendikamız adına Genel Başkanımız Bülent Kaya katılmıştır.

Üyesi bulunduğumuz PSI ve EPSU ile ilişkiler devam etmekte, eşgüdüm toplantılarına Genel Başkan Bülent KAYA ile katılım sağlanmaktadır. PSI Türkiye sendikalarının ortak yürüttükleri 'nitelikli kamu hizmetleri' kampanyası çerçevesinde bilbord ve işyeri afişleri basılmıştır.

Arnavutluk Tiran'da yapılan PSI sendikaları güneydoğu Avrupa bölge toplantısına Genel Başkan Bülent KAYA görevlendirilmiştir.

Ankara Defterdarlığı'nın sendikal faaliyetlerimizi engelleme, sendikamıza yönelik ayrımcı tutumu ve Şube Yöneticimiz Yusuf UYAN ve işyeri temsilcimiz Cem BİLİCİ'nin sürgünlerine karşı ILO'ya bildirimde bulunulmuştur.

Ankara Defterdarının sendikamız üye ve yöneticilerine yönelik tutumundan dolayı sendikal hak ihlalleri için bildirimde bulunduğumuz ILO'dan konunun takip edildiğine dair cevabi yazı alınmıştır.

26-30 Eylül 2005 tarihlerinde İsviçre Cenevre'de EURECON 2005 adı ile yapılan konferansa PSI sponsorluğu ile sendikamız adına Genel Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri katılmıştır.

Sendikamızca Mart ve Nisan aylarında Kamu Personel Rejimi, Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası ile Gelir İdaresi Yasa Tasarılarına karşı gerçekleştirdiğimiz eylemler nedeniyle, İdarelerce verilen disiplin cezaları sonucu çok sayıda üyemizin ek ücretleri kesilmiştir. Örgütsel dayanışmanın sağlanmasına yönelik şubelerden katkı yeterince sağlanamadığı için, eğitim ve basın yayın faaliyetlerimizi askıya alarak merkezi kaynaklarımızı tamamen üyelerimizle dayanışmaya kullanmak zorunda kalınmıştır. Dolayısıyla bu dönem, başta eğitim, basın yayın ve örgütlenme olmak üzere örgütsel faaliyetlerimiz mali olanaksızlıklar nedeniyle tam olarak gerçekleştirilememiştir.

Eğitim Sen'e açılan kapatma davasına karşı uluslar arası dayanışma sağlamak üzere PSI'ya yazılı çağrıda bulunulmuş ve 10 aralık duruşmasına PSI heyetinin katılımı sağlanmış ayrıca yazılı olarak dayanışma duyguları sendikamıza, protesto metni ise hükümet yetkililerine iletilmiştir.

MERKEZ DENETLEME KURULU RAPORU

Merkez Denetleme Kurulumuz 15 Mart 2004 – 15 Şubat 2006 tarihleri arasında Merkez Yönetim Kurulu'nun faaliyetlerini periyodik olarak idari ve mali açıdan denetlemiş, denetleme dönemlerinde tespit edilen eksiklik ve aksaklıkları hazırladığı raporlarla MYK' ya bildirmiş ve bu eksikliklerin giderilmesi istenmiştir.

Merkez Yönetim Kurulu'nun faaliyet dönemi bir bütün olarak incelendiğinde;

Genel Merkezin kurumsallaşmasının büyük oranda tamamlandığı,

- 1- MYK'nın faaliyetlerini BES Tüzüğü, Genel Kurul Kararları, hazırlanan çalışma programı, genel sendikal politikalar ile yasa ve yönetmeliklere uygun gerçekleştirdiği görülmüştür.
- 2- MYK'nın, 2. Olağan Genel Kurulda alınan kararları mümkün olduğu ölçüde uygulamaya çalıştığı görülmüştür.
- 3- Yasal olarak tutulması gereken defterlerin tutulduğu, düzenli bir dosyalama sisteminin olduğu, mali işlemlerin bilgisayar ortamında mali müşavir tarafından yapıldığı, ancak Şube Denetleme Kurulu Raporlarının, birkaç şube dışında Merkez Denetleme Kuruluna düzenli olarak gönderilmediği tespit edilmiştir.
- 4- Gerek örgüt içi, gerekse bağlı bulunduğu konfederasyon KESK, diğer sendika ve ilgili kurumlarla iletişim ve yazışmaların düzenli olarak sağlandığı, diğer sendika ve demokratik kitle örgütleriyle dayanışma içinde bulunduğu tespit edilmiştir.
- 5- Sendikal mücademizin ihtiyaçları doğrultusunda yeteri kadar afiş, broşür, bildiri, takvim ve benzeri materyallerin bastırılarak örgüte gönderildiği, bu materyallerin içerik ve sayı olarak yeterli olduğu, 3 er aylık olarak çıkarılması kararlaştırılan gazetenin, ekonomik yetersizlikler nedeniyle sürekli olarak yayınlanamadığı, SMS sisteminin kurulduğu, sendika WEB sayfasının yenilendiği, üyesi olduğumuz uluslar arası kuruluşlarla ilişkilerin düzenli olarak yürütüldüğü, gerçekleştirilen toplantılara ve faaliyetlere katılımın sağlandığı görülmüştür.
- 6- Örgütlenmeye ilişkin kayıtların düzgün olduğu, bilgilerin bilgisayar ortamında tutulduğu, ancak, gerek bazı resmi kurumlar ve gerekse bazı şube ve temsilciliklerimizin üye kayıt, istifa, emeklilik, nakil ve ölüm gibi olayları zamanında genel merkeze bildirmemesi yüzünden aksaklıkların yaşandığı, 2. Olağan Genel Kurulun gerçekleştirildiği tarih itibari ile (12- 13- 14 Mart 2004) üye sayımızın 33.903, 15. 02. 2006 tarihi itibari ile ise 25.619 olduğu tespit edilmiştir.
- 7- Sürece ve gündeme uygun kararların alındığı, karar almada ve alınan kararları uygulamada MYK' nın genel olarak uyumlu olduğu, zamanında gerekli refleksleri gösterdiği, koordinasyonu sağladığı, özellikle Gelir İdaresi Yasası' nın çıkarılması sürecinde, etkin ve yeterli mücadele programı hazırlayıp uyguladığı, iş bırakma eylemlerinin organize edildiği, başta metropol iller olmak üzere yoğun katılımın sağlandığı, bu mücadele döneminde sürgün edilen ve değişik şekillerde cezalandırılan üyelerimiz için gerekli hukuki ve idari girişimin yapıldığı, bu girişimlerden büyük oranda olumlu sonuç alındığı görülmüştür.
- 8- Üyelerimizin, hukuksal taleplerine olanaklar ölçüsünde yanıt verildiği, bu bağlamda 160 adet dava açıldığı, savunmalar hazırlandığı, suç duyurularında

bulunulduğu görülmüştür. MTK, Başkanlar Kurulu Toplantılarının gerçekleştirildiği, KİK görüşmeleri öncesinde komisyonlar kurularak ön çalışmaların yapıldığı, yetki alınan kurumlardan 2 kurum dışında (Danıştay, Yüksek Seçim Kurulu) Kurum İdari Kurul (KİK) toplantılarının tamamlandığı, sonuçların örgüte iletildiği görülmüştür.

- 9- Başta Gelir İdaresi Yasası olmak üzere kamusal alanı tasfiyeye yönelik saldırı yasalarına karşı yürütölen mücadelenin yoğunluğu ve üyelerimize verilen cezalardan kaynaklı ekonomik sıkıntılar nedeniyle, bu dönemde yeteri kadar eğitim faaliyetinin yürütölemediği,
- 10- Mali alanın denetlenmesinde, gelirlerin toplanması ve giderlerin gerçekleştirilmesinin yasa, tüzük, yönetmelik ve genel sendikal politikalara uygun yapıldığı, hesap ve işlemlerin düzenli olarak kayıt altına alındığı, var olan muhasebe sisteminin iyileştirildiği, muhasebe kayıtlarının ve mali raporların şeffaf ve denetlenebilir olduğu, dönem içinde ortaya çıkan aksaklıkların Merkez Denetleme Kurulunun tespit ve önerileri doğrultusunda giderilmeye çalışıldığı,
- 11- Yasal olarak tutulması gereken defterlerin tutulduğu, mali raporların dönemler halinde hazırlanarak MTK, Başkanlar Kurulu ve diğer araçlarla örgüte iletildiği,
- 12- Üye aidat gelirlerinde geçen dönemlerde yaşanan kayıp ve kaçakların yok denilebilecek düzeye indirildiği görülmüştür.

Bir önceki dönemde Genel Merkez tarafından şube ve temsilciliklere gönderilen avanslara karşılık, şube ve temsilciliklerin göndermesi gereken harcama belgelerinin bir kısmının gönderilmediği, bu konuda Denetleme Kurulumuzun tespiti ve önerisi üzerine Genel Merkez tarafından komisyon oluşturularak belgelerin tamamlatılmasına yönelik çalışmanın yürütöldüğu, eksik belge gönderen şube ve temsilciliklere bu konuda yazılı uyarı yapılmasına rağmen, belgelerin gönderilmediği görülmüştür.

Geçmiş döneme nazaran bu dönemde şubelerden gelen belge akışında önemli bir ilerleme sağlanmasına rağmen, kısmi aksamaların devam ettiği tespit edilmiştir.

Belgelerin zamanında ve düzenli gönderilmesi, gerek hesap ve kayıtların sağlıklı bir şekilde tutulması, hesap verilebilirlik yönünden ve gerekse yasal yönden de önem arz etmektedir.

Mal ve hizmet alımlarının satın alma komisyonu tarafından yapıldığı, bunlara ilişkin belge ve bilgilerin düzenli tutulduğu, bu dönemde 7 adet bilgisayar alımı yapılarak öncelikli olarak ihtiyacı olan şubelere gönderildiği,

Genel Merkez ve şube çalışanlarının SSK bildirgelerinin elektronik ortamda verildiği, ayrıca şube ve temsilciliklerin vermesi gereken Muhtasar Beyannamelerin Genel Merkez tarafından merkezi olarak verilmeye başlandığı, böylelikle karşılaşılmaması muhtemel olan yasal sorunlar ve cezaların önüne geçildiği tespit edilmiştir.

MYK'nın 15. 03. 2004 – 15. 02. 2006 dönemine ait mali durumu aşağıdaki gibidir.

DÖNEM NET GELİRİ	1.901.292,42 YTL
DÖNEM NET GİDERİ	1.977.694,48 YTL
KASA MEVCUDU	668,86 YTL
BANKA MEVCUDU	7.479,13 YTL
MENKUL KIYMET (FON)	1.560,25 YTL
KESK AİDAT BORCU	
2002 AİDAT BORCU	9.272,00 YTL
2003 AİDAT BORCU	137,00 YTL
2004 AİDAT BORCU	25.476,00 YTL
2005-2006 AİDAT BORCU	37.120,56 YTL
TOPLAM BORÇ	72.005,56 YTL

A. Necati YEŞER
Başkan

M. Nedim KORKMAZ
Yazman

Şahin M. BİNİCİER
Üye

MERKEZ DİSİPLİN KURULU RAPORU

Genel Merkez Disiplin Kurulumuz 03.04.2004 tarihinde toplanarak görev bölümü yapmıştır.

Ancak, 2. Olağan Genel Kuruldan itibaren kurulumuza şube ve Temsilciliklerimizden intikal eden herhangi bir olay olmamıştır.

Saygılarımızı sunar, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

,

Başkan

İlknur BİLGEN

Yazman

Hatice KÖKSAL

Üye

Şahin SAĞDIÇ

Üye

Ferhat ÖZGÜN

Üye

Mustafa ÖZEL